

KULTURNÍ CENTRUM VELKÉ NĚMČICE

DIPLOMOVÁ PRÁCA 2022

autor: Bc. ALEXANDRA TOMAŠÁKOVÁ

vedúci práce: Ing. arch. Vítězslav Nový
FA VUT v Brně, Ústav navrhovania

VYSOKÉ UČENÍ TECHNICKÉ V BRNĚ

BRNO UNIVERSITY OF TECHNOLOGY

FAKULTA ARCHITEKTURY

FACULTY OF ARCHITECTURE

ÚSTAV NAVRHOVÁNÍ

DEPARTMENT OF DESIGN

KULTURNÍ CENTRUM VELKÉ NĚMČICE

CULTURAL CENTRE OF VELKÉ NĚMČICE

DIPLOMOVÁ PRÁCE

MASTER'S THESIS

AUTOR PRÁCE

AUTHOR

Bc. Alexandra Tomašáková

VEDOUCÍ PRÁCE

SUPERVISOR

Ing. arch. Vítězslav Nový

BRNO 2022

Zadání diplomové práce

Číslo práce: FA-DIP0055/2021
Ústav: Ústav navrhování
Studentka: **Bc. Alexandra Tomašáková**
Studijní program: Architektura a urbanismus
Studijní obor: bez specializace
Vedoucí práce: **Ing. arch. Vítězslav Nový**
Akademický rok: 2021/22

Název diplomové práce:

Kulturní centrum Velké Němčice

Zadání diplomové práce:

Diplomová práce zvláštní povahy.

Cílem práce je nalezení přístupu k řešení transformace kulturních a společenských staveb ze 70.

– 80. let 20. století, které postupně zastarávají jak technicky, tak morálně. Takovým příkladem může být konglomerát sokolovny, kulturního domu, kina a obecního úřadu, který se nachází v centru Velkých Němčic. V jádru obce, v takzvaném „Městečku“, které zároveň stále hledá, po radikálních zásazích v druhé polovině 20. století, svou definitivní ucelenou a funkční podobu.

Hledání řešení v jedinečné lokalitě Velkých Němčic však může být i hledáním některých prvků obecného řešení, případovou studií (case study) pro zkoumání metody přístupu aplikovatelného v nesčetných dalších obdobných případech.

Pokyny k vypracování:

Způsob odevzdávání prací se řídí Směrnicí rektora 72/2017 (<https://www.vut.cz/uredni-deska/vnitni-predpisy-a-dokumenty/smernice-c-72-2017-uprava-ode>)
Minimální obsah zpracování:

– Širší vztahy v měřítku 1:1000/1:2000/1:5000, dokumentující vztah mezi stávající a navrženou urbanistickou strukturou.

– Situace v měřítku 1:500.

– Púdorysy, řezy a pohledy v měřítku 1:200/1:100.

– Minimálně dvě perspektivní zobrazení exteriéru (zákresy do fotografie), co možná nejlépe zachycující charakter zvoleného řešení. Konkrétní stanoviště budou stanovena v průběhu práce.

– Minimálně jedno perspektivní zobrazení interiéru budovy co možná nejlépe zachycující charakter zvoleného řešení.

– Technologická studie – tj. konstrukční schéma objektu v měřítku 1:500/1:200 a typický pohled–řez fasádou v měřítku 1:10.

– Průvodní zpráva na formátu A4 (297 x 210 mm) na výšku. Maximální rozsah zprávy bude 5 normostran

Doplňující informace k pokynům pro vypracování:

Kromě odevzdávaných věcí dle směrnice výrazně doporučuji připravit diplomovou práci obhajobě na podlepených (např. Kapaplast) panelech B1, které budou prezentovány u komise obhajob. Po zkušenostech z předchozích let je tento způsob prezentace spolehlivý a odpovídá významu diplomové práce. Obhajobu lze doplnit audiovizuální prezentací, která by se ovšem měla lišit od prezentace na panelech (neduplikovat, doplnit, využít možností AV prezentace).

Potfolio práce A3 pro oponenta (následně bude k dispozici u komise obhajob).

Pro obhajobu připravit i materiály z předchozího semestru včetně tzv. "Tezí".

Rozsah grafických prací:

Zanalyzujte stav a problémy současného kulturního domu, kina a obecního úřadu ve Velkých Němčicích, vyhodnoťte je a navrhněte odpovídající řešení jeho transformace. Při práci využijte veškerých podkladů a materiálů, které jste získali nebo sami zpracovali v průběhu předchozí práce v rámci modulu.

Způsob zpracování:

A) panel B1

panel (formát B1 – 700x1000) na výšku, podlepený na lehkém podkladu pro prezentační účely (např. Kapaplast) tloušťky 3–5 mm. Panel bude obsahovat:

grafické přílohy dle pokynů k vypracování

průvodní zprávu (může být uvedena v redukovaném rozsahu)

označení návrhu – viz níže;

B) tištěné paré – portfolio diplomové práce:

2 kopie kompletní práce ve formátu A3, paré budou obsahovat:

shrnutí analytické části práce

veškeré grafické přílohy dle pokynů k vypracování

označení návrhu – viz níže

D) Elektronická forma:

elektronické odevzdání práce na intranetu školy dle příslušného dodatku ke směrnici děkana.

Identifikace:

Podrobnosti označení návrhu budou dopřesněny v průběhu práce.

shrnutí analytické části práce

veškeré grafické přílohy dle pokynů k vypracování

označení návrhu – viz níže

D) Elektronická forma:

elektronické odevzdání práce na intranetu školy dle příslušného dodatku ke směrnici děkana.

Identifikace:

Podrobnosti označení návrhu budou dopřesněny v průběhu práce.

Seznam literatury:

Valena, Tomáš. : Město a topografie Praha, Národní technické muzeum, 1991

<https://knihovna-opac.tul.cz/media-viewer?rootDirectory=110440&origin=https%3A%2F%2Fknihovna-opac.tul.cz%2Frecords%2F52b82d3-1cfa-4b76-bc0d-cd95290913a7>

Norberg-Schulz, Christian. Genius loci: krajina, místo, architektura. 2. vyd. Praha: Dokořán, 2010. ISBN 978-80-7363-303-5.

Petr Kratochvíl: Architektura a veřejný prostor Zlatý řez, o.s., Praha 2012 ISBN 978-80-903826-4-0

Slavoj Žižek: Podkova nade dvěma Vědecko-výzkumné pracoviště AVU, Praha ISBN 978-80-87108-10-9

Rem Koolhaas: Texty Zlatý řez, o.s., Praha 2012 ISBN 80-902810-8-7

Architektura v informačním věku: Texty o moderní a současné architektuře II Zlatý řez, o.s., Praha 2012 ISBN 80-902810-8-7

Neufert, Ernst a John Thackara. Architects' data. 2d (international) English ed. New York: Halsted Press, 1980. ISBN 0470269472.

Gottdiener, Mark a Leslie Budd. Key concepts in urban studies. Second edition. Los Angeles: SAGE, 2015. ISBN 1849201994.

Ingram, Gregory K. a Yu-hung Hong. Value capture and land policies. Cambridge, Mass: Lincoln Institute of Land Policy, c2012. ISBN 978-1-55844-227-6.

Termín zadání diplomové práce: 14.2.2022

Termín odevzdání diplomové práce: 9.5.2022

Diplomová práce se odevzdává v rozsahu stanoveném vedoucím práce; současně se odevzdává 1 výstavní panel formátu B1 a diplomová práce v elektronické podobě.

Bc. Alexandra Tomašáková
student(ka)

Ing. arch. Vítězslav Nový
vedoucí práce

doc. Ing. arch. Josef Kiszka
vedoucí ústavu

V Brně dne 14.2.2022

Ing.arch. MArch Jan Kristek, Ph.D.
děkan

ANOTÁCIA

Diplomová práca sa zaoberá návrhom nového kultúrneho centra v obci Velké Němčice. To sa nachádza v historickom centre obce. Súčasný objekt kultúrneho domu nedostatočne slúži svojmu účelu a je potrebná jeho revitalizácia. Objekt vystavaný v 60. rokoch 20. storočia je jedným z mnohých kultúrnych zariadení takéhoto typu. Postupom času boli na mieste doplnené rôzne dostavby a prístavby, ktoré sú zodpovedné za neucelený vzhľad budovy. Cieľom práce bolo preveriť možnosti návrhu nového kultúrneho centra, ktoré by lepšie slúžilo obyvateľom obce a tiež by mohlo byť príkladom ako narábať s takýmto typom budovy, ktorý sa nachádza vo všetkých kútoch Česka. Dôraz je kladený na funkčnosť a variabilitu priestorov, ktoré tak majú vytvoriť viacúčelové kultúrne zázemie obce s komunitným charakterom. Okrem iného tu má vzniknúť aj pevné zázemie pre miestnych a ich krúžky, kluby či koničky. Budova tiež reaguje na kontext štruktúry danej obce a snaží sa začleniť do jej okolia. Návrhu predchádzala aj urbanistická štúdia samotného centra obce a jej námestia, ktoré je tiež v istom zmysle kultúrnym centrom obce, kde sa má odohrávať jej spoločenský život. Multifunkčné kultúrno-vzdelávacie centrum v sebe zahŕňa mnoho funkcií a služieb, ktoré majú obohatiť spoločenské dianie vo Veľkých Němčiciach a napomôcť ich ďalšiemu rozvoju.

Kľúčové slová

kultúrne centrum, dom kultúry, komunitná architektúra, Velké Němčice, kino, viacúčelová sála, knižnica

Annotation

The diploma thesis deals with the design of a new cultural center in the village of Velké Němčice. It is located right in the historic center of the village. The current building of the cultural house does not sufficiently serve its purpose and its revitalization is necessary. The building, built in the 1960s, is one of many cultural facilities of this type. Over time, various extensions were added to the site, which are responsible for the incomplete appearance of the building. The aim of the work was to check the possibilities of designing a new cultural center that would better serve the people of Velké Němčice. It can be an example of how to deal with this type of building, which is located in all corners of the Czech Republic. Emphasis is placed on the functionality and variability of spaces, which should create a multi-purpose cultural background of the village with a community character. It should be the best place for the locals and their hobbies and clubs. The building also responds to the context of the structure of the village and tries to integrate into its surroundings. The proposal was also preceded by an urban study of the village center itself and its square, which is also the cultural center of the village where its social life takes place. The multifunctional cultural and educational center includes many new functions that should help the further development of Velké Němčice.

Key words

cultural center, culture house, community architecture, Velké Němčice, cinema, multipurpose hall, library

BIBLIOGRAFICKÁ CITÁCIA

TOMAŠÁKOVÁ, Alexandra. Kulturní centrum Velké Němčice. Brno, 2022. Dostupné také z: <https://www.vutbr.cz/studenti/zav-prace/detail/141098>. Diplomová práce. Vysoké učení technické v Brně, Fakulta architektury, Ústav navrhování. Vedoucí práce Vítězslav Nový.

ČESTNÉ PREHLÁSENIE

Prehlasujem, že predložená práca je mojím pôvodným dielom, na ktorom som pracovala samostatne.

V Brne dňa 9.5.2022

.....
Bc. Alexandra Tomašáková

POĎAKOVANIE

Rada by som sa touto cestou poďakovala vedúcemu tejto diplomovej práce, pánovi Ing. arch. Vítězslavovi Novému, za odborné vedenie a cenné rady pri riešení diplomovej práce. Vážim si, že ste mi venovali svoj čas a pozornosť pri jej vypracovávaní.

Taktiež poďakovanie patrí mojej rodine a priateľom, ktorý ma v štúdiu vždy naplno podporovali.

OBSAH

ÚVOD.....	12
ZHRNUTIE PREDDIPLOMOVEJ PRÁCE	
Velké Němčice.....	14
Kultúrne centrum Velké Němčice.....	16
Fotodokumentácia.....	18
NÁVRHOVÁ ČASŤ	
Búracie práce.....	22
Urbanistický koncept.....	24
Hmotový koncept.....	26
Koncept kultúrneho centra.....	28
Situácia 1:5000.....	32
Situácia 1:2000.....	34
Situácia 1:1000.....	36
Situácia 1:500.....	38
Funkčné využitie.....	40
Pôdorys 1.PP.....	42
Pôdorys 1.NP.....	44
Pôdorys 1.NP- ďalšie možnosti využitia.....	46
Pôdorys 2.NP.....	48
Pôdorys 2.NP- možnosti využitia.....	50
Rezy.....	52
Pohľady.....	56
Axonometria kultúrneho centra s námestím.....	60
Axonometrie.....	62
Technické riešenie.....	64
Tyický rez fasádou- detail 1:10.....	66
Vizualizácie.....	70
TEXTOVÁ ČASŤ	
Kontext kultúrnych domov a východiská návrhu.....	78
ZHODNOTENIE.....	88
BIBLIOGRAFICKÉ CITÁCIE.....	91

ÚVOD

Kultúrne centrum je miestom spoločenského diania a preto je jednou z ústredných budov v menších či väčších obciach. Je tomu tak aj v prípade Velkých Němčic. Kultúrny dom sa tu nachádza v samom srdci obce. Je to jediné miesto v obci, ktoré ponúka zázemie pre kultúrne vyžitie. Avšak priestory sú zanedbané a zastaralé. Celkovo objekt pôsobí veľmi rozpačito nakoľko sa skladá z viacerých nesúrodých hmôt čo mu nenapomáha pri jeho vzhľade. Aj preto je trňom v oku viacerých občanov. Cieľom práce je vytvoriť návrh nového kultúrneho centra a jeho okolia, ktoré by spĺňalo požiadavky občanov a prinieslo nové možnosti kultúrneho života v obci. Spoločne s novým námestím tak centrálna časť obce dostane nový reprezentatívny charakter. Snahou je vytvoriť prvok komunitnej architektúry, ktorá bude patriť občanom a bude miestom kde sa môžu stretávať a zabávať.

Zapojené tak budú priestory, ktoré sú tradične spojované s kultúrnymi domami akými sú klubové či spolkové miestnosti, na ktoré tiež naviažu komunitné priestory a zázemie pre umeleckú činnosť. Využívané tu budú princípy inklúzie a participácie širokej škály občanov spoločne s variabilitou priestorov. Nosnou časťou projektu sa tak stane nová náplň kultúrneho centra, ktorá má za úlohu oživiť a doplniť centrum Velkých Němčic.

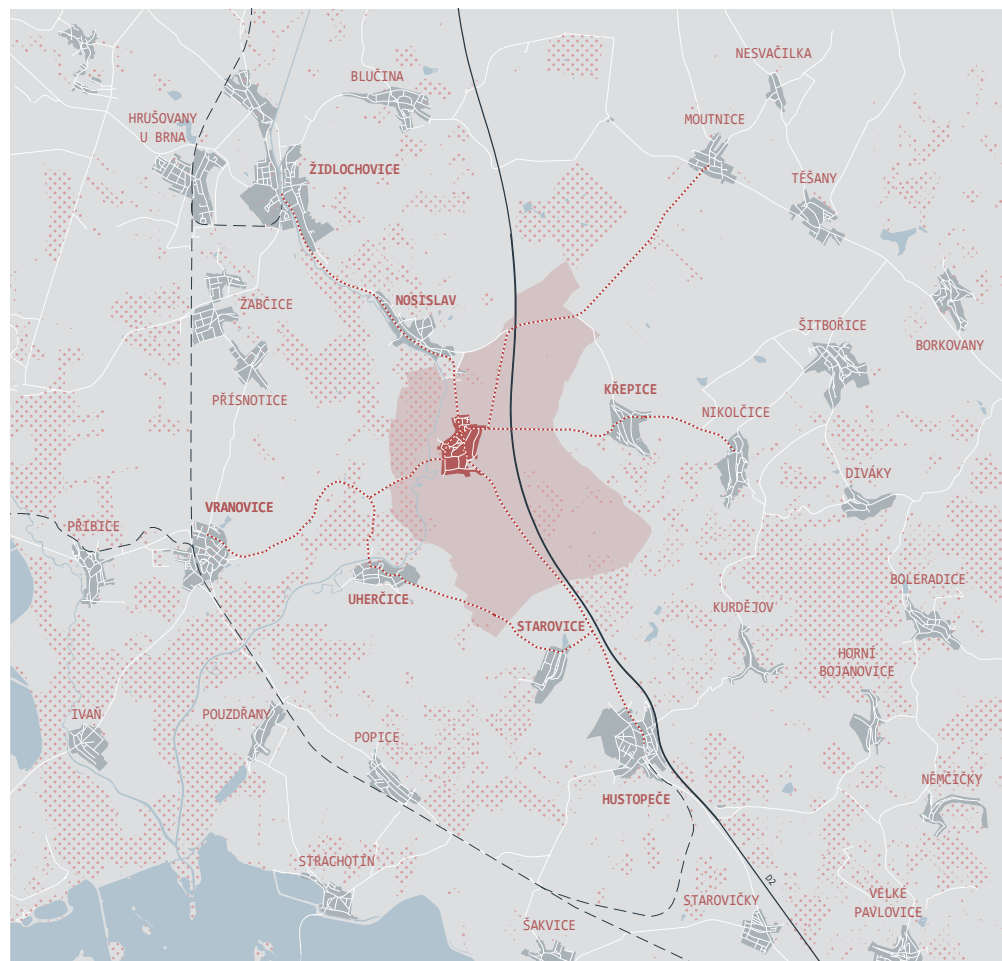
VELKÉ NĚMČICE

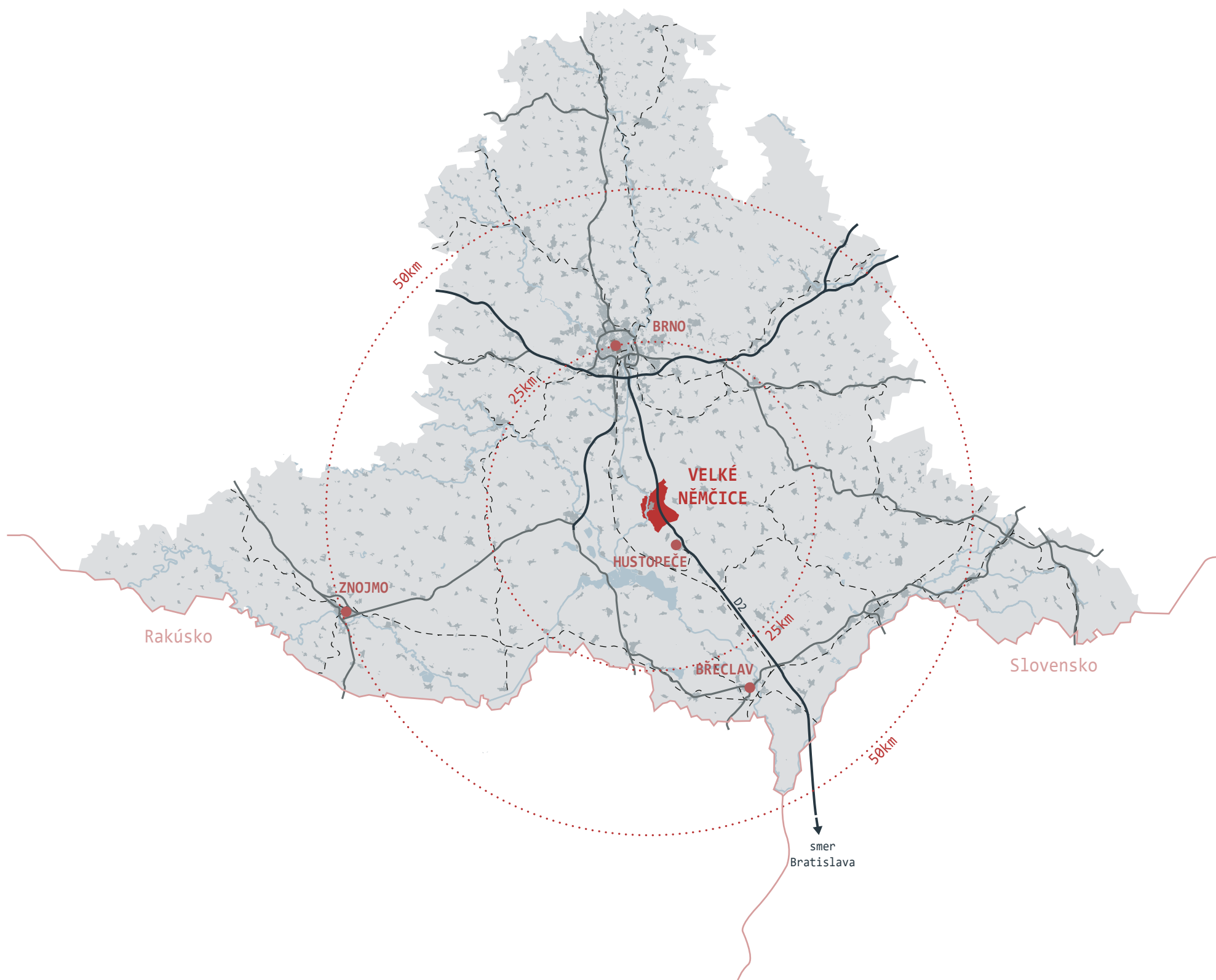
Počas preddiplomového projektu bol hlavný dôraz kladený na vytvorenie si obrazu o obci. Ten spočíval vo vytvorení analytických podkladov, ktoré nám pomôžu sa dostať “pod kožu” Velkých Němčic. Okrem širších vzťahov bolo tiež potrebné zoznámiť sa s jej históriou a tradíciami. Tie sú pre nami riešenú centrálnu časť obce veľmi dôležité, nakoľko práve to je miesto, odkiaľ sa obec rozrastala od minulosti. V súčasnosti v obci žije necelých 1800 obyvateľov.

Obec má výhodnú polohu v blízkosti diaľnice D2, ktorá jej územie člení na dve časti, čo je zároveň aj jedným z problémov územia. Avšak vďaka tomuto dopravnému uzlu je tu dobré automobilové spojenie do okolia. Neďaleko sa nachádza spádové mesto Hustopeče, do ktorého mikroregiónu Hustopečsko spadajú aj Velké Němčice. Taktiež sú iba 25km vzdialené od Brna, čo ponúka mnohé príležitosti. Na druhej strane je obec rozdelená aj riekou Svratka, ktorá preteká časťou jej územia.

Dôležitou súčasťou identity obce je jej história. Tá je obširne zdokumentovaná v prílohe preddiplomového projektu. Obec sa datuje od 13. storočia a svoj najväčší rozmach zažívala v 16. storočí, kedy renesančný zámok posilňoval jej postavenie a obec dostala štatút “mestečka”. Neskôr mala príležitosť sa stať aj mestom, avšak na to bolo potrebné vybudovanie hradieb, čo sa nestalo, a tak obec tento štatút nikdy nezískala. Centrom obce v tej dobe bolo okolie zámku s koniarňami, zámockou záhradou a kostolom. To je doteraz označované ako „Mestečko“. Toto centrum však časom začalo chátrať, a v súčasnosti svojim charakterom neodpovedá danej funkcii a je potrebná jeho revitalizácia. To nás privádza tiež k objektu Kultúrneho domu Velké Němčice, ktoré je súčasťou tejto centrálnej časti.

Obec patrí do vinárskej podoblasti Velkých Pavlovíc a môže sa tiež pýšiť svojou tradíciou vo výrobe vína. V centre sa tiež nachádza niekoľko vínnych pivníc, ktoré sú prístupné aj verejnosti počas rôznych vinárskych slávností. Veľa z kultúrnych akcií v obci je spojených práve s vinárstvom, ktoré je pre nich dôležité. Obec je obklopená prevažne vinicami a poľnohospodárskou pôdou, ktoré sú jej hlavnou zárobkovou náplňou. Okrem vinárskych slávností je lákadlom pre turistov aj Svätajakubská cesta, ktorej časť týmto územím prebieha.

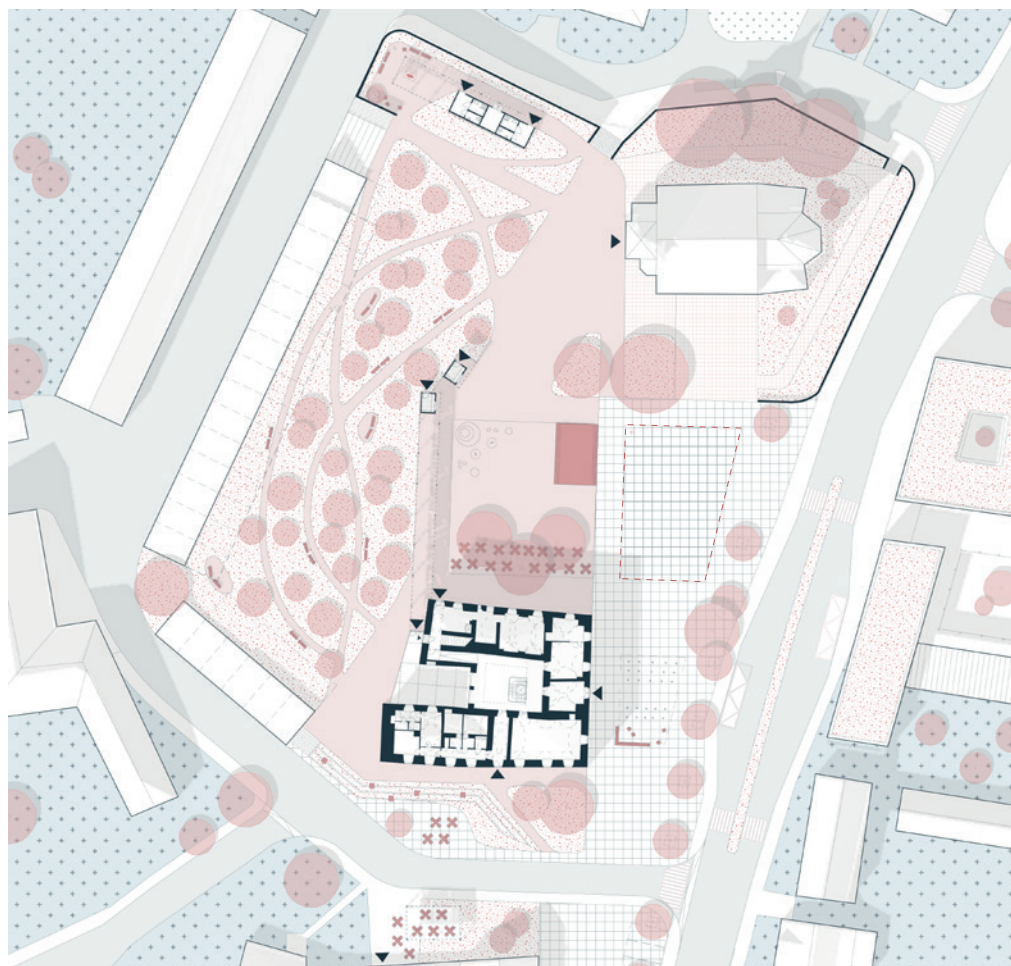

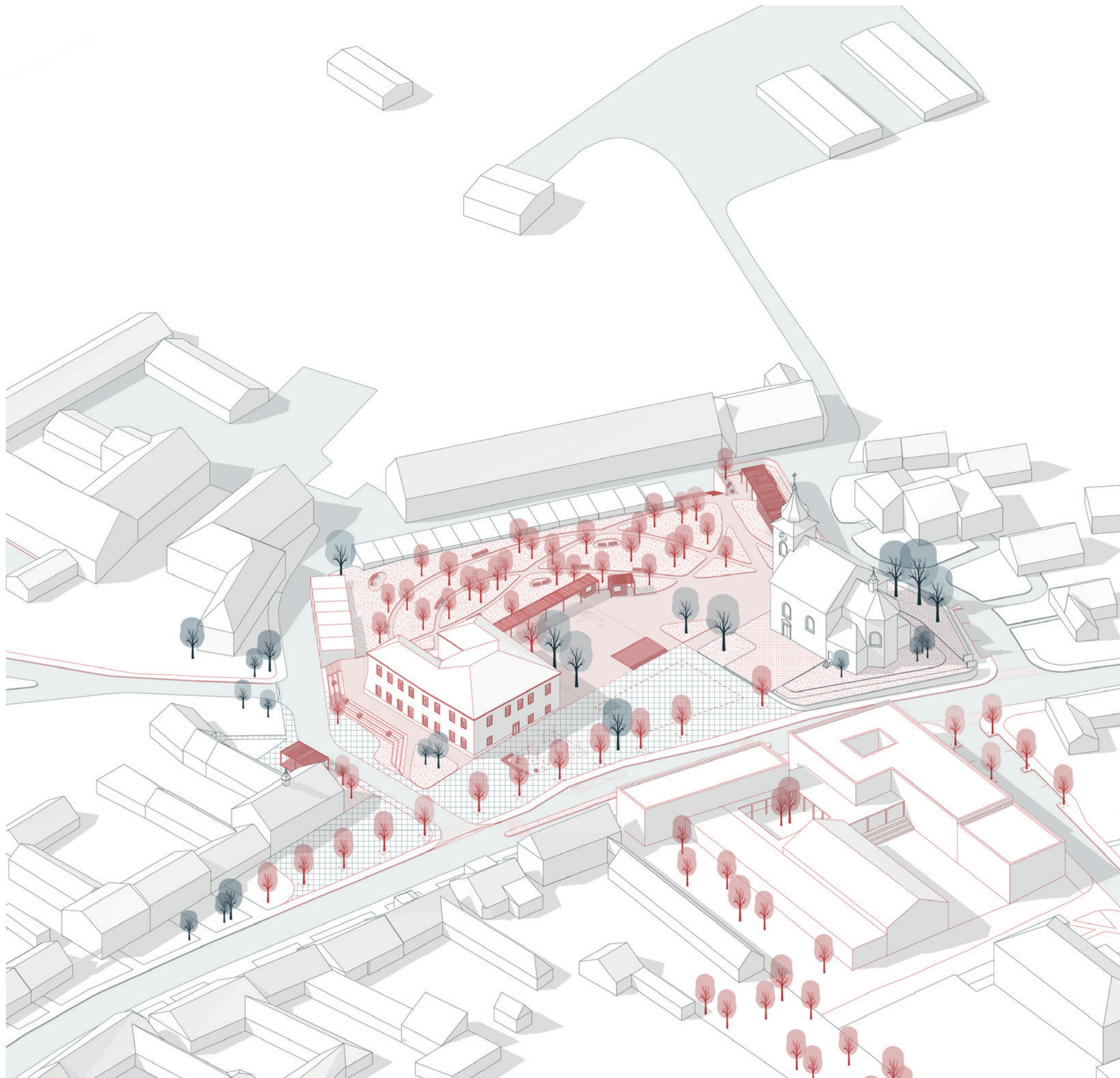

KULTÚRNE CENTRUM VEĽKÉ NĚMČICE

Spočiatku bol môj záujem upriamený na vytvorenie nového funkčného centra obce, ktoré spočíva v revitalizácii námestia a zámku aby naň bolo možné nadviazať stavbou kultúrneho centra. Tieto časti sa spoločne nachádzajú v Městečku avšak sú predelené rušnou ulicou Vrchní, ktorá tvorí v tomto priestore bariéru.

Práve v tomto období práce sa utriasal aj funkčný program spomínaného kultúrneho centra, aby vhodne doplnil obecné potreby a požiadavky. Jeho finálna podoba však ešte nebola jasná. Aby bolo možné uvažovať o rekonštrukcii súčasného kultúrneho domu, je potrebné niektoré funkcie premiestniť. Na tento účel je vhodná príľahlá stavba zámku, ktorá chátra a je potrebná aj jej obnova. Preto na začiatok práce bol dôraz kladený na túto časť centra, ktorá by tak získala nový priaznivejší charakter.

FOTODOKUMENTÁCIA

V súčasnosti na mieste kultúrneho domu prevláda veľmi nesúrodá zástavba s rôznym charakterom. Objekty sa nachádzajú priamo v centre obce oproti kostolu a zámku. Výstavba započala v 60. rokoch 20. storočia na mieste bývalej zámockej záhrady. Prvotnou bola stavba samotného kultúrneho domu, ktorej hlavnú časť tvorila viacúčelová sála. K nej bola pripojená aj hasičská zbrojnica, ktorá v súčasnosti stratila svoj účel, nakoľko bola v nedávnej dobe vystavaná nová na inom mieste. Neskôr sa na západnej hrane objektu pripojila nová budova MNV, ktorá svojim charakterom nenadväzuje na samotnú sálu. V tejto budove sa momentálne nachádza obecný úrad, pošta, knižnica a obradná sieň. Ďalším objektom v území je budova kina s reštauráciou, ktorá pribudla koncom 80. rokov. Objekty medzi sebou ukrývajú prechodné nádvorie, ktoré však nepôsobí prívetivo pre návštevníkov, a taktiež nie je dostatočne prepojené s príľahlou sálou.[12]

Niektoré časti budov sú v zlom stavebne technickom stave. To sa týka predovšetkým strešnej konštrukcie sály a budovy s obecným úradom. Taktiež ich celkový vzhľad a uzavretosť nádvorcia sú prekážkou.

Na základe rozboru a analýz počas preddiplomového projektu bolo rozhodnuté ponechať z objektov tie, ktoré nesú významnú kultúrnu stopu pre obec a to objekt kina a samotnú viacúčelovú sálu. Tie sú tak nosnou časťou projektu, na ktoré sa ďalej nadviaže novou dostavbou. Funkcie, ktoré nenájdu uplatnenie v novom kultúrnom centre sú premiestnené do budovy zámku, ktorej štúdia je tiež súčasťou preddiplomovej práce.

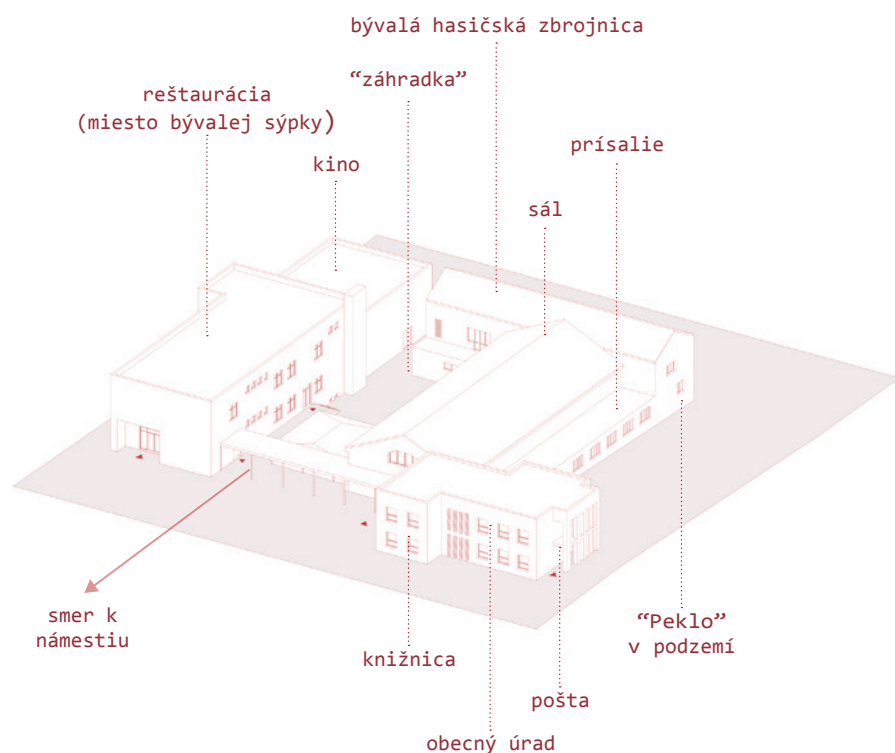
zdroj: archív autora

zdroj: archív autora

zdroj: archív autora

zdroj: archiv autora

zdroj: archiv autora

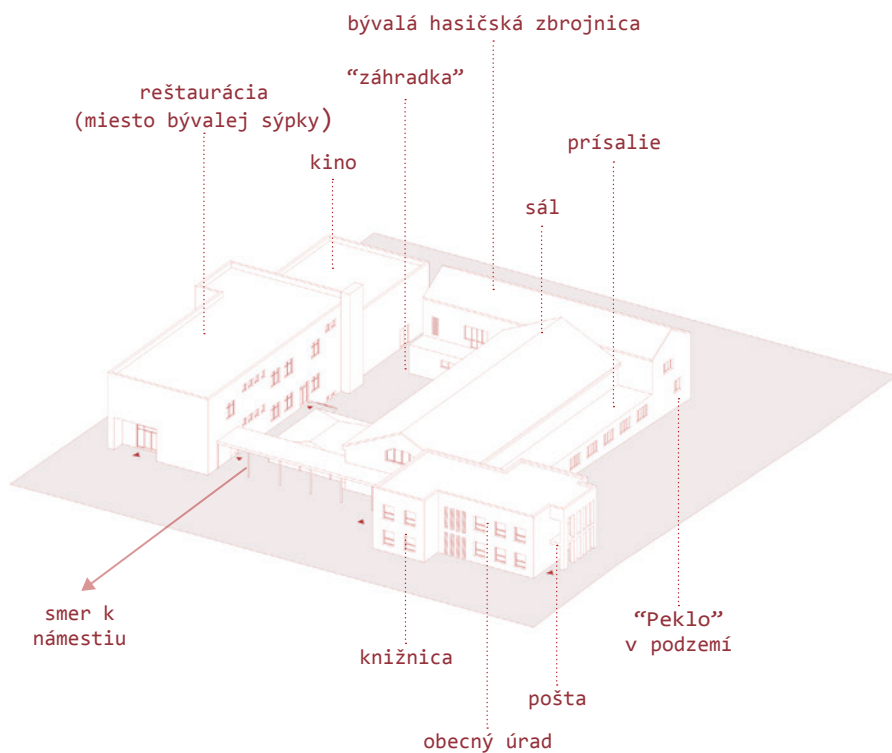

zdroj: archiv autora

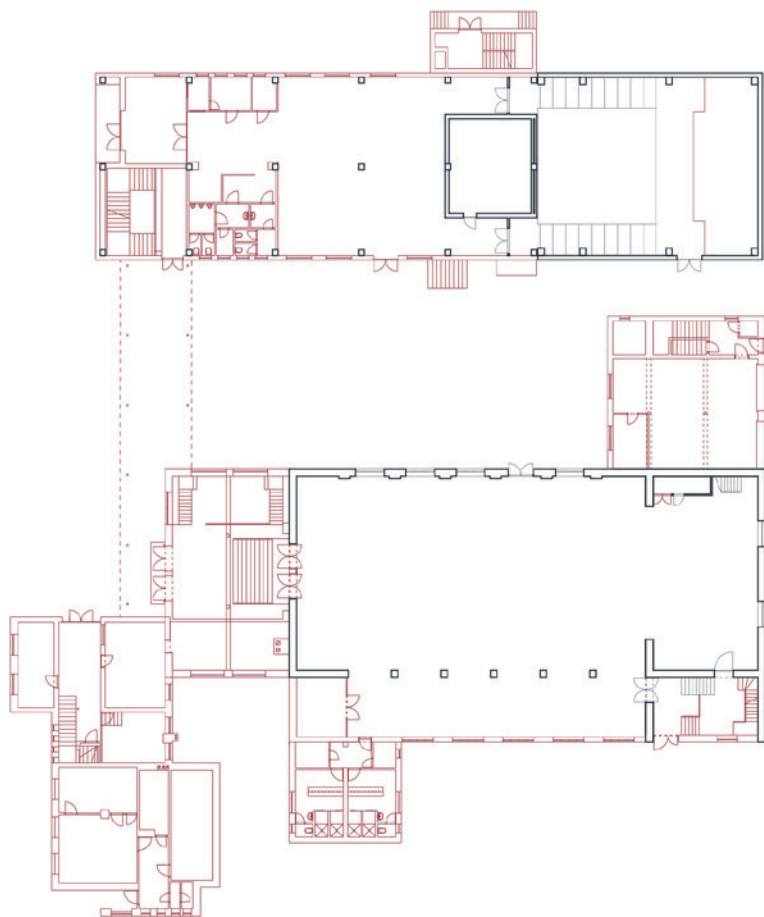
BÚRACIE PRÁCE

Ako už bolo spomínané, nové kultúrne centrum sa nezaobíde bez výrazných zásahov do súčasnej štruktúry budov. Rozdielny charakter budov pôsobí neucelene, a snahou bude to napraviť. Aj samotné objekty sú tvorené rozdielnymi konštrukčnými princípmi. Najnovšia budova kina s dvoma nadzemnými a jedným podzemným podlažím je tvorená ako železobetónový skelet, pričom ostatné objekty sú tradične murované. Budova kultúrneho domu je čiastočne podpivničená. Na ňu prilieha budova hasičiarne, ktorá má dve podlažia. Charakter budove dodáva sedlová strecha, ktorá je typická pre objekty v obci. Na túto povahovú črtu nenadväzujú ostatné budovy s plochým zastrešením.

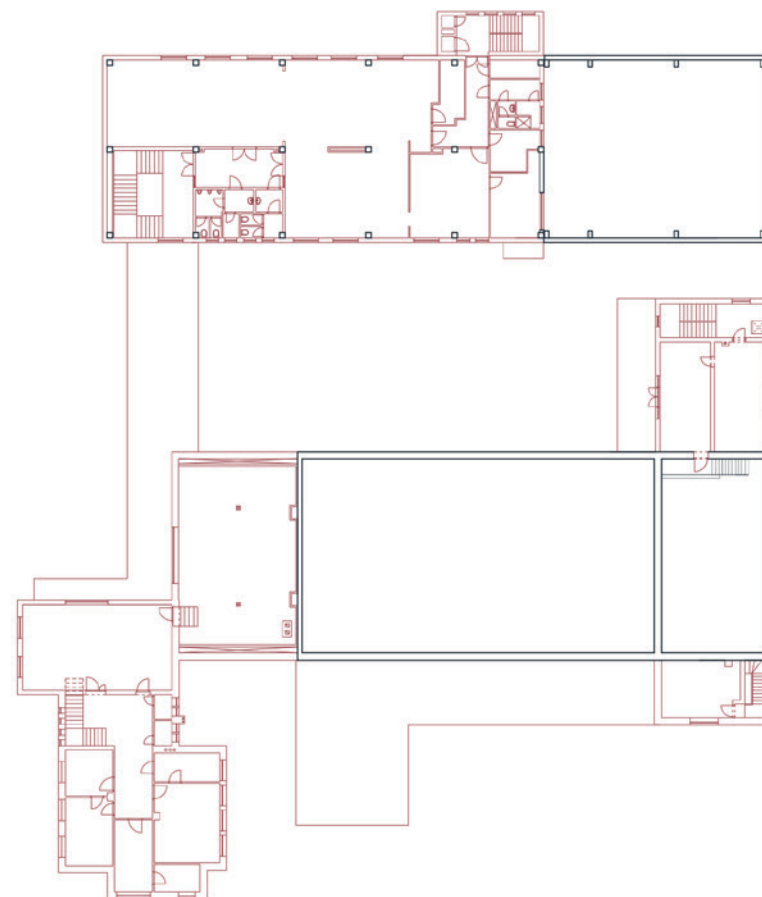
Dôležité časti budovy by mali ostať zachované. A to predovšetkým budova kina a spoločenská sála. Obe však potrebujú dodatočnú opateru, a tak budova kina dostane novú obvodovú konštrukciu a sála nové zastrešenie.

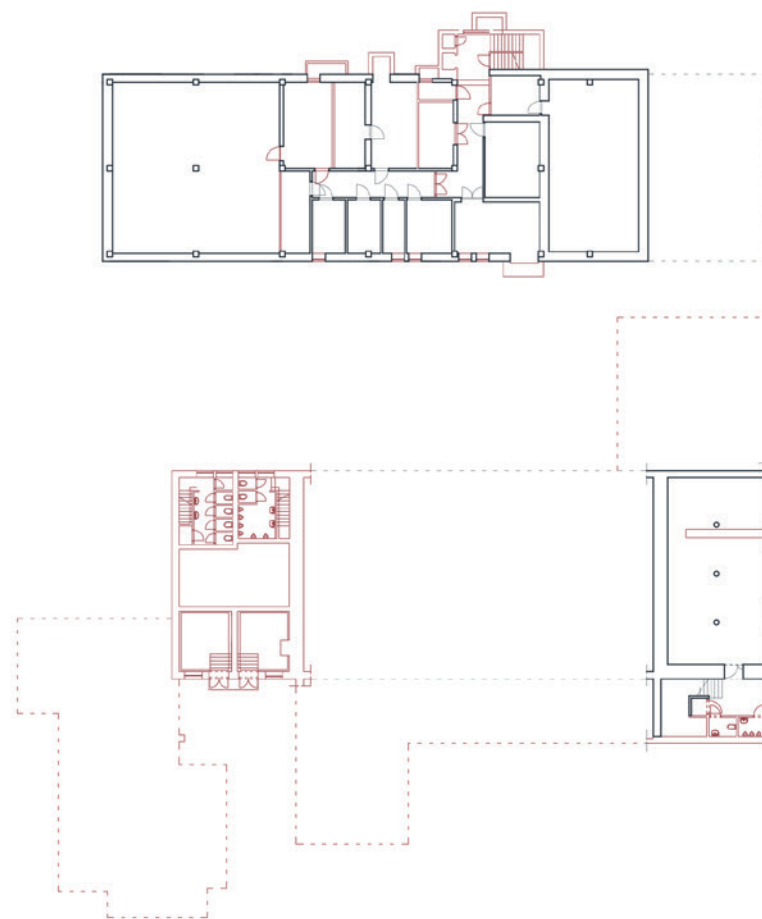
1.NP

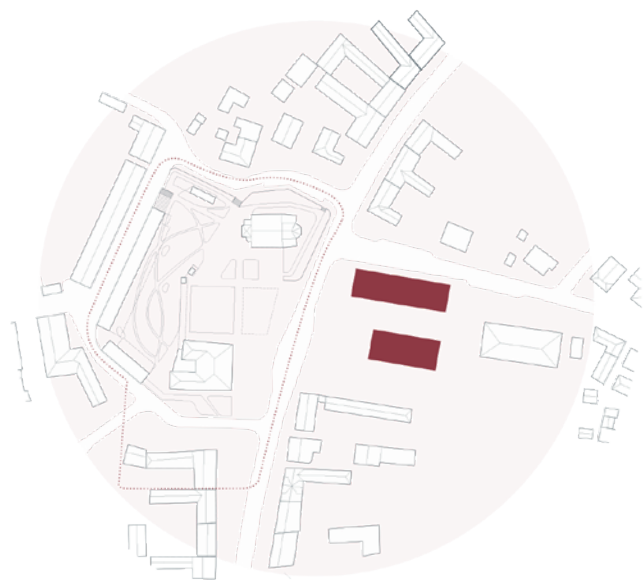
2.NP

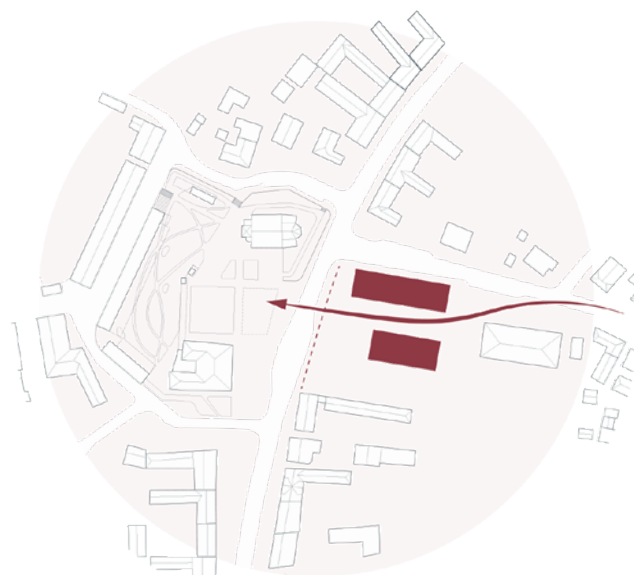
1.PP

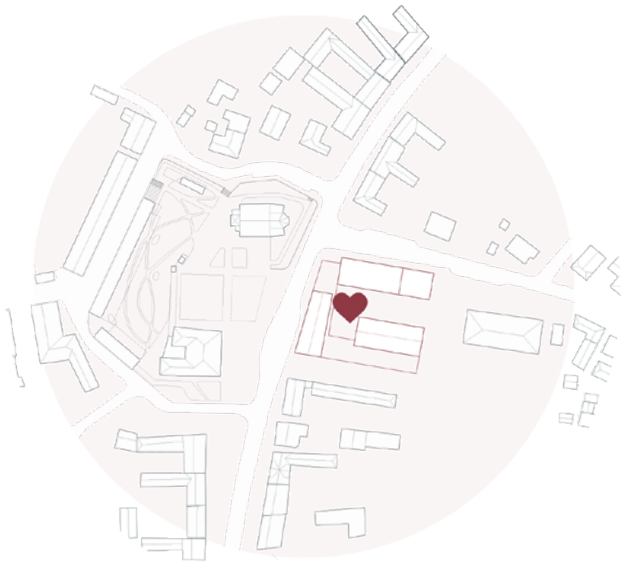
URBANISTICKÝ KONCEPT KULTÚRNEHO CENTRA

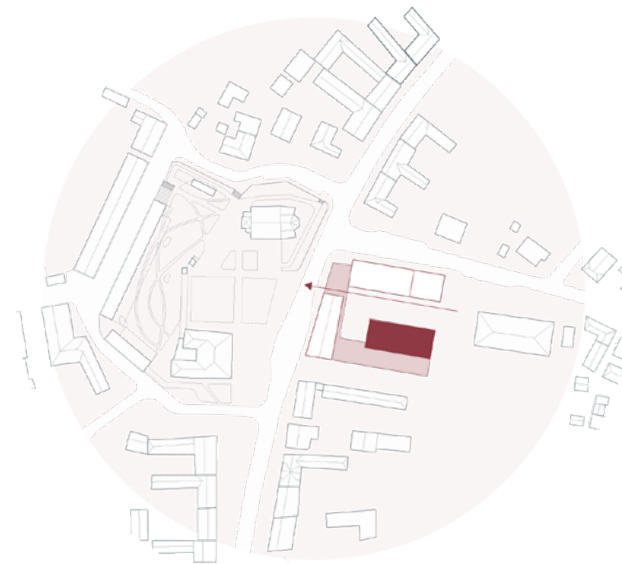
v území budú zachované dve hlavné časti, ktoré sú nosičom kultúrneho diania, a to budova **kina a spoločenská sála**
návrh nadväzuje na riešené územie námestia, ktoré bolo spracované v predošlom semestri

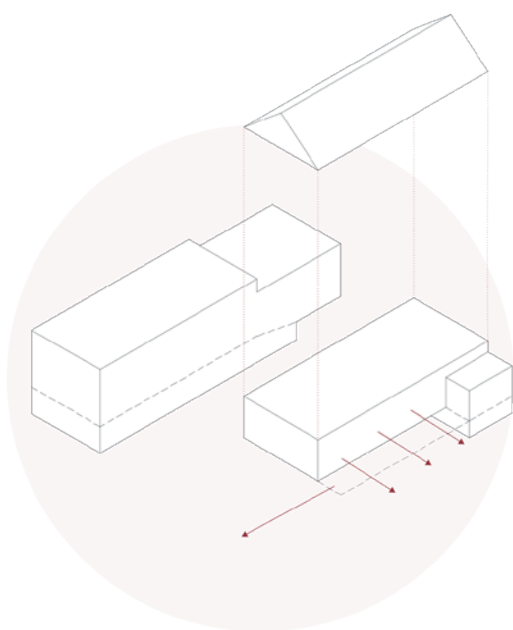
ústredným motívom návrhu bolo doplniť uličnú čiaru, aby bola vytvorená nová východná hrana námestia, a zároveň ulica plynulo pokračovala taktiež bolo dôležitým vytvorenie nástupnej osy k námestiu skrz územie

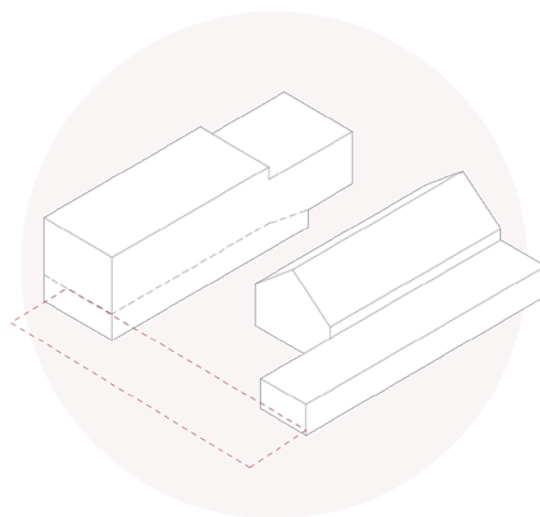
doplnenie čelnej hmoty a nový nástup do sály
umožní zväčšenie priestoru vnútorného nádvoria
to sa tak stane centrálnym priestorom návrhu

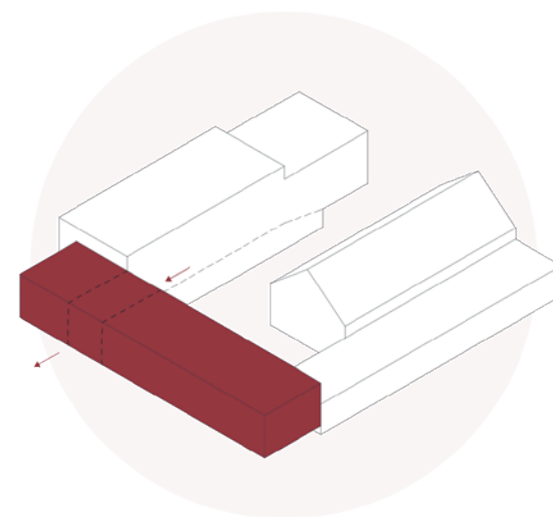
nové hmoty prepájajú budovy strešnou terasou a
samotná sála sa stáva ukrytým klenotom v nádvorí

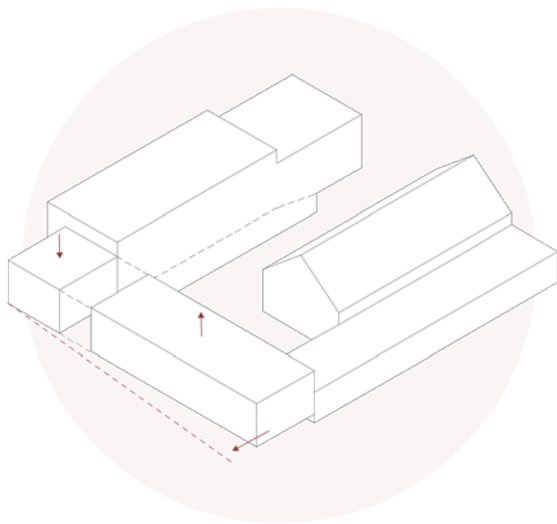
z pôvodných objektov si v území ponecháme budovu kina a viacúčelovú sálu s časťou písálie, sála dostane nové zastrešenie

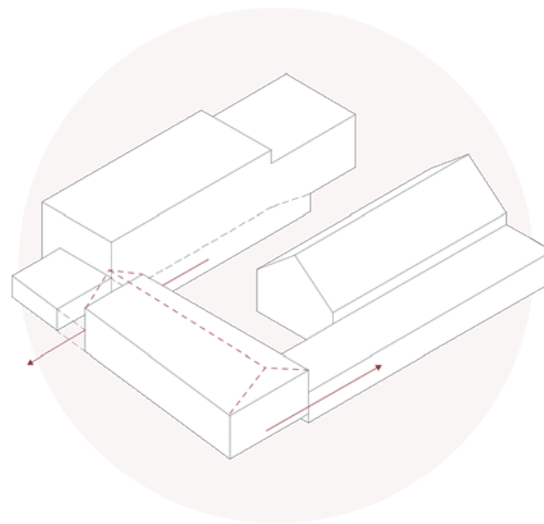
rozšírením a predĺžením hmoty prisálie vznikne nový nástup do sály v podobe foyer, čo umožní aj bezbariérový prístup

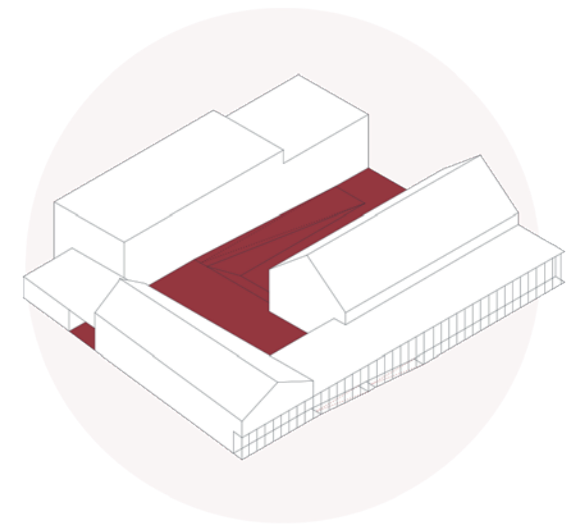
smerom do ulice pribudne nová budova smerujúca k námestiu tak, aby bol vytvorený pravidelný tvar vnútorného nádvorja

otvorenie územia smerom k námestiu, aby vznikol nový nástupný bod k tejto cetrálnej časti obce od ulice Školní

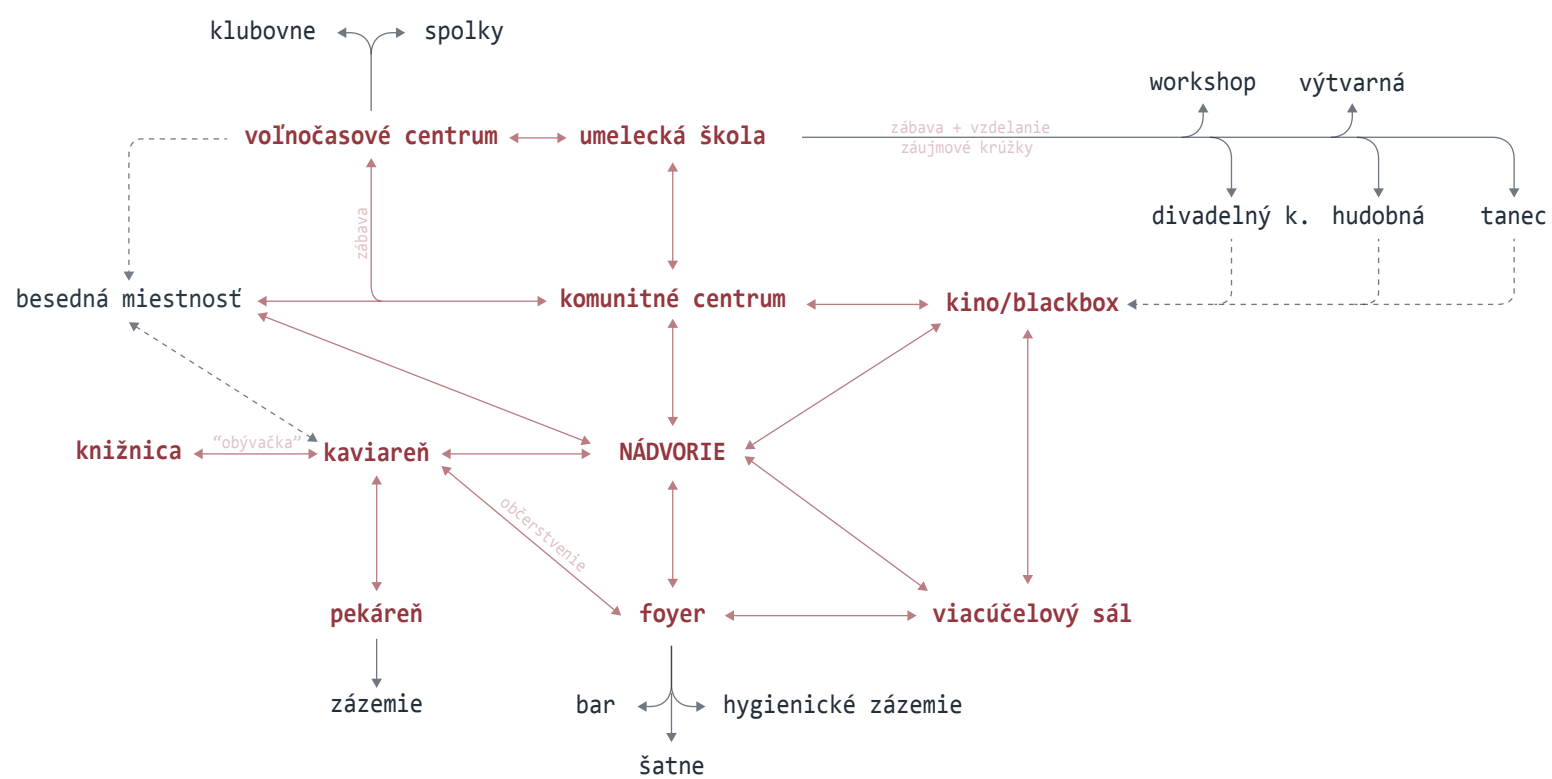
časť budovy bude sledovať tvar uličnej čiary, výšky budov budú upravené tak aby nadväzovali na okolitú zástavbu

priblíženie sa typickej zástavbe VN so sedlovou strechou, vytvorenie bezbariérových prechodov územím, dotvorenie nádvorja

KONCEPT KULTÚRNEHO CENTRA

Na úvod by som rada spomenula princípy, ktoré sa budú v objekt kultúrneho centra vo Veľkých Nēmčiciach odzrkadľovať. Tie sú nosnými piliermi návrhu, a predurčili spôsob, akým sa k nemu bude pristupovať.

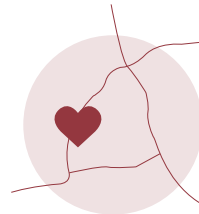
komunita

spájanie občanov na jednom mieste
poskytnutie zázemia pre ich spoločné aktivity

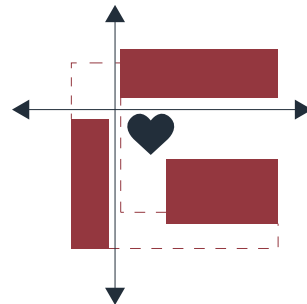
integrácia

zapojenie všetkých do komunity a priestoru

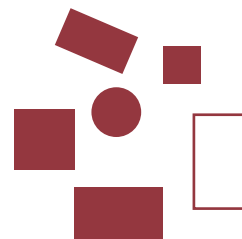
lokalita

využitie umiestnenia v centrálnej časti obce a príležitosti čo to ponúka
prepojenie k námestiu

prepojenosť a otvorenosť

prepájanie objektov medzi sebou navzájom v ústrednej časti nádvorja
otvorenie priestoru
napojenie na námestie

multifunkčnosť

vytváranie priestorov, ktoré je možné viacúčelovo využívať a členiť
aby bola budova adaptabilná

KONCEPT KULTÚRNEHO CENTRA

Funkčná náplň kultúrneho centra vychádza zo snahy nadviazať na súčasnú funkciu jediného spoločenského priestoru v obci. Snahou je vyhovieť potrebám občanov a rozšíriť ju o nové možnosti využitia. Kultúrne centrum sa nachádza v samotnom srdci obce, pri námestí, vďaka čomu má veľmi výhodnú pozíciu. Taktiež blízkosť školských zariadení ponúka myšlienku na zaradenie programu viac orientovaného práve na deti a mládež. Okrem iného, má veľký potenciál aj začlenenie matiek s deťmi a seniorov.

Toto kultúrne centrum by sa malo stať miestom celodenného vyžitia. Ráno môžu prísť matky s deťmi na kávu. Dôchodcovia si prídu prečítať knižku, či noviny do knižnice, podebatovať s priateľmi, či posediť na nádvorí. Všetko je doplnené o bohatý program rôznych kurzov, workshopov, či cvičení, do ktorých sa môžu všetci spoločne zapojiť. V priebehu dňa sa po skončení školy zapoja aj mladší, ktorí sa tu môžu zúčastniť svojich záujmových krúžkov alebo spoločenských akcií. Zázemie pre umeleckú školu ponúka ďalšiu možnosť rozšírenia svojej pôsobnosti pre širokú škálu občanov. Taktiež je jeho výhodou možnosť využívania kinosály pre svoje potreby. Okrem toho množstvo záujmových klubov a spolkov, ktoré sa vo Veľkých Némčiciach nachádzajú, dostane svoje zázemie v kultúrnom centre tak, aby sa mohli tu pravidelne stretávať. Taktiež sa tu nájde aj zázemie pre iné voľnočasové aktivity a stretávanie komunity vo veľkom priestore, ktorý tu v súčasnosti chýba, aj s možnosťou využitia a prepojenia do exteriéru.

Doplňkové služby v podobe kaviarne a pekárne majú obohatiť zážitok z priestoru a doplniť tiež ponuku obce. K tejto širokej škále možností, ktoré kultúrne centrum ponúkne, nie je treba zabudnúť ani na samotnú spoločenskú sálu, ktorá dostane nový reprezentatívny šat s nástupom. Všetky spomínané funkcie dopĺňajú hlavný zámer vytvorenia kultúrneho zázemia pre obec. Nakoľko samotná sála sa využíva predovšetkým na spoločenské a kultúrne akcie, besedy či prednášky, nie je možné ju zapojiť každodenne. Práve preto je mojou snahou vytvoriť okolo komplex, ktorý bude žiť naplno.

Návrh časového hamonogramu kultúrneho centra:

6:00 otvorenie predaja pekárne
8:00 otvorenie kaviarne
9:00 otvorenie knižnice
8:00-12:00 (doobedný program)
 program zameraný na seniorov a mamičky s deťmi
 film pre seniorov (2x týždenne)
 program pre ZŠ v sále (predstavenie/prednáška/beseda)
14:00-18:00 (poobedný program)
 základná umelecká škola (spev, tanec, tvorivé dielne, kresba, keramika...)
 kluby, spolky, workshopy, iné záujmové aktivity komunity
19:00 zatvorenie knižnice a kaviarne
19:00+ (večerný program)
 kino niekoľko krát mesačne
 akcie sále

kino:
 priestor pre umelecké vyžitie, krúžky- hodiny spevu, tanca, ochotnícke divadlo, kino

viacúčelový sál:
 školské akcia, besedy, koncerty, plesy, ostatné tradičné akcie spojené s vinárstvom, prenájom priestorov na súkromné oslavy či svadby

besedná miestnosť: (exponovaná do námestia)
 besedy, pohybové štúdio, tanečný krúžok, príležitostná galéria, zasadnutie obce, prenajímateľný priestor, ktorý je možné prepojiť s kaviarňou

klubové a spolkové miestnosti:
 kynologický klub, letecko-modelársky klub, rybári, včelári...

umelecká škola:
 výtvarné ateliéry, hudobná miestnosť, workshopová miestnosť, skúšobňa, možnosť využitia kinosály

komunitný priestor
knižnica

KULTÚRA

UMENIE

KOMUNITA

SITUÁCIA 1:5000

LEGENDA

- riešené územie
- dotknuté územie
 - 1. nový kruhový objazd pre ukludnenie dopravy prúdiacej do centra
 - 2. nové odstavné parkovisko pre potreby obce v prípade konaní sa akcií v centre a nápore väčšieho množstva áut
- zastavané územie obce
- vodné plochy
- lesnaté územie

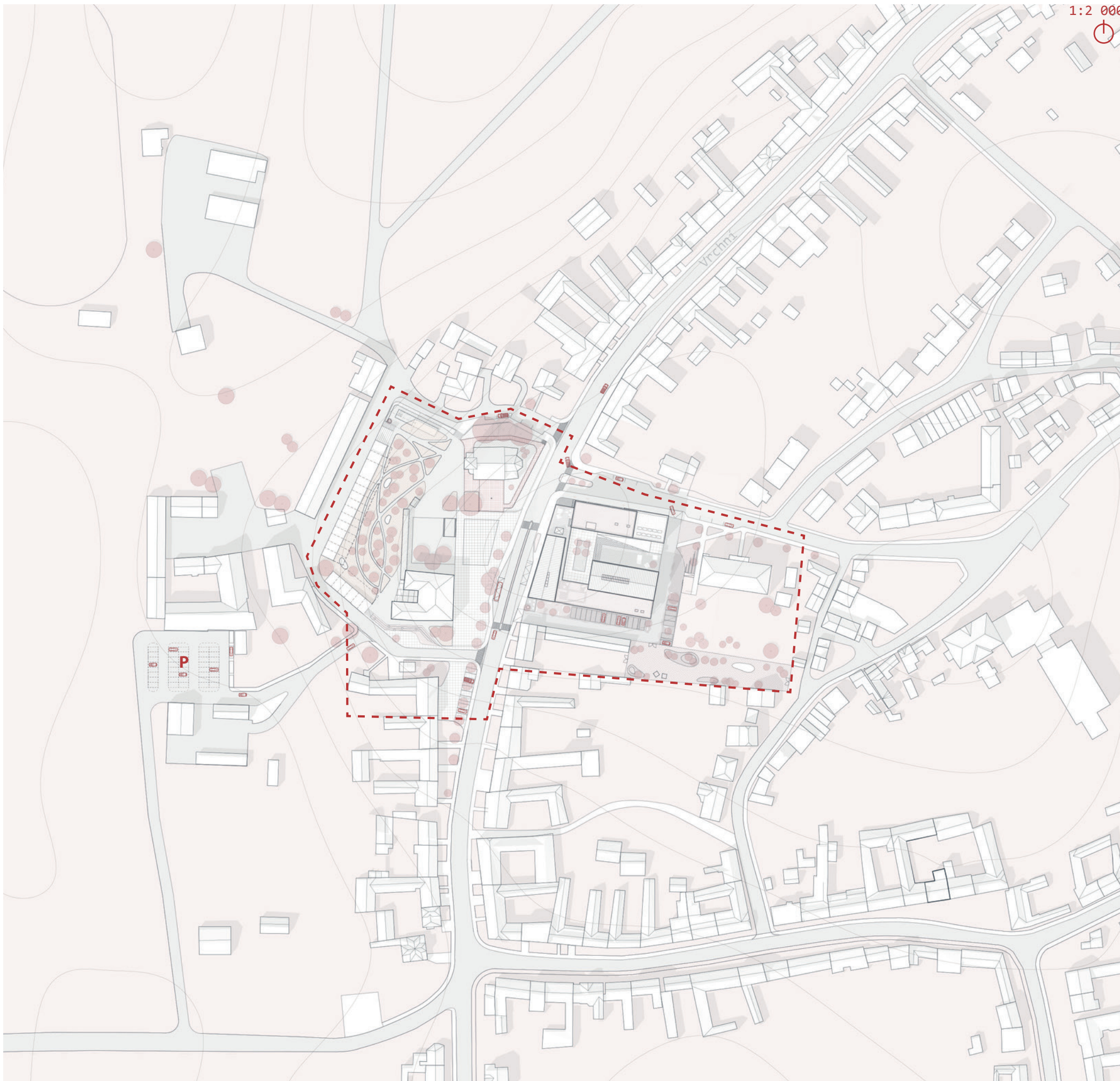
SITUÁCIA 1:2000

Dopravné riešenie

Dopravné riešenie bolo z veľkej časti tvorené v preddiplomovom projekte. Centrum obce je oddelené rušnou ulicou Vrchní, kde je vysoká frekvencia áut. Tento problém nie je možné jednoducho eliminovať, nakoľko toto miesto je jedným z hlavných ťahov prepojenia s okolitými obcami. Práve preto nebolo snahou vytvárať centrum, ktoré by preplávalo z jednej strany na druhú a priamo komunikovalo s námestím. Toto členenie je podporené vymedzením hrany ulice novou budovou a kultúrne centrum sa tak otvára smerom do vnútorného nádvorja. Napriek tomu je tu snaha pohyb na ulici spomaliť stredovým cestným ostrovčekom, a tiež aj opticky stromoradiím vymedzujúcim hranu námestia. V súčasnosti sa priestor pred námestím využíva ako plocha k parkovaniu, čo je v návrhu zmenené. Pred kostolom tak vzniká otvorená plocha námestia. Parkovacie plochy sú vytvorené pozdĺž priľahlých ulíc a na neďalekom odstavnom parkovisku. Príležitostné parkovanie tiež vzniklo na špici námestia pred bývalou radnicou. Ulica okolo námestia bude vyzdvihnutá tak, aby pôsobila ako pešia zóna s príležitostným pohybom áut. Samotný objekt kultúrneho centra disponuje iba určitým množstvom parkovacích miest (20ks) nakoľko v danom území nie je možné vybudovať podzemné parkovanie a tým navýšiť kapacitu parkovania. Avšak to je riešené odstavným parkoviskom a parkovacími plochami v okolí. V prípade konania sa akcií je možné tu nárazovo odparkovať väčšie množstvo áut.

LEGENDA

- riešené územie
- P** odstavné parkovisko

SITUÁCIA 1:1000**Urbanistické riešenie**

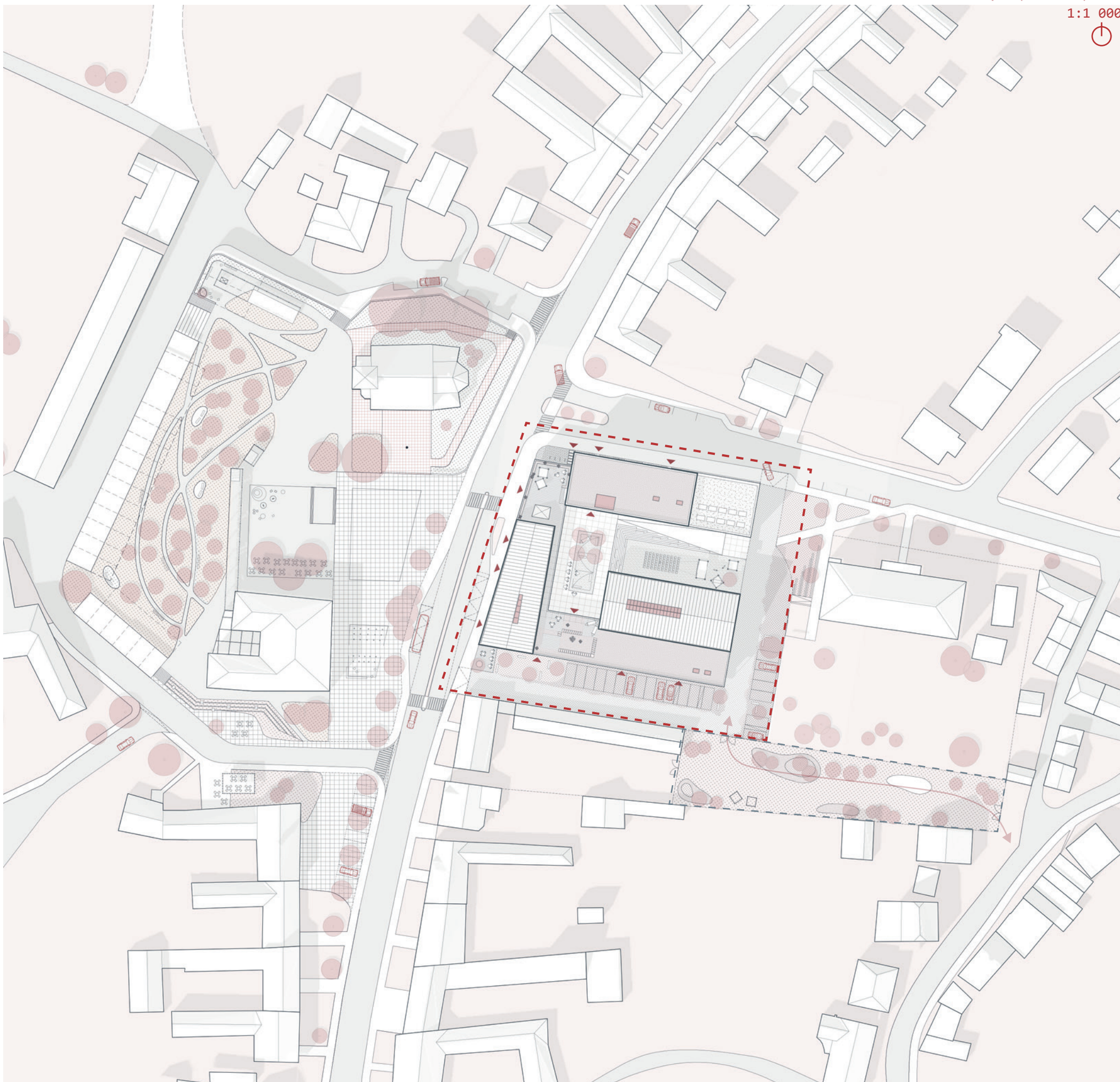
Záujem je v tejto práci kladený na objekt kultúrneho domu, avšak v rámci preddiplomového projektu bolo koncepčne riešené celé centrum obce, aby bol vytvorený jeden funkčný celok. Ten zahŕňa nové námestie a revitalizáciu priestorov v okolí zámku spoločne s jeho rekonštrukciou. Princípom je nesnažiť sa nasilu prepájať pravú a ľavú časť centra obce, nakoľko je delená rušnou cestou s veľmi frekventovaným pohybom, ale naopak podporiť toto delenie. Na ľavej strane v okolí zámku tak môže vzniknúť kultivované námestie s pridanými službami, ktoré vytvorí reprezentatívny priestor v obci. Tam je možné usporadúvať spoločenské akcie, zábavy či trhy. Rekonštrukciou zámku a pridaním nových funkcií tak vznikne živý priestor, ktorý nebude iba opustený slúžiť ako parkovisko, ako tomu je teraz. Na pravej strane by tak mala vzniknúť hrana, ktorá dovoľí ohraničenie námestia z tejto strany, a tiež bude nadväzovať na uličnú čiaru a okolitú zástavbu. Táto nová bariéra je tak objekt, ktorý je súčasťou nového konceptu Kultúrneho centra, ktoré tu tvoríme. Na jednej strane je kultúrne centrum ako samotné centrum obce v podobne jeho námestia, a na druhej strane kultúrne centrum ako samostatný objekt s ponukou kultúrneho a spoločenského vyžitia. Preto sa tento objekt uzatvára do seba a vytvára na ulici hranu, ktorá umožní dotvorenie celkového výrazu ulice.

Samotný objekt nového kultúrneho centra je tvorený troma základnými hmotami, ktoré sú navzájom prepojené nižšou zástavbou. Hlavnú časť tvorí spoločenská sála, pôvodného domu kultúry, na ktorý nadväzuje prepájací krčok čiastočne tvorený z rozšíreného prisália, ktoré zároveň tvorí nový nástup do sálu. Už spomínaná nová hmota budovy, orientovaná k hrane ulice, dopĺňa stávajúcu zástavbu, a svojím charakterom sa pripodobňuje typickej štruktúre obce. Taktiež dopĺňa ulicu novými funkciami. V neposlednom rade, je tretou zásadnou hmotou budova stávajúceho kina, ktorá prejde rekonštrukciou. Tieto hmoty spolu vytvárajú obrazec podobný písmenu „U“, pričom v strede sa nachádza nádvorie objektu s pridanými funkciami, a zároveň je tento priestor prechodný smerom k námestiu, kedy tvorí novú pomyselnú osu prechodu z ulice Školní smerom k námestiu. Budova Kultúrneho centra tak slúži ako nástupná brána do tohto priestoru. Práve tento prechod a táto osa bola zásadným prvkom v návrhu. Vychádza hlavne z princípov formovaných v rámci preddiplomového projektu, kedy bola táto osa určená za kľúčovú a taktiež nadväzuje na pôvodný prechod v tomto území, ktorý však pôsobil príliš skľučujúco a stiesnene.

Južná hrana pôvodného objektu sa rozšírila o niekoľko metrov pre vytvorenie väčšieho priestoru foyer, pričom okolitý pozemok okolo kultúrneho centra dostal tiež nový charakter s pridaním zelene. Pobytová vyvýšená ulica s pochodnými dlaždicami v kombinácii so zatrávňovacími dlaždicami s trávnikom, tvorí kompromis medzi pojazdovou ulicou a zelenou plochou okolia, ktorá by tu mohli vzniknúť. Týmto spôsobom tu je možné tiež využiť priestor aj na parkovanie či zásobovanie objektu. Okrem iného sa tu vytvára možnosť využitia priľahlej farskej záhrady. Tá by mohla byť v určitých hodinách sprístupnená ako lineárny park občanom skrz priestor za kultúrnym centrom a vytvoril by sa prechod do ulice Za školou pri vinných pivniciach.

LEGENDA

- - - - - riešený objekt
- - - - - lineárny park

SITUÁCIA 1:500**Architektonické riešenie**

Riešenie objektu vychádza zo snahy očistiť budovu od prebytočných častí a nánosov, ktoré tu boli v priebehu rokov pristavané. Snahou bolo vytvoriť budovu, ktorá by zapadala do okolia menšej obce bez toho, aby sa snažila prevyšovať prilahlé novovzniknuté námestie s dominantami kostola a zámku. Preto bolo pristúpené k odstráneniu častí budov, kde sa nachádzal vstup do sály, budova radnice, stará hasičská zbrojnica a ďalšie opotrebené prílepy budov. Väčšina objektov, okrem iného, je aj v zlom stavebne-technickom stave. Odstránené funkcie sú premiestnené do iných častí obce. Predovšetkým do zámku, ktorého koncepčné riešenie bolo súčasťou preddiplomového projektu. Namiesto toho sú zachované časti s nosným kultúrnym zameraním, ako je budova kina a samotná spoločenská sála. Na nich nadväzuje prístavba zväčšeného prisália v podobe nového nástupného krčku s foyer, a dvojpodlažná budova orientovaná do ulice. Vzhľad budov sa snaží prispôsobiť okolitej zástavbe. Kultúrna sála sa vráti k pôvodnej forme so sedlovou strechou, pričom bude vytvorený nový krov otvorený do sály, ktorý bude zaujímavo spracovaný, aby sám vytváral jedinečný charakter priestoru. Taktiež čelná budova nadväzuje na okolie sedlovou strechou, pričom samotná budova má nepravidelný tvar, aby na jednej hrane vytvárala pravidelnú formu nádvoria a komunikovala s umiestnením pôvodných objektov. Na druhej strane dopĺňala uličnú čiaru a prispôsobuje sa jej. Tento tvar sa prepisuje tiež do zastrešenia, ktoré má tak mierne asymetrický tvar pričom nadväzuje na vedľajšiu budovu fary. Objekt kina je ponechaný s plochou strechou, aby nebolo nutné prevádzať príliš mnoho zásahov do tohto objektu pričom si tak čiastočne ponechá svoj pôvodný charakter.

Tieto vysoké objekty sú „zasadené“ v akejsi strešnej krajiny tvorenej intenzívnou zelenou strechou na prístavbe foyer, ktorá zároveň prechádza do strešnej terasy a vytvára preklenutie ponad prechod k námestiu. Týmto spôsobom je možné dostať viac zelene do prostredia a tiež vytvoriť príjemnú pobytovú strechu s prístupom do rôznych častí budovy. Celkový charakter budov je tvorený hlavne presklenými plochami a drevenými prvkami, ktoré sa na objektoch opakujú. Výraznými sú kolonády podporené drevenými stĺpmi, ktoré tiež ponúkajú možnosti príjemného tienia. Výraznou časťou je taktiež drevený obklad časti budovy, kde sa nachádza kino, ktoré by inak bolo tvorené prázdnu fasádou. Takto je možné túto časť objektu vyzdvihnúť a poukázať na jeho funkciu vo vnútri. Taktiež sa tu ponúka možnosť využiť prvky podsvietenia, a nechať fasádu čiastočne porásť popínavými rastlinami. Vďaka preskleným fasádam v prízemí sa tak budovy otvárajú svojmu okoliu pričom je ich hlavná náplň orientovaná do vnútrobloku. Ďalším výrazným prvkom je plechová krytina, ktorá sa opakuje na čelnej budove rovnako ako na sále, kde presahuje táto krytina až k zemi a pokrýva tak celú budovu. Táto obalená budova tak pôsobí ako klenot ukrytý v nádvorí.

plocha riešeného pozemku: 4450 m²
celková zastavaná plocha: 2142 m²
zastavaná plocha novostavieb: 1034 m²
obostavaný priestor: 13295 m³
celková užitková plocha: 2921 m²
odhadovaná cena: 88 790 000 Kč

FUNKČNÉ VYUŽITIE

Prevádzkové riešenie

Všetky priestory si zakladajú aj na svojej multifunkčnosti a otvorenosti do exteriéru. Väčšina funkcií je tak orientovaná do nádvorí, ktoré má byť príjemným miestom na pobyt, a zároveň slúži ako prechod k námestiu.

Služby orientované do ulice dopĺňajú charakter a ponuku obce (kaviareň, pekáreň), aby vznikla nová živá hrana ulice. Taktiež sa tu nachádza exponovaný priestor besednej miestnosti, ktorý slúži viacerým účelom. Toto umožňuje prepojenie so svojim okolím, keď sa vo vnútri bude odohrávať výstava, zasadnutie či tanečná lekcia. V rámci budovy kina sa nachádza aj zázemie pre túto besednú miestnosť v podobe skladu či priestorov šatní. Aj vďaka tomu je to univerzálny priestor so širokým spektrom využitia.

Priestory na 1.NP slúžia hlavne k spoločenským účelom. Týka sa to viacúčelovej sály, komunitného priestoru či kinosály. Tieto priestory spolu komunikujú cez vnútorné nádvorie. Priestory však vedia fungovať aj samostatne. Toto je dôležité spomenúť predovšetkým v prípade kinosály. Tá počas dňa funguje spoločne s umeleckou školou. To je dôležitým prvkom náplne budovy, nakoľko práve tento presah do kultúrnej sféry umožňuje využitie kinosály počas celého dňa, kedy má umelecká škola tento priestor k dispozícii pre výuku hry na hudobných nástrojoch, tanca či skúšky divadelného krúžku. Avšak je tu možnosť vo večerných hodinách kino oddeliť, aby fungovalo samostatne s vlastným vstupom.

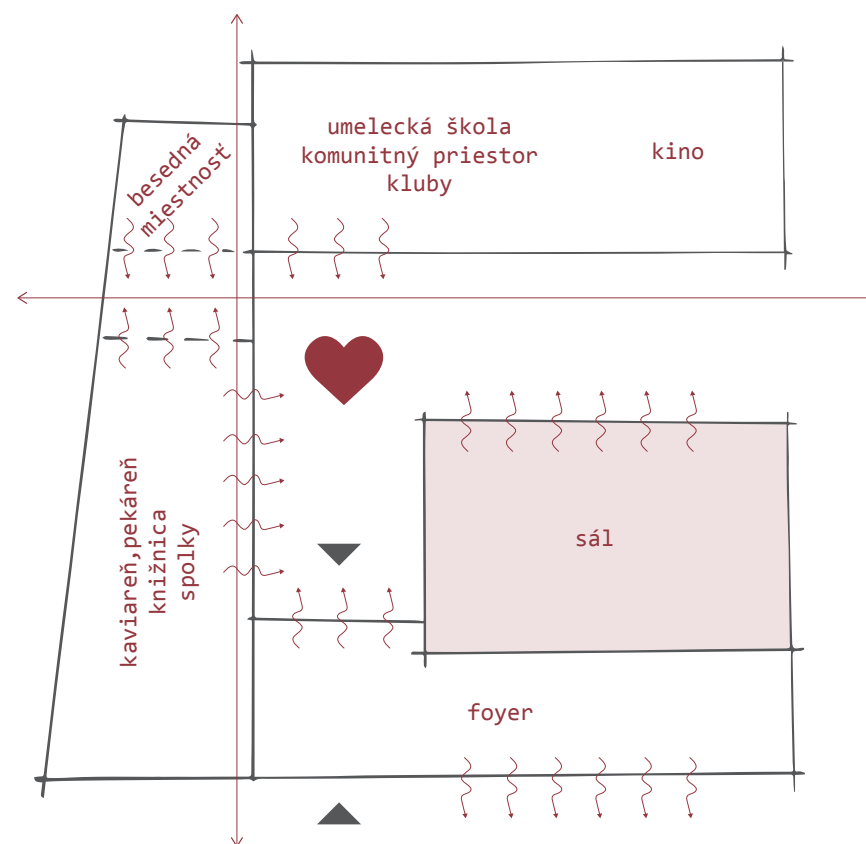
Spomínané zázemie umeleckej školy sa nachádza v 2.NP. Tam sú orientované hlavne záujmové činnosti. Jedná sa tak o priestory umeleckej školy, klubové a spolkové miestnosti a v neposlednom rade knižnicu. Veľa z týchto priestorov je možné ďalej členiť, aby boli aj tieto priestory multifunkčné.

Budova kina je podpivničená, čo ponúka hlavne množstvo úložných priestorov. Tie budú z veľkej časti využívané na skladovanie exteriérového zariadenia nádvorí, čo je veľkou výhodou tohto miesta. Okrem technických priestorov, je tu možnosť vytvorenia podzemnej "zašivarne" so skúšobňou. Čiastočne podpivničená budova sálu namiesto súčasného spoločenského priestoru tzv. Pekla, ktoré je v návrhu nahradené väčším komunitným priestorom, v sebe bude ukrývať zázemie sály. A to predovšetkým zázemie pre účinkujúcich, sklad kulís a technické priestory.

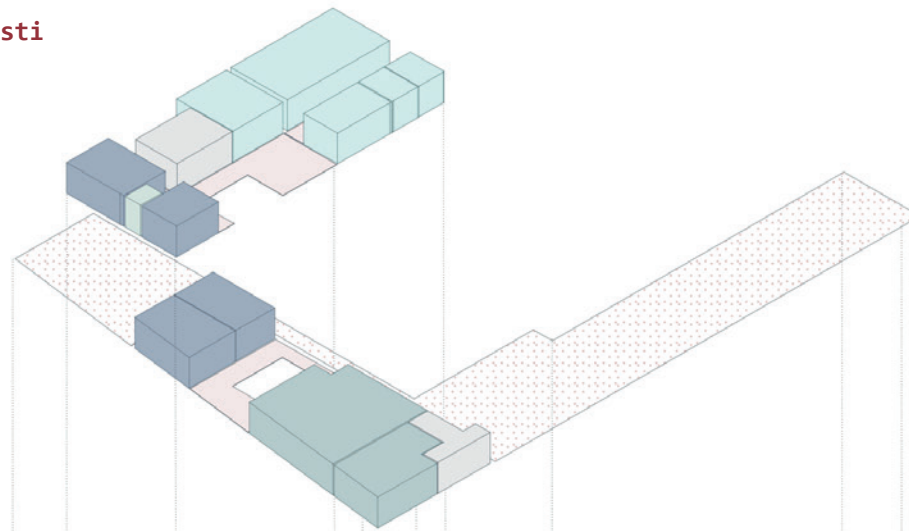
V neposlednom rade treba spomenúť priestory strešných terás a zelenej strechy, ktoré vytvárajú jednak prepojenie medzi jednotlivými budovami a taktiež aj priestor na trávenie voľného času. Ten je prístupný zo spoločnej komunikácie čelnej budovy, ale taktiež aj z knižnice či spolkových miestností. Môžu tu tak prebiehať kurzy jógy či iné cvičenia a stretnutia na čerstvom vzduchu s výhľadom do námestia.

Samostatnou kapitolou je viacúčelová sála s kapacitou pre 200 ľudí. Tá v súčasnosti slúži aj ako telocvičňa pre neďalekú školu. Vďaka odstráneniu tejto funkcie môže dostať správny honosný nádych. Dôležitou súčasťou návrhu, bolo vytvorenie nového nástupu do sály tak, aby bola vytvorená aj bezbariérová možnosť pohybu, ktorá v tomto priestore chýba. Tento nástup v mieste pôvodného prisália zároveň slúži ako foyer so šatňou a barom pričom akcie v sále sa tak môžu plynulo rozšíriť do týchto priestorov. Dôležitým prvkom je aj možnosť prepojenia všetkých spomínaných priestorov s exteriérom na jednu či druhú stranu, pričom na nádvorí sa nachádza priestor pre rozvinutie ďalších spoločenských aktivít. I keď táto časť objektu neslúži každodenne, obec ponúka mnoho spoločenských akcií a príležitostí na jej využitie a nový vzhľad sály podporí záujem o jej využitie napríklad aj pre svadby či na iné príležitosti.

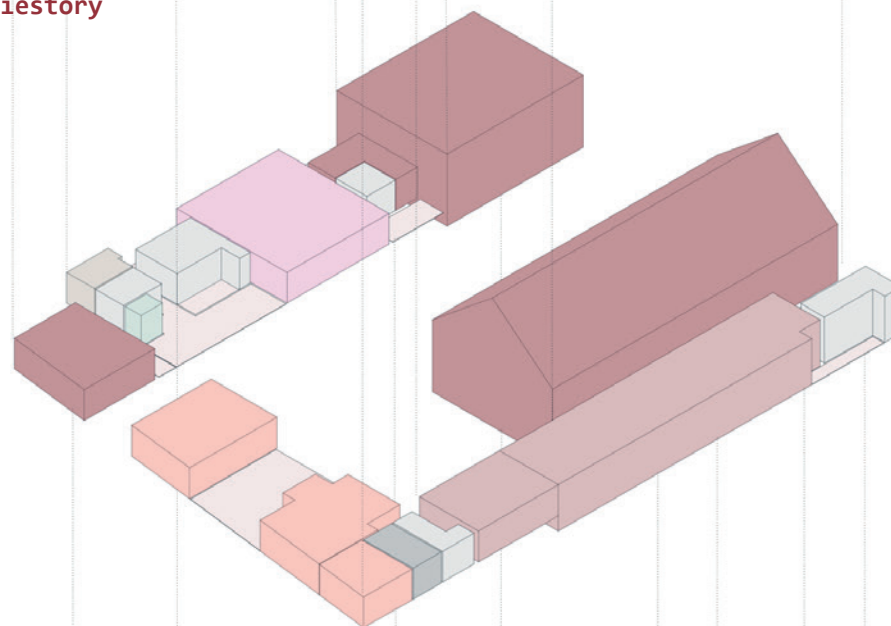
- komunikácie
- kultúrne priestory s ich zázemím (kino, viacúčelový sál)
- foyer
- komunitný priestor
- kaviareň a pekáreň so zázemím
- kancelária správcu
- hygienické zázemie
- klubové a spolkové miestnosti
- umelecká škola
- knižnica
- skladové priestory
- technické zázemie
- strešná terasa

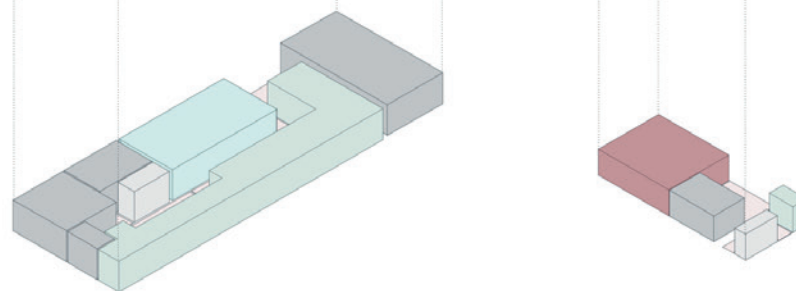
2.NP- záujmové činnosti

1.NP- spoločenské priestory a služby

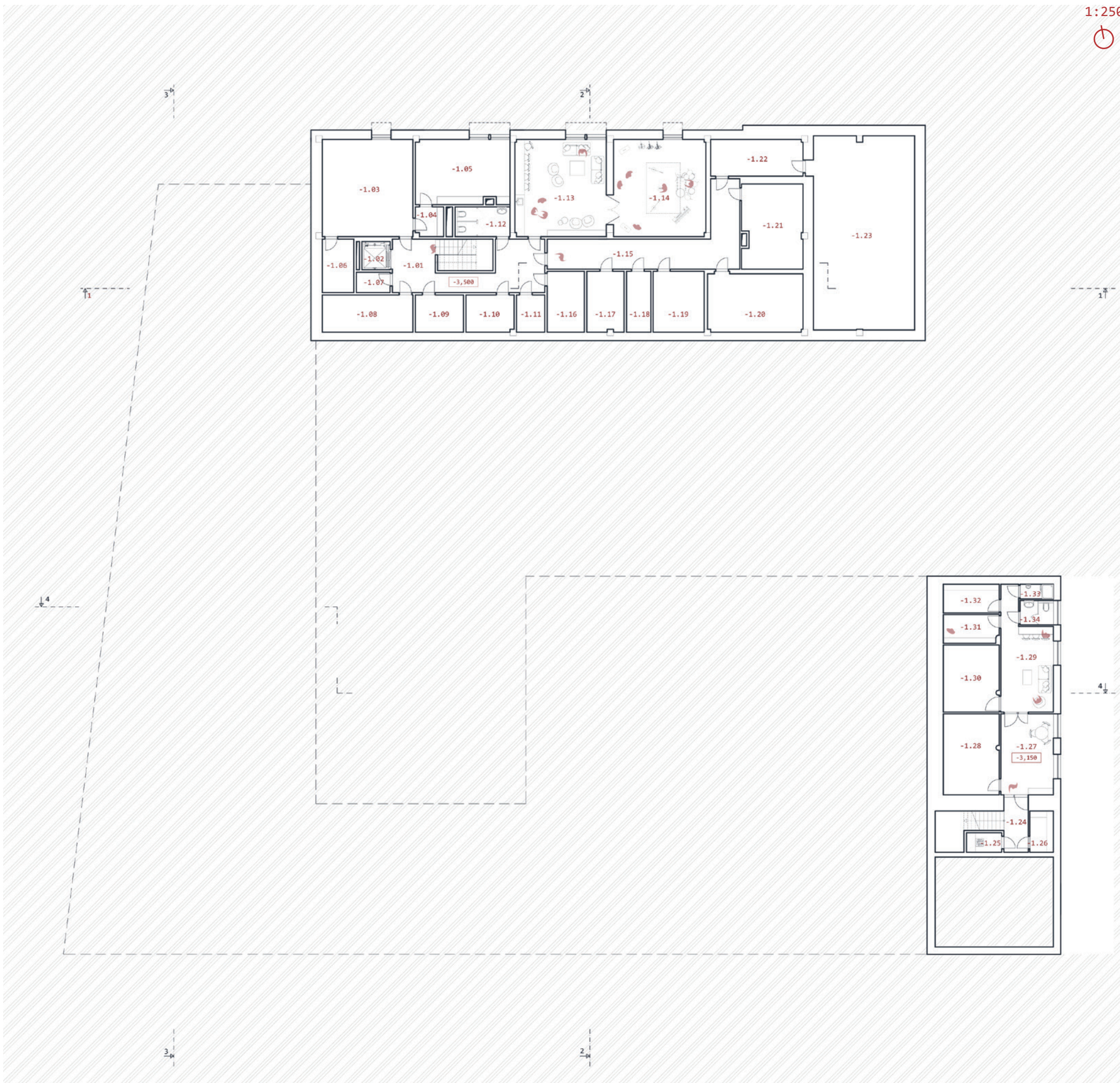

1.PP- technické zázemie

PÔDORYS 1.PP

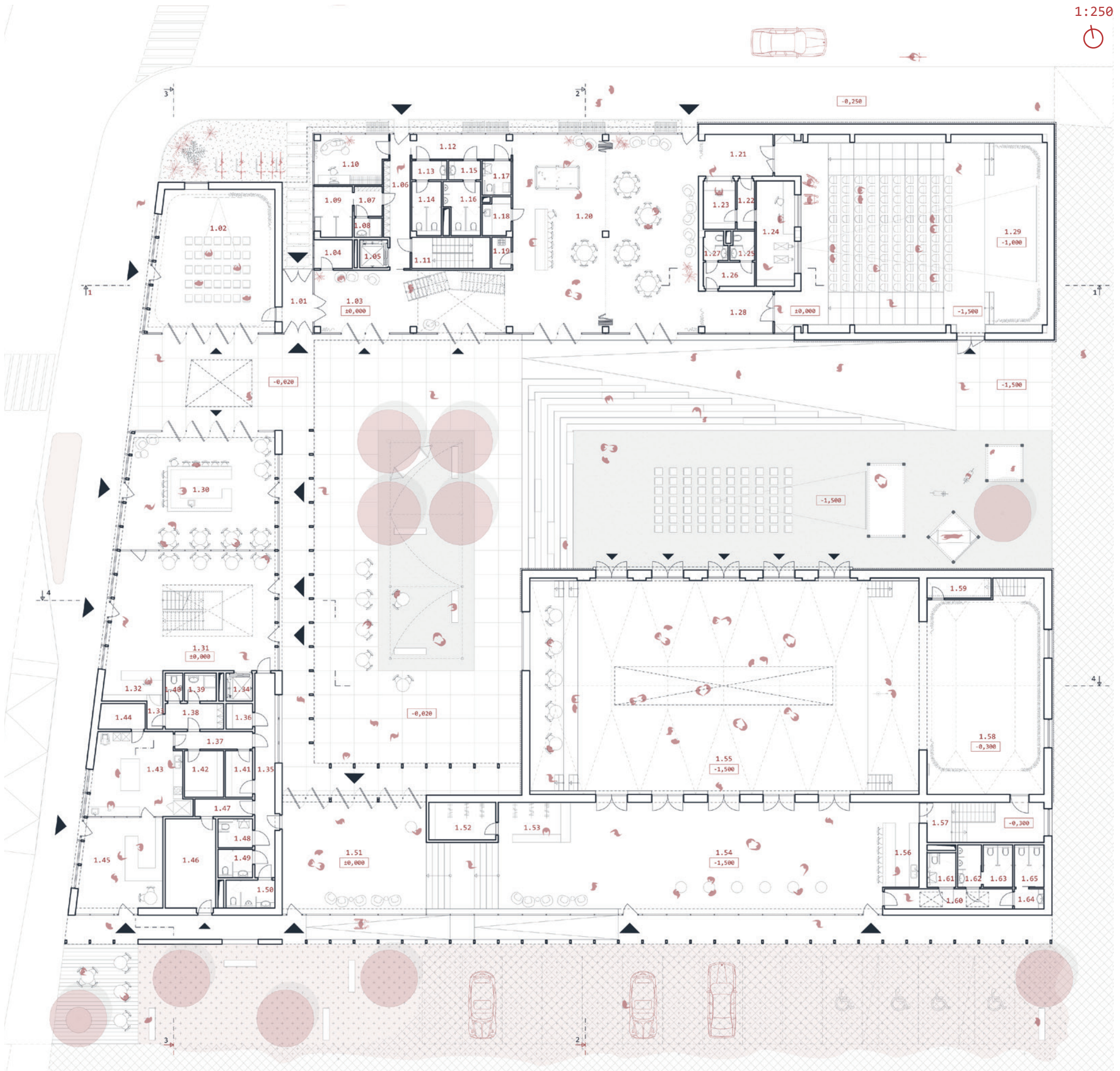
Č.M.	NÁZOV	m ²
-1.01	hala	23,25
-1.02	výtah	3,00
-1.03	technická miestnosť	33,60
-1.04	predsieň	3,14
-1.05	technická miestnosť	23,08
-1.06	strojovňa výtahu	6,43
-1.07	sklad	2,60
-1.08	sklad exteriérového zariadenia	12,78
-1.09	sklad exteriérového zariadenia	6,84
-1.10	sklad exteriérového zariadenia	6,80
-1.11	sklad exteriérového zariadenia	4,02
-1.12	wc	6,22
-1.13	klubovňa	33,85
-1.14	skúšobňa	34,15
-1.15	chodba	28,72
-1.16	sklad	8,62
-1.17	sklad	8,55
-1.18	sklad	5,62
-1.19	sklad	11,81
-1.20	sklad	21,18
-1.21	technická miestnosť	19,40
-1.22	chodba	12,92
-1.23	priestor pod kinom	74,81
-1.24	chodba	5,10
-1.25	upratovacia miestnosť	1,92
-1.26	sklad baru	3,70
-1.27	hala	16,25
-1.28	technická miestnosť	17,20
-1.29	zázemie- účinkujúci	20,00
-1.30	sklad rekvizít	14,28
-1.31	šatňa muži	6,03
-1.32	šatňa ženy	6,12
-1.33	sprcha	1,85
-1.34	wc	3,08
UŽITKOVÁ PLOCHA 1.PP		480,12

NÁVRHOVÁ ČASŤ
PÔDORYS 1.NP

Č.M.	NÁZOV	m ²
1.01	zádverie	7,55
1.02	besedná miestnosť	66,50
1.03	vstupná hala	48,15
1.04	sklad	4,32
1.05	výťah	3,00
1.06	chodba	11,65
1.07	šatňa- predsieň	3,30
1.08	sprcha	2,10
1.09	šatňa	7,50
1.10	kancelária správcu	13,85
1.11	schodisko	9,55
1.12	chodba	9,35
1.13	wc ženy- predsieň	2,65
1.14	wc ženy	5,70
1.15	wc muži- predsieň	2,40
1.16	wc muži	6,50
1.17	wc invalidi	3,87
1.18	kuchynka	4,02
1.19	upratovacia miestnosť	2,34
1.20	komunitný priestor	143,53
1.21	kino- chodba	11,98
1.22	zázemie kina- chodba	3,32
1.23	predaj lístkov	6,04
1.24	premietacia miestnosť	15,80
1.25	wc muži	2,70
1.26	predsieň	4,83
1.27	wc ženy	2,60
1.28	kino- chodba	11,98
1.29	kinosál- blackbox	180,50
1.30	kaviareň	67,95
1.31	vstupná hala	75,60
1.32	informácie	6,64
1.33	informácie- chodba	2,15
1.34	výťah	3,00
1.35	chodba	16,00
1.36	kaviareň- denný sklad	2,64
1.37	zázemie- chodba	5,35
1.38	šatňa	5,84
1.39	šatňa- sprcha	3,20
1.40	wc zamestnanci	1,76
1.41	sklad obalov	4,93
1.42	sklad	7,10
1.43	pekáreň- výroba	29,82
1.44	chladiaci box	4,54
1.45	pekáreň- predajňa	30,00
1.46	technická miestnosť	17,54
1.47	chodba	3,96
1.48	wc invalidi	3,87
1.49	wc ženy	3,90
1.50	wc muži	5,34
1.51	vstupná hala	61,80
1.52	šatňa- zázemie	9,85
1.53	šatňa	11,25
1.54	foyer	167,00
1.55	sál	276,60
1.56	bar	15,15
1.57	chodba	18,25
1.58	pódium	140,00
1.59	sklad	5,00

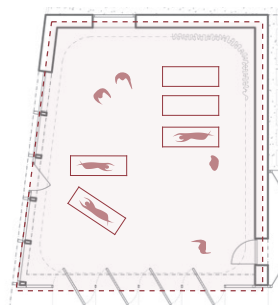
Č.M.	NÁZOV	m ²
1.60	chodba	10,00
1.61	wc invalida	3,87
1.62	wc muži- predsieň	3,97
1.63	wc muži	4,90
1.64	wc ženy- predsieň	2,31
1.65	wc ženy	4,90
UŽITKOVÁ PLOCHA 1.NP		1633,7

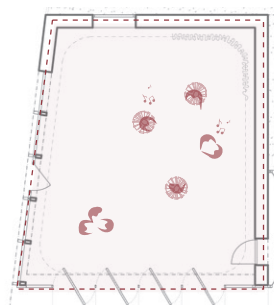
PÔDORYS 1.NP- ĎALŠIE MOŽNOSTI VYUŽITIA

Besedná miestnosť

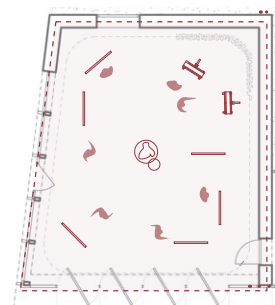
Mnohé z priestorov sú riešené tak, aby ich bolo možné využívať viacerými spôsobmi a budova bola naozaj multifunkčná. Napríklad besedná miestnosť je jednou z nich. Je exponovaná do ulice čo vytvára vizuálne prepojenie s námestím. Univerzálny priestor je možné využiť pre potreby besied či zasadnutia obce. Okrem toho tiež je tu možnosť využívať priestor ako pohybové štúdio, kedy sa tu bude cvičiť jóga, pilates, alebo sa tam bude odohrávať tanečný kurz lokálnej tanečnej skupiny.

jóga/cvičenie

tanečný kurz

galéria

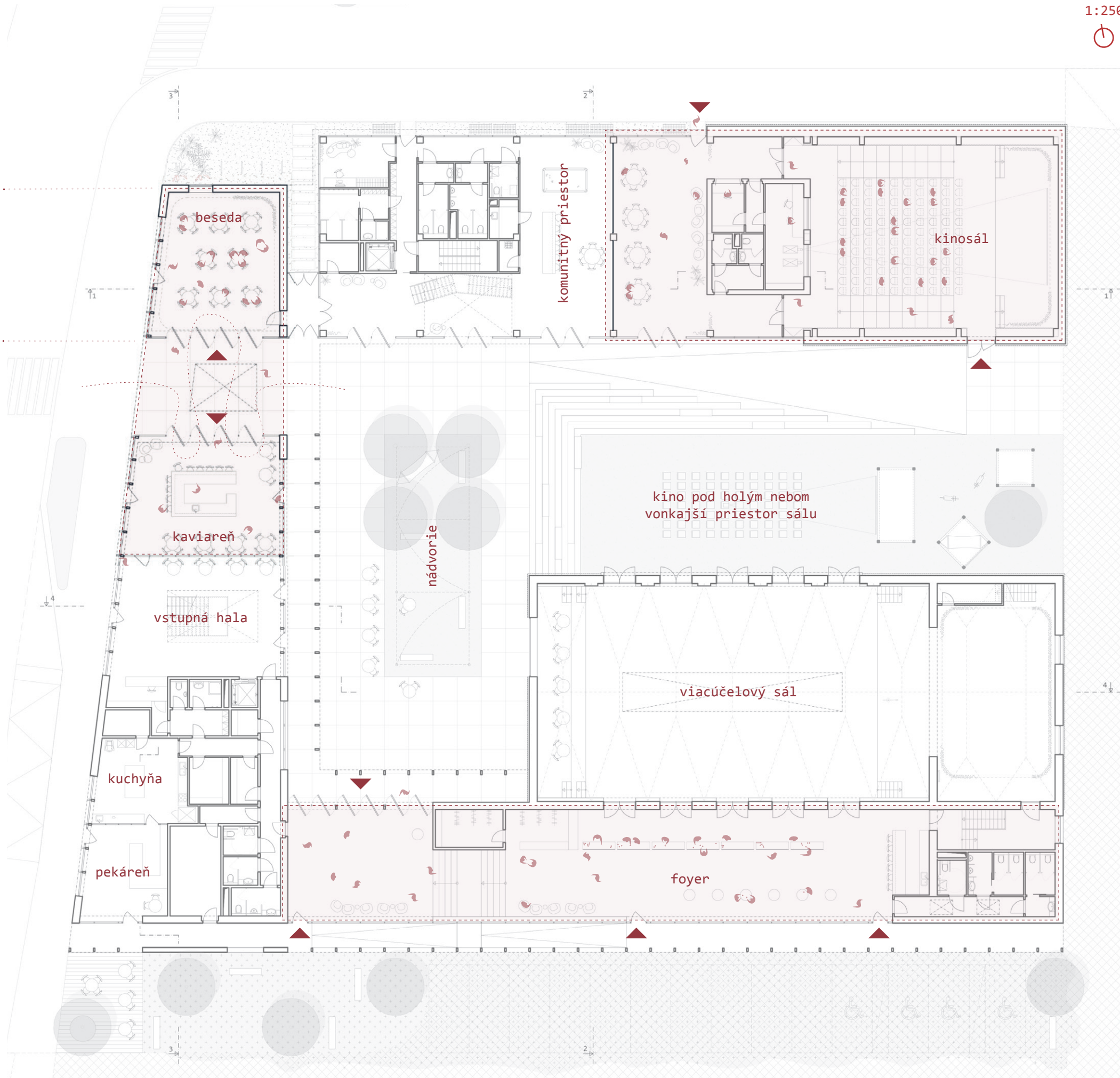
Práve preto je v jej blízkosti zhotovená aj univerzálna šatňa. Do cvičenia sa môžu zapojiť rovnako starí aj mladí. Podľa toho bude usporiadaný aj harmonogram. Priestor tiež môže slúžiť ako príležitostná galéria, prístupná priamo z námestia. Okrem iného, v letných mesiacoch sa tu ponúka možnosť prepojenia s kaviarňou, kedy priestor slúži ako prenajímateľná jednotka na rôzne druhy osláv.

Kino

Kinosála počas dňa slúži rovnako aj umeleckej škole. Je tak prístupná zo spoločného komunitného priestoru. Ten je však v prípade potreby možné oddeliť. Možnosť je tak využívať samostatný vstup do jednotky do predpriestoru kina, kde je možnosť si posediť a oddýchnuť. V prípade konania sa väčšej akcie s občerstvením, je možnosť využiť celý komunitný priestor a ponúkať aj popcorn. V tom prípade sa dajú využiť aj priestory šatní na odkladanie vecí.

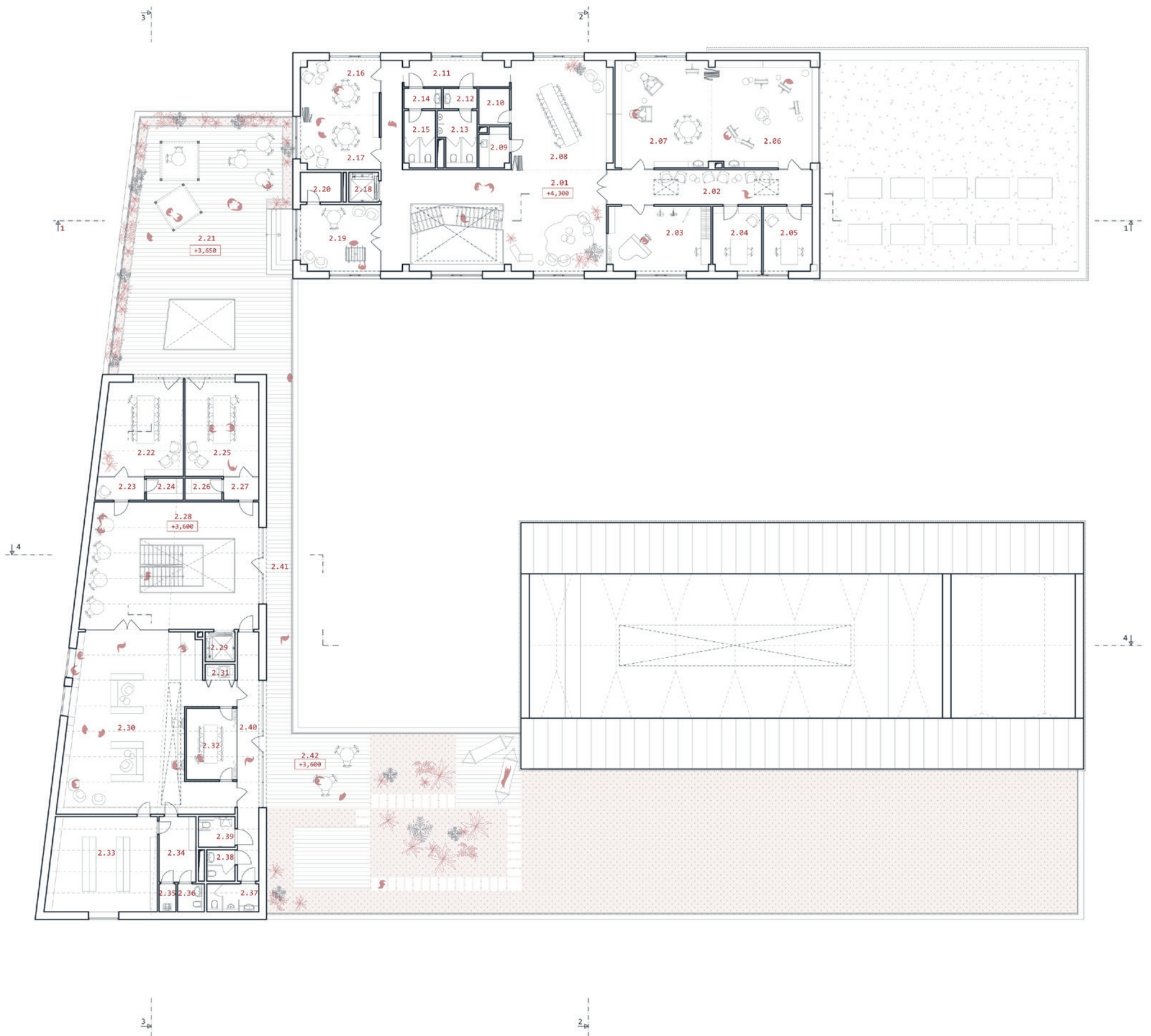
Foyer

Foyer sálu je tiež možné využiť ako samostatný priestor. Ponúka sa využitie toho priestoru predovšetkým počas tradičných výstav a degustácií vín. Lokálni producenti vín si tu môžu rozprestrieť pulty so svojou ponukou, a celý priestor tak bude fungovať ako spoločenský priestor degustácie s možnosťou prepojenia aj do exteriéru.

PÔDORYS 2.NP

Č.M.	NÁZOV	m ²
2.01	hala	65,15
2.02	chodba	24,72
2.03	hudobná miestnosť	22,94
2.04	kancelária	10,92
2.05	kancelária	10,94
2.06	výtvarná miestnosť	36,92
2.07	výtvarná miestnosť	35,92
2.08	workshop	38,25
2.09	kuchynka	4,01
2.10	sklad	3,87
2.11	chodba	9,37
2.12	wc muži- predsieň	2,40
2.13	wc muži	6,50
2.14	wc ženy- predsieň	2,65
2.15	wc ženy	5,70
2.16	klubovňa	14,80
2.17	klubovňa	14,80
2.18	výťah	3,00
2.19	herňa	17,25
2.20	sklad	4,20
2.21	terasa	138,82
2.22	spolková miestnosť	26,02
2.23	predieň	3,87
2.24	sklad	2,82
2.25	spolková miestnosť	24,12
2.26	sklad	2,82
2.27	predieň	2,82
2.28	galéria	58,00
2.29	výťah	3,00
2.30	knižnica	87,50
2.31	kopírovacie centrum	1,66
2.32	študovňa	12,50
2.33	archív	35,38
2.34	knižnica-zázemie	8,38
2.35	upratovacia miestnosť	1,65
2.36	wc zamestnanci	2,56
2.37	wc muži	5,05
2.38	wc ženy	3,05
2.39	wc invalida	3,87
2.40	chodba	18,34
2.41	balkón	32,65
2.42	intenzívna zelená strecha s pobytovými časťami	440,60
UŽITKOVÁ PLOCHA 2.NP		637,72
TERASY+ZELENÁ STRECHA		612,07

PÔDORYS 2.NP- MOŽNOSTI VYUŽITIA

Záujmové miestnosti

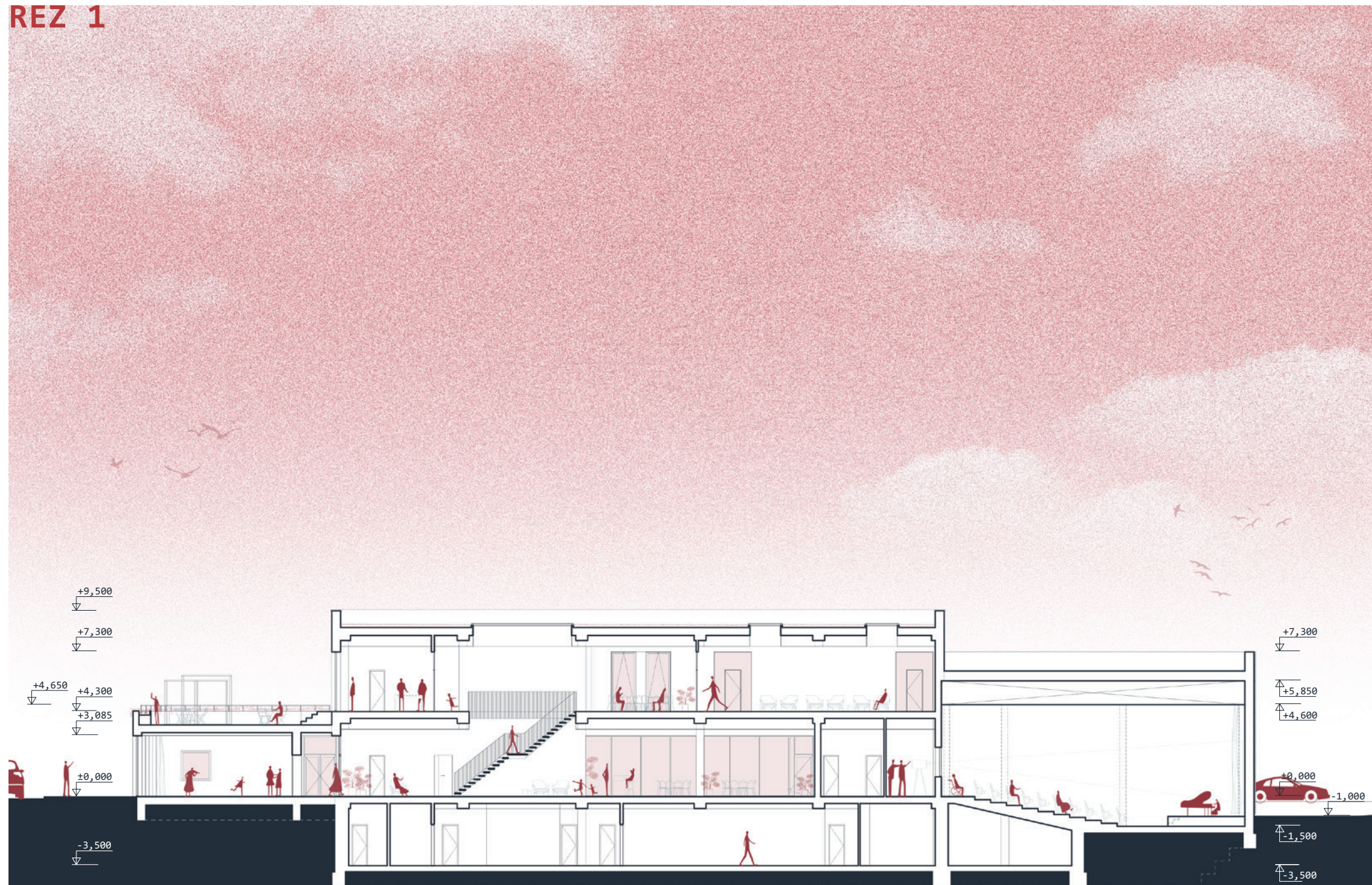
Väčšina miestností určených k záujmovým činnostiam je tvorená tak aby ich bolo možné členiť na menšie. Vytvárajú sa tak multifunkčné priestory, ktoré sa budú prispôsobovať aktuálnym potrebám ich návštevníkov.

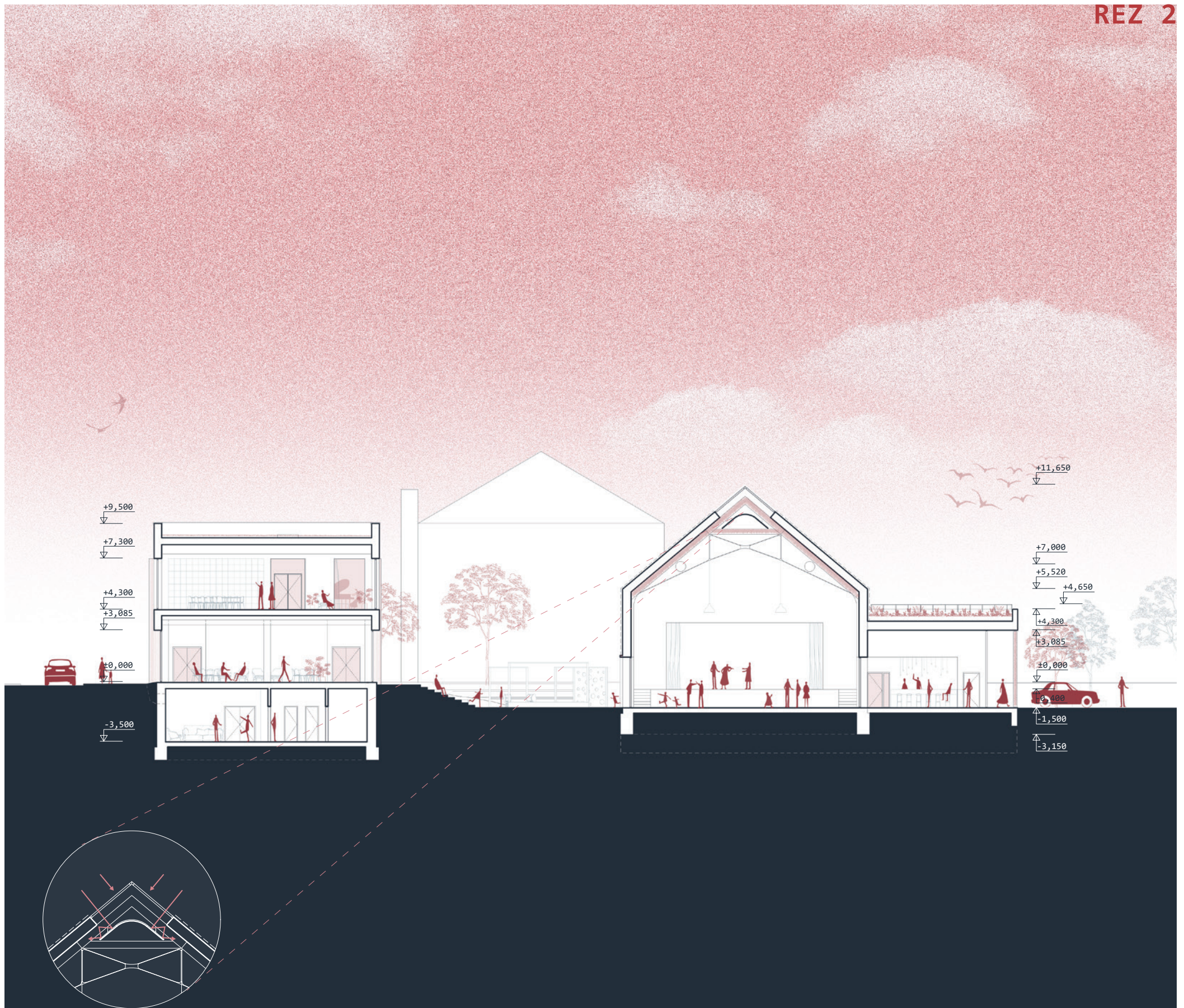
Terasa

Výhodou 2.NP je prístup k strešným terasám, kde je možné tráviť čas. Terasa tiež ponúka krásne výhľady smerom do námestia. To je možné využiť aj počas rôznych akcií, ktoré sa vo VN konajú.

REZ 1

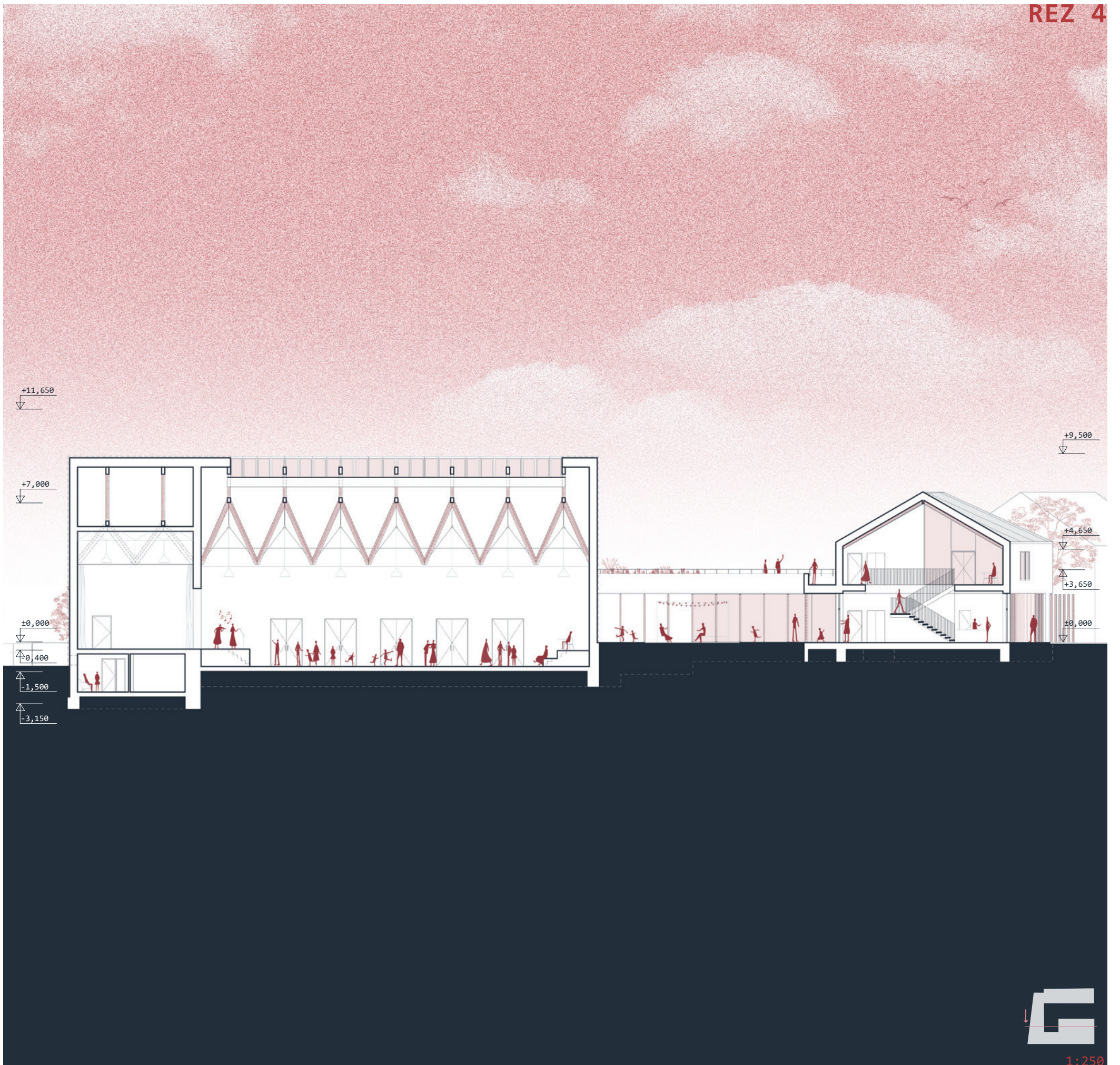

Aby boli v sále vytvorené lepšie svetelné podmienky je v strešnej rovine umiestnený svetlák. Avšak sál je orientovaný tak, že do vnútra v takomto prípade dopadá južné aj severné svetlo zároveň. Tým pádom, aby nedochádzalo k neželanému oslneniu je v strešnej rovine umiestnený **svetelný difuzér**, ktorý pomôže svetlo rozdistribúovať, aby sa rozliehalo pod strešnou rovinou a tvorilo príjemné osvetlenie priestoru.

REZ 3

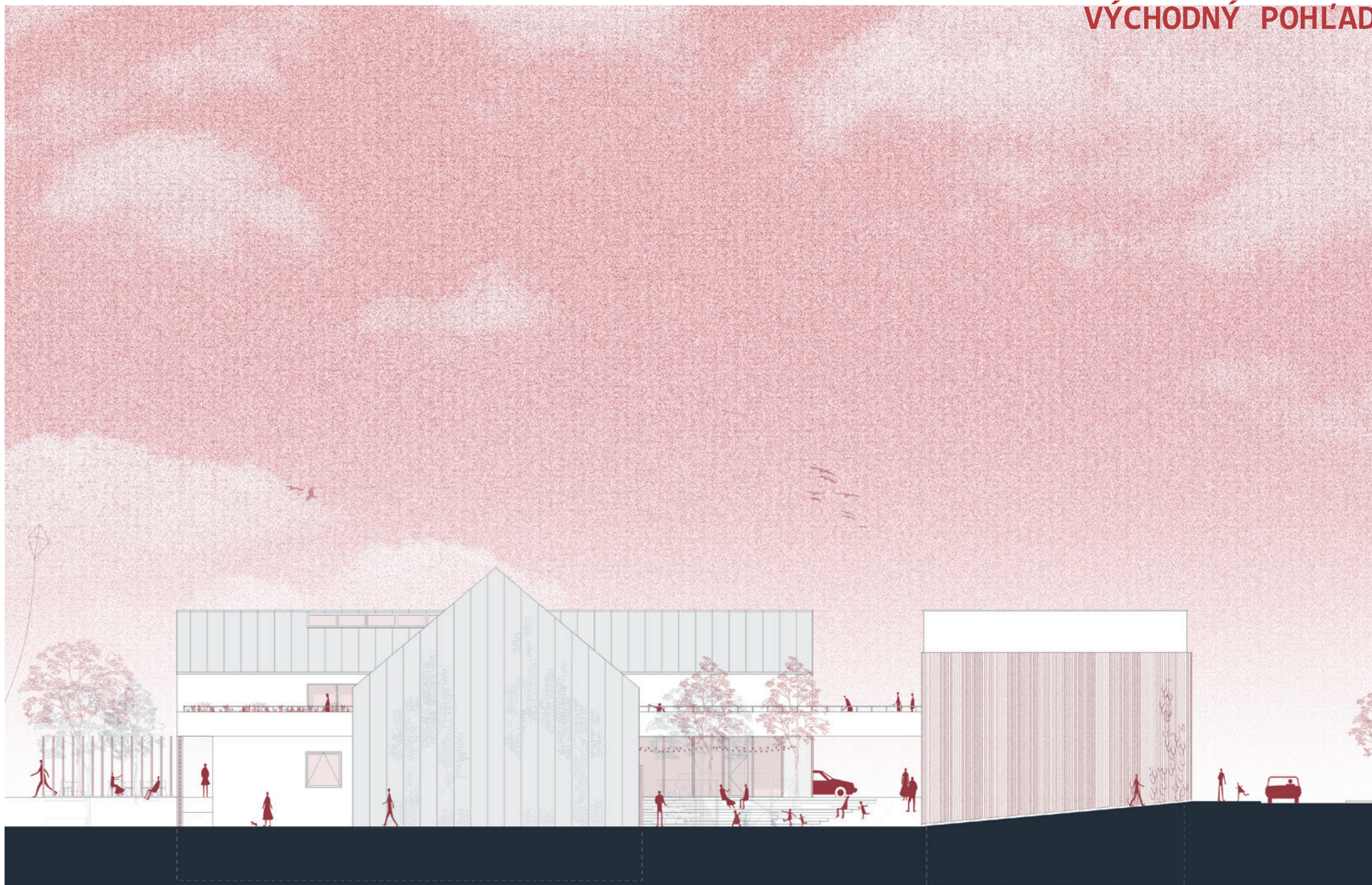
ZÁPADNÝ POHĽAD

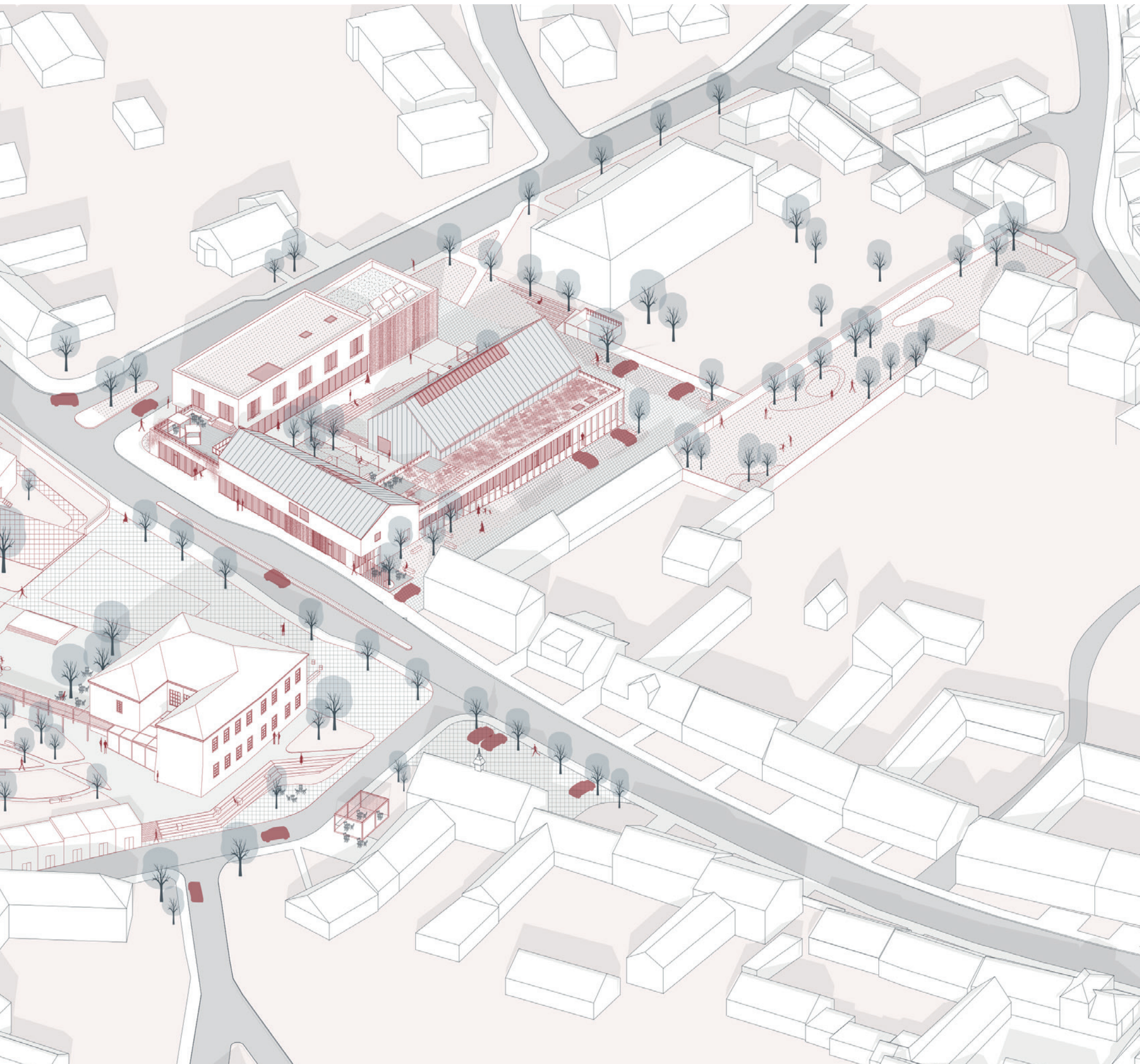
JUŽNY POHLÁD

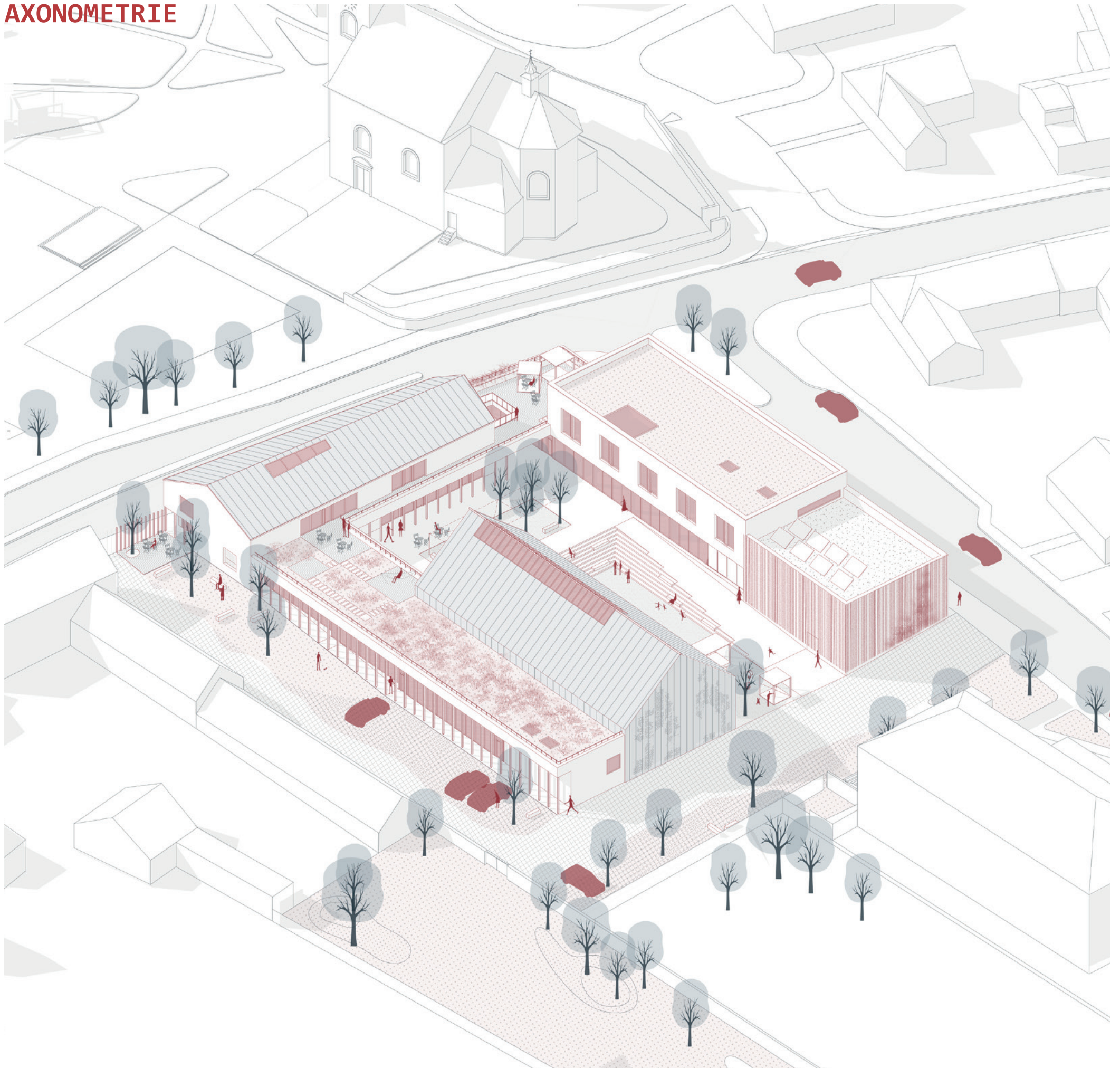

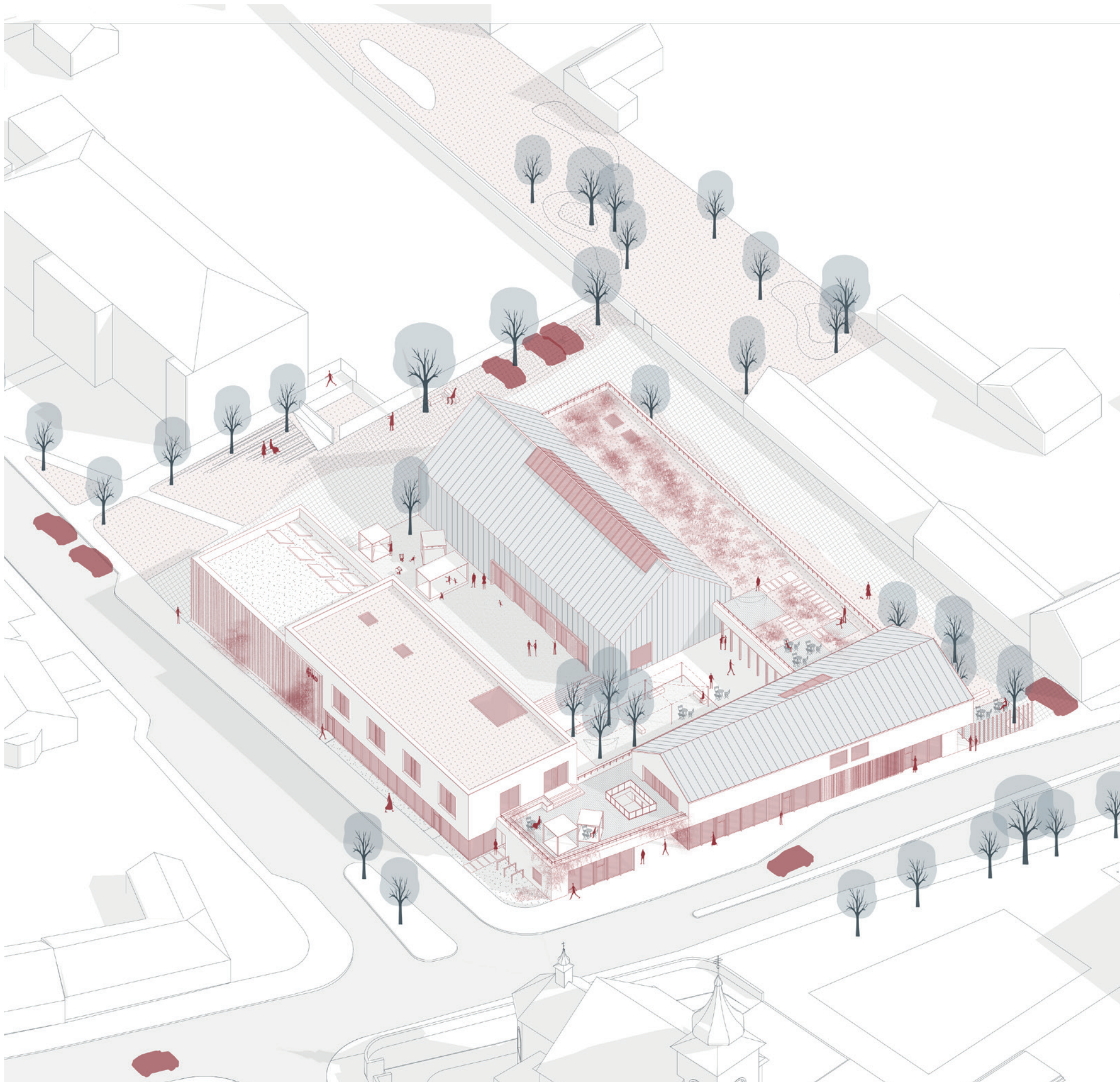

TECHNICKÉ RIEŠENIE

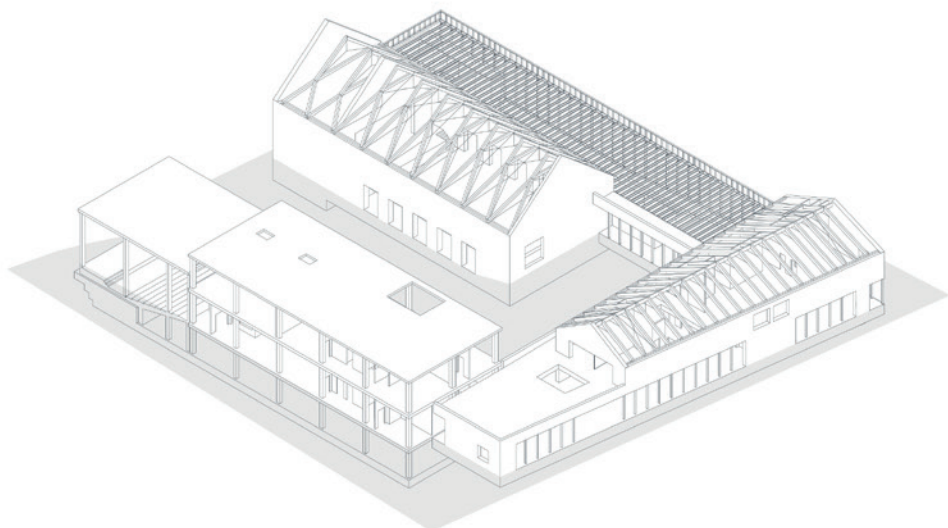
Kultúrne centrum vychádza z existujúcich objektov Domu kultúry vo Veľkých Némčiciach. Nakoľko boli budovy stavané v rozdielnom období, za iných podmienok, líši sa aj ich konštrukčný systém. Pôvodná budova kina je tvorená železobetónovým skeletom pričom objekt sálu je murovaný. Oba tieto objekty sú čiastočne podpivničené. K týmto objektom bude dostavané nové foyer a čelná budova orientovaná do ulice.

Kino

Potom čo budú odstránené nevhodné časti budovy budeme pracovať s nosnou kostrou objektu, na ktorú bude nanosený nový obvodový plášť, ktorý umožní umiestnenie veľkých presklenených plôch v 1.NP. Obálka bude zvolená tak, aby budova dosiahla lepšie tepelno-technické parametre. Systém môže byť kombinovaný z ľahkého obvodového muriva so zateplením, v celej hrúbke 450 mm, so systémovým obvodovým plášťom ponad presklenené plochy. Do stropných dosiek budú vytvorené nové prierazy pre schodiská a výťah, podľa potrieb projektu. Svetlá výška v objekte bude upravená pomocou sadrokartónového podhľadu, ktorý umožní jednoduché vedenie inštalácií. V priestoroch kina budú nainštalované nové akustické panely po stranách miestnosti, aby sa priestor zjednotil a dostal nový modernejší vzhľad. Časť kina bude na fasáde zvýraznená vystúpením plášťa pomocou väčšej vrstvy tepelnej izolácie a následným dreveným obkladom s prevetrávanou medzerou s podsvietením. Budova si zachováva svoju siluetu s plochým zastrešením, kedy bude vyžítá extenzívna zelená strecha. Na streche kinosály budú namontované solárne panely zakryté pred očami okoloidúcich zvýšenou atikou.

Sála

Murovaná konštrukcia sály bude ponechaná, avšak strecha z drevených väzníkov je v zlom stave a zateká. Preto tu bude vytvorená nová strešná konštrukcia, ktorá umožní zvýšenie hrebeňa budovy. Na obvodovej konštrukcii bude vytvorený nový železobetónový veniec, na ktorý bude umiestnená nová konštrukcia krovu, ktorá pozostáva z kombinácie drevených trámov a oceľových tiahiel. Sála bude otvorená do tejto strešnej konštrukcie. Konštrukcia trámov bude tak tvoriť zaujímavú kresbu v interiéri. Pod strešnou rovinou bude zavesený svetelný difuzér na rozptyl svetla. Taktiež je priamo v priestore zavesené vedenie vzduchotechniky. Priestor nad javiskom bude čiastočne zastropený, aby tu mohla byť nainštalovaná priehradová konštrukcia pre vedenie technického zariadenia javiska, akým je napríklad osvetlenie či opona. Obvodový plášť sálu je tvorený fasádou z plechovej krytiny s prevetrávanou medzerou, pričom v zadnej časti budovy je krytina perforovaná a vynesena popred okenné otvory javiska a podzemia. Okrem ďalších menších stavebných úprav budú súčasné okenné otvory povedené až k zemi.

Foyer

Nosnú konštrukciu foyer tvoria po obvode drevené stĺpy s oceľovými pätkami, ktoré sa opakujú v rastrí po 1,5 m. Tie vynášajú strešnú konštrukciu, ktorá je z druhej strany kotvená do steny sály. Aby bola táto strešná konštrukcia ľahšia, a príliš nezaťažovala budovu sály, je tvorená drevenými iso-nosníkmi. Tie vytvoria nové zastrešenie aj nad existujúcou časťou bývalého prisália, ktorá sprístupňuje podzemnú časť objektu. Táto konštrukcia umožní aj veľkú otvorenosť priestoru s veľkými presklenenými plochami. Ploché zastrešenie je tvorené ako intenzívna zelená strecha s pobytovými časťami.

Čelná budova (knižnica)

Novostavba tejto budovy je tvorená kombináciou murovaných stien spoločne so železobetónovými stĺpmi, ktoré umožňujú otvorenosť prízemí budovy. Nosné murivo je zvolené z vápno-pieskových tehál v hrúbke 200 mm. Zvislé nosné konštrukcie sú izolované tepelnou izoláciou z minerálnej vlny v hrúbke 250mm. Okenné otvory sú kotvené v rovine tepelnej izolácie pre zaistenie väčšej tepelnej pohody. Vykurovanie v budove je riešené podlahovým kúrením a vzduchotechnické inštalácie sú vedené v podhľadoch. Zastrešenie je tvorené sedlovou strechou. Táto strecha má však mierne atypický tvar kvôli nepravidelnému pôdorysu budovy. V interiéri je drevená konštrukcia krovu podobne ako v sále priznaná, aby vytvárala príjemné prostredie. Opäť je využitá kombinácia drevených trámov s oceľovými tiahlami spoločne s križovým zavetrovaním. Obdobne ako na budove sálu je využitá plechová krytina v šedom odtieni. Aby nebol narušený vzhľad budov, sú využívané skryté odkvapové žlabky. Stropná doska je tvorená monolitickou železobetónovou konštrukciou v hrúbke 250 mm, ktorá presahuje von a vytvára tak konštrukciu terasy, pod ktorou sa nachádza podluby. Tá potom nadväzuje na zelenú strechu foyer.

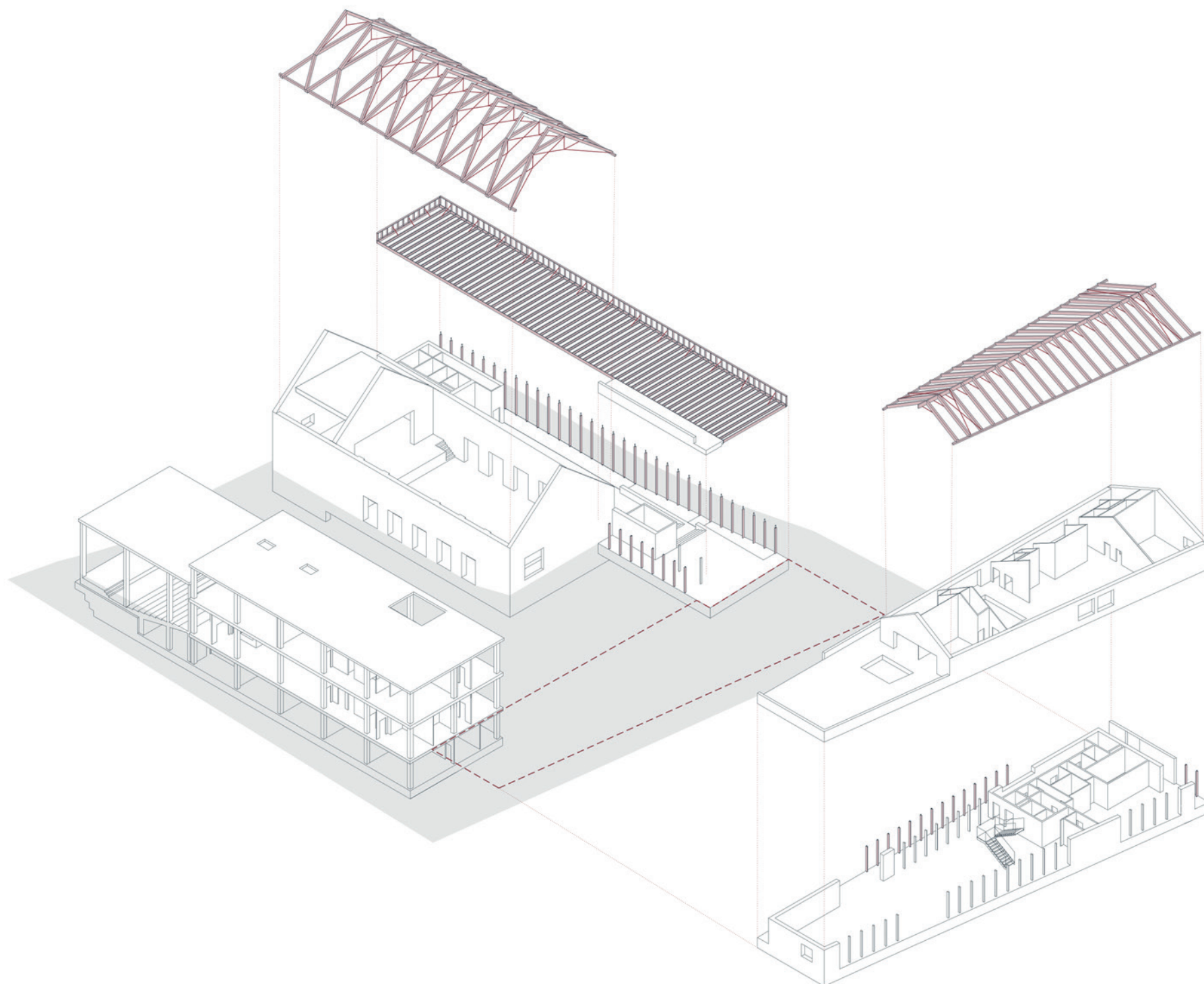
V objektoch na prízemí sú využité schodiská tvorené oceľovou konštrukciou s plnými bočnicami po stranách. Kotvené sú do stropnej dosky. Sú tak výrazovým prvkom v priestore. Zvyšné schodiská sú tvorené monolitickou železobetónovou konštrukciou.

Základy jednotlivých objektov sú tvorené pomocou základových pásov. Nové základy budú založené v dostatočnej hĺbke min. 900 mm. Konštrukcie budú od seba navzájom oddielované, aby sa eliminovali účinky nerovnomerného sadania budov. V prípade opotrebenia stávajúcich základov bude vhodné ich asanovať a ošetriť pomocou injektáže.

V rámci návrhu treba počítať aj s terénnymi úpravami pozemku, kedy je výškový rozdiel terénu 1,5 m prekonaný betónovou rampou, ktorá postupne prechádza do posedového schodiska vymedzujúceho priestor nádvorí pred viacúčelovou sálou. V tejto ploche je použitá úprava v podobe materiálu parkdecor, ktorý je podobný mlatu. Tá istá úprava je použitá aj v hornej časti nádvorí, kedy je táto plocha vynechaná z dlažby, ktorá je tvorená veľkoformátovými dielami.

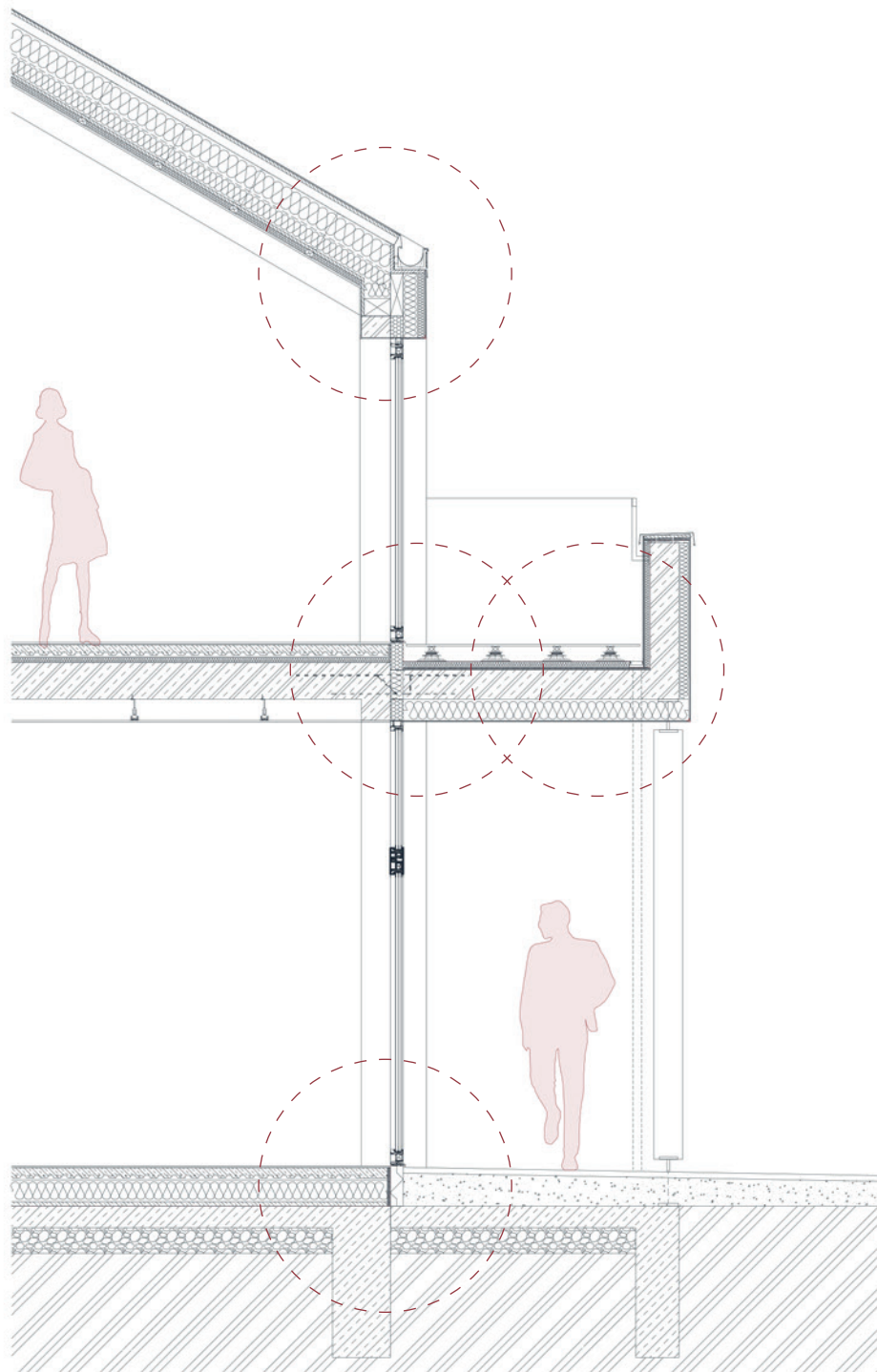
V návrhu sa tiež uvažuje o udržateľnom rozvoji a využití prírodných zdrojov. Predovšetkým o využití fototermitických panelov umiestnených na streche kinosály, kde vďaka orientácii na južnú stranu budú mať vysokú účinnosť. Táto energia sa bude využívať na ohrev teplej vody, ktorú je možné využiť napríklad na vykurovanie. Dažďová voda zo striech a spevnených plôch bude vedená do retenčnej nádrže, aby sa voda mohla ďalej využívať na zalievanie zelene na pozemku a v okolí.

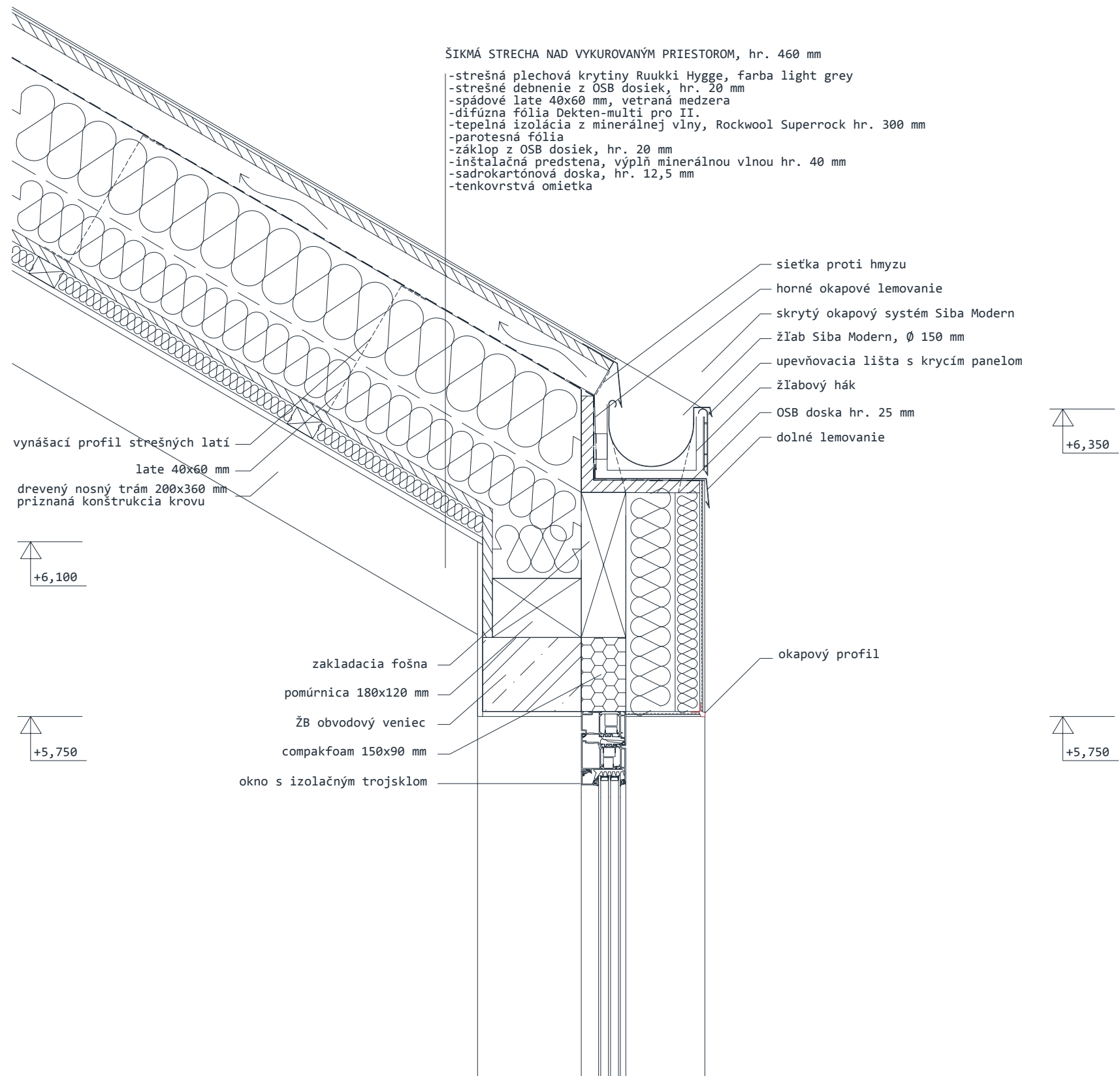
Veľký dôraz je kladený na drevené prvky v rámci interiéru aj exteriéru budovy. Využívané sú ako nosné prvky- stĺpy či priznané strešné konštrukcie ale aj ako obklad na fasádach. Tvoria tak príjemný kontrast k jemným fasádam v bledom odtieni a bledošedým strešným krytinám.

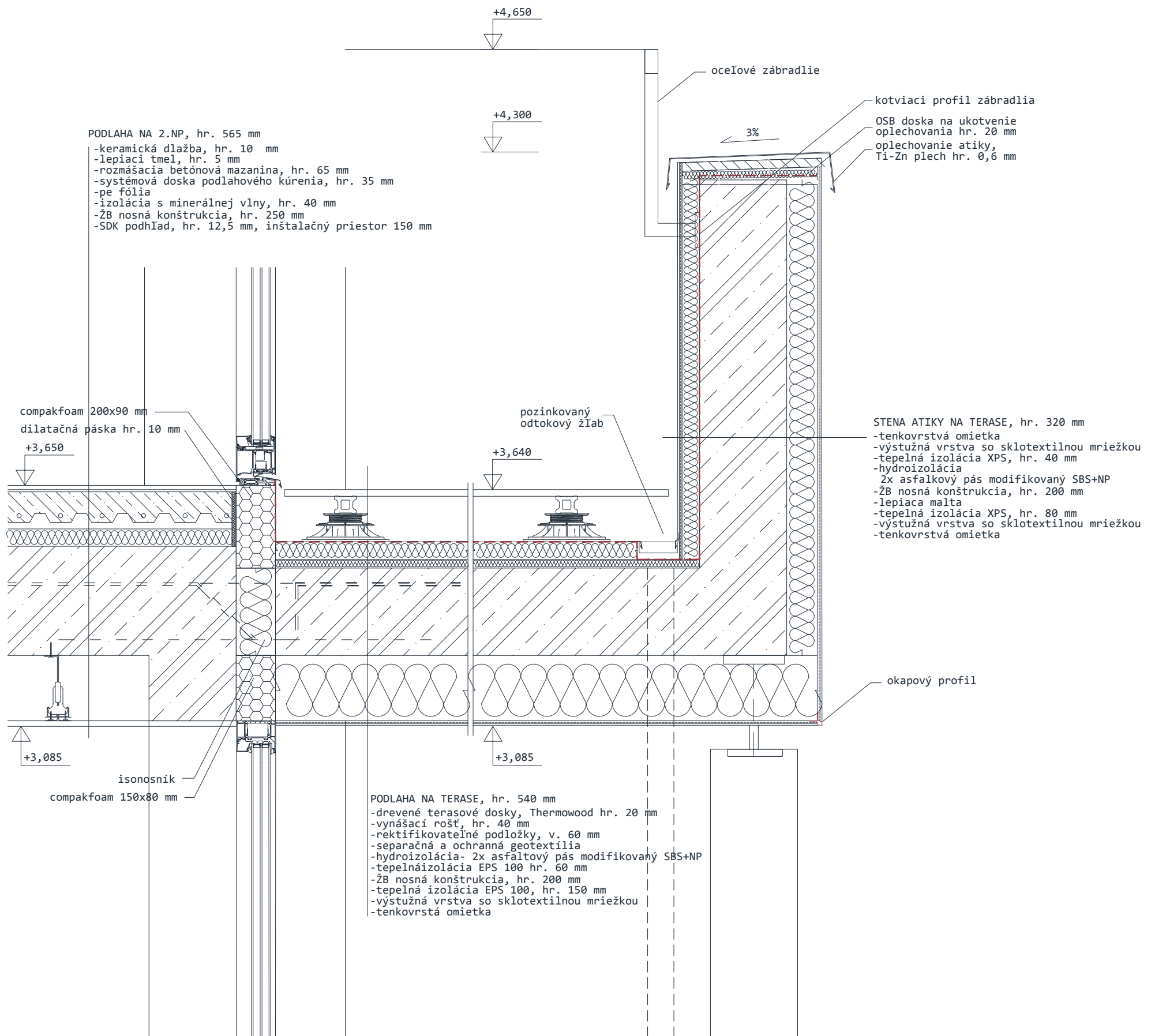

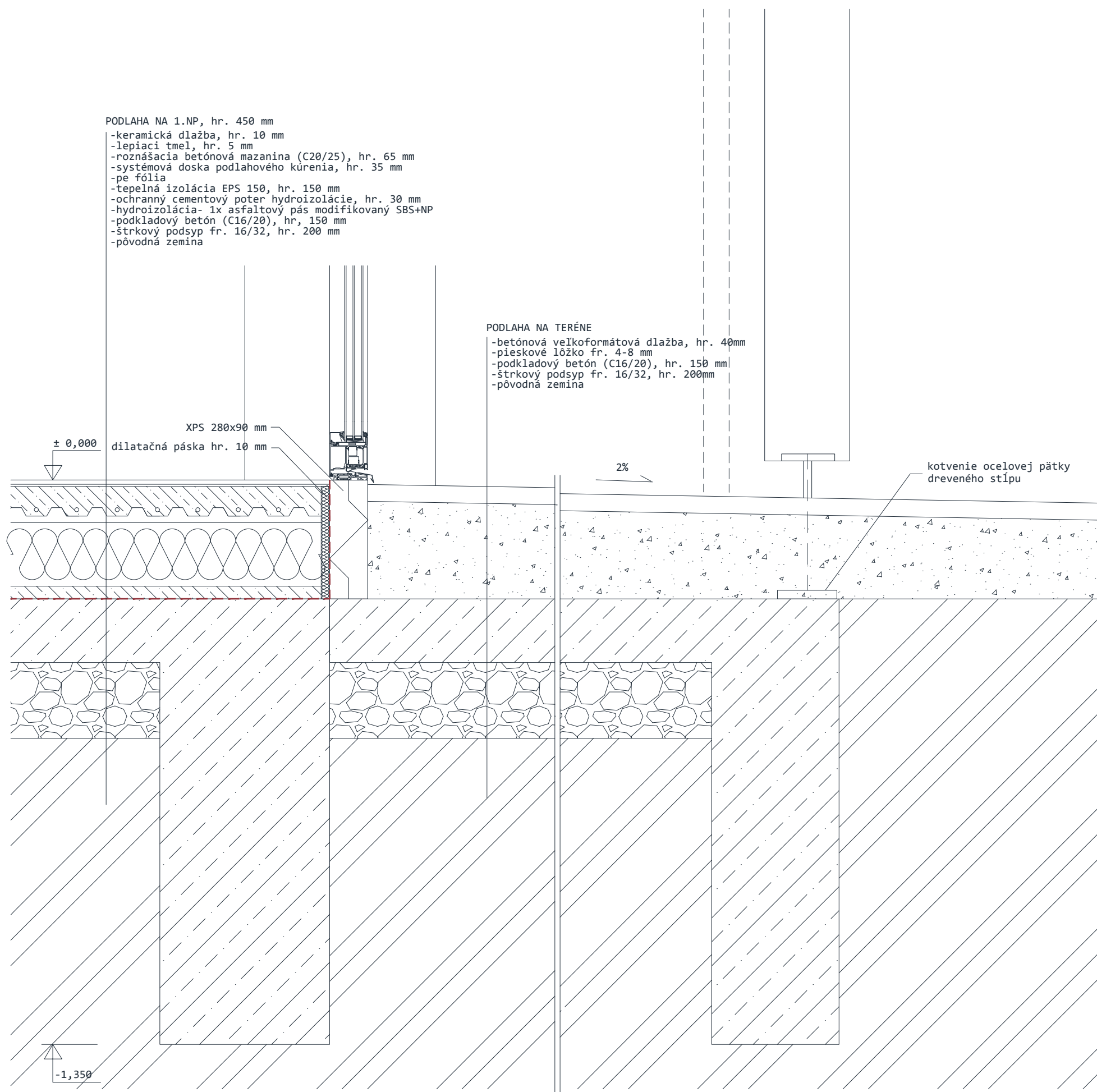
*zvýraznené sú drevené prvky konštrukcie spoločne s oceľovými tiahkami

TYPICKÝ REZ FASÁDOU, DETAILS 1:10

KONTEXT KULTÚRNYCH DOMOV A VÝCHODISKÁ NÁVRHU

Fenomén výstavby kultúrnych domov na našom území sa začína predovšetkým počas povojnového obdobia a je spájaný s politickou propagandou danej éry. Kultúrnym domom bolo vnímané kultúrno-osvetové zariadenie, ktoré slúžilo usporadúvanie kultúrnych a spoločenských podujatí. Ich výstavba bola rozšírená či už vo veľkých mestách alebo menších obciach a tak sú nám dobre známe. Všetci sme sa v priebehu života dakedy ocitli v takomto “kulturáku”.

Téma kultúrnych domov je tak živá na viacerých miestach. V období výstavby sa tvorila sieť zariadení, ktorá sa nachádza vo väčšine miest, obcí či aj na dedinách. V súčasnosti tiež zohrávajú svoju rolu, nakoľko sú často jediným miestom spoločenského a kultúrneho života v menších obciach, i keď môžu byť zároveň aj “trňom v oku” svojich obyvateľov. Vnímané sú tak ako nie príliš vábny pozostatok doby minulého režimu, čo je viditeľné aj na ich zanedbanom vzhľade.

S tým súvisí často aj ich zlý stavebno-technický stav zapríčinený buď nekvalitnými materiálmi alebo zlou starostlivosťou o budovy. Častokrát sa však stáva, že tieto objekty už stratili svoj pôvodný účel alebo nie sú dôkladne využívané.

“Znepokojivý stav kultúrnych domů tak na závěr přináší širší otázky našeho vztahu ke kulturnímu dědictví předků, odhaluje neschopnost vyrovnat se s nedávnou minulostí a především poukazuje na slabou úroveň současného stavebnictví v oblasti oprav i údržby poválečné architektury. Absence zájmu a pokornějšího přístupu, spolu s plytkým a povrchním odsouzením kulturních domů jako pozůstatků minulého režimu zatím spíše posilují obavy, že tento důležitý článek ve vývoji české architektury a kultury a mnohde klíčový objekt v samém srdci obce nenávratně ztratíme.” (Hoffmanová, Votrlik, 2018, s.61)

KONTEXT KULTÚRNYCH DOMOV A VÝCHODISKÁ NÁVRHU

Predchodcovia kultúrnych domov

Človek je spoločenský tvor. Preto sa nemožno čudovať, že odjakživa túžil po stretávaní a zhromažďovaní. Až neskôr v 2. polovici 20. storočia sa stal tento trend stretávania ústredným motívom pre tvorbu sietí kultúrnych domov. Avšak tieto tendencie tu boli vždy a preto môžeme hovoriť aj o predchodcoch kultúrnych domov, kde prevládala snaha združovať ľudí s rovnakými záujmami. Ľudia sa radi zhromažďovali v rôznych spolkoch a združeníach, a tak je možné prvotne rozprávať o miestach stretávania sa rôznych spolkov, cechov či spoločností. Tieto snahy môžeme datovať do 2. polovice 20. storočia. Začali tak vznikať budovy, určené konkrétnym skupinám osôb, k čomu pribudli aj ďalšie funkcie a tak mohol vzniknúť rôznorodejší stavebný program.

V Českom prostredí, po národnom obrodení, nastalo obdobie zakladania rôznych spolkov a klubov. Vyvstala tak potreba nových priestorov pre ich činnosť. Preto začali vznikať ľudové, národné, spolkové domy či besedy a sokolovne. [2] V tomto období neprevládala snaha o vytvorenie jednotnej typologickej formy stavby, ktorá by platila všade. Taktiež snahy o vytvorenie multifunkčných budov, ktoré by skĺbili všetky funkcie spoločenského života na jednom mieste, boli len v zárodku. V tomto smere bol zvyšok Európy popredu.

U nás tak predovšetkým prevládala jedna hlavná funkcia v pobode sály s javiskom. K nej mohli byť pridružené aj iné menšie funkcie. V tejto dobe sa nesnažili nahrádzať a preberať funkciu iných kultúrnych stavieb akými sú divadlá či múzeá. [1] Preto ešte neexistovali kultúrne domy v pravom slova zmysle a rozprávame sa tu o ich predchodcoch. Postupom času však myšlienky prepájania viacerých funkcií kultúrneho zázemia na jednom mieste, ktoré by sa stali lokálnym centrom spoločenského diania sa dostávali do popredia. Zpočiatku tak môžeme hovoriť hlavne o snahách združovania sa napríklad podľa príslušných národností. Tie pod jednou strechou mali vytvoriť priestor pre aktivity a spoločenský život svojich prívržencov. Známe sú nám preto České, Nemecké či Poľské národné domy.

Príkladom takýchto národných domov môže byť Nemecký dom v Ostrave, Národný dom na Smíchově, Národný dom v Prostějove či významný Obecný dom v Prahe. Práve ten je najväčšou ukážkou honosnej reprezentatívnej budovy, ktorej výstavba mala byť reakciou na existujúce nemecké domy v okolí. [1] Môžeme tak vidieť, že v stavbách prevládala veľká individualita, rôznorodosť a okázalosť.

obr. 1 Obecný dom v Prahe, 1905-1912, architekti Antonín Balšánek a Osvald Polívka
Zdroj: Uoae11. (CC BY-SA 4.0), https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/c/c6/Prague_Municipal_House_01.jpg

obr. 2 Nemecký dom v Ostrave, 1893-1895, architekt Felix Neumann
Zdroj: <http://www.jannemec.com/felixneumann/index.php?akce=1895>

obr. 3 Národný dom v Prostějove, 1906, architekt Jan Kotěra
Zdroj: <https://www.theatre-architecture.eu/cs/db/?theatreId=32&detail=attachment&page=3#att>

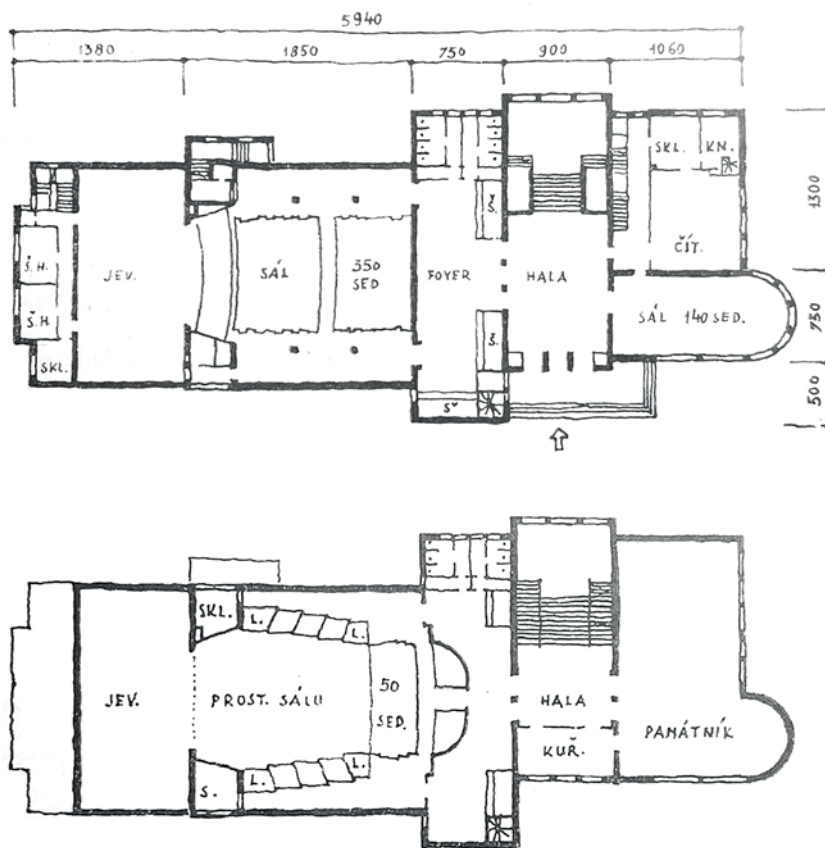
Medzivojnové obdobie

Po vzniku Československa bol veľký dopyt po rozvoji kultúry. Nový štát v tom videl možnosť, ako priblížiť svoju štruktúru občanom. Preto začali vznikať zbory, ktorých úlohou bola osvetová činnosť. Tá bola spojená aj s kultúrnymi a spoločenskými akciami. K tejto činnosti boli potrebné dostatočné priestory. To bolo podnetom ku vzniku nových stavieb so spoločenským záberom. [1] Preto sa nadväzovalo na už spomínané tendencie vytvárania viacúčelových budov, avšak ešte stále nevznikali siete kultúrnych domov tak, ako ich poznáme dnes. Jedným z takýchto príkladov mal byť aj Masarykov dom v Mělníku, ktorý mal pôvodne slúžiť ako divadlo. Kvôli nedostatku financií sa to však neuskutočnilo, a až o niekoľko rokov neskôr vznikla budova Kultúrneho domu v Mělníku. To bolo možné zrealizovať až vďaka príspevkom občanov, ktorý sa tak na stavbe finančne podieľali. [2] Toto bude častým obrazom spôsobu financovania takýchto kultúrnych zariadení kedy sa občania budú musieť sami podieľať na výstavbe kultúrnych domov. Kultúrny dom v Mělníku tak pozostáva z hlavnej sály s javiskom s pridanou čítárňou, knižnicou a pamätníkom. Pôvodný program tak bol rozšírený o tieto funkcie pre rozšírenie ponuky budovy.

“Navrhovaná budova měla tedy v sobě soustředit tehdejší kulturní život města.” (Stašek, Stašková, 1960, s.11)

Tu můžeme bádát typologické zárodky výstavby kulturních domov v povojnovom Československu aj napriek tomu, že vtedajšia spoločnosť neoceňovala funkcionalistickú hru s hmotami objektu ako je tomu v tomto prípade, a rovnako ani rôznorodú materialitu na fasáde.[3] Je však značné, že dispozičné a funkčné usporiadanie sa približuje nadchádzajúcemu štandardu výstavby kulturných domov.

obr. 5,6 Pôdorys kulturného domu v Mělníku

zdroj : STAŠEK, Jiří a Hana STAŠKOVÁ. Kulturní domy. 2. dopl. vyd. Praha: SNTL, 1960, strana 12-13

...v nasledujúcom období bol vývoj pozastavený počas 2. svetovej vojny...

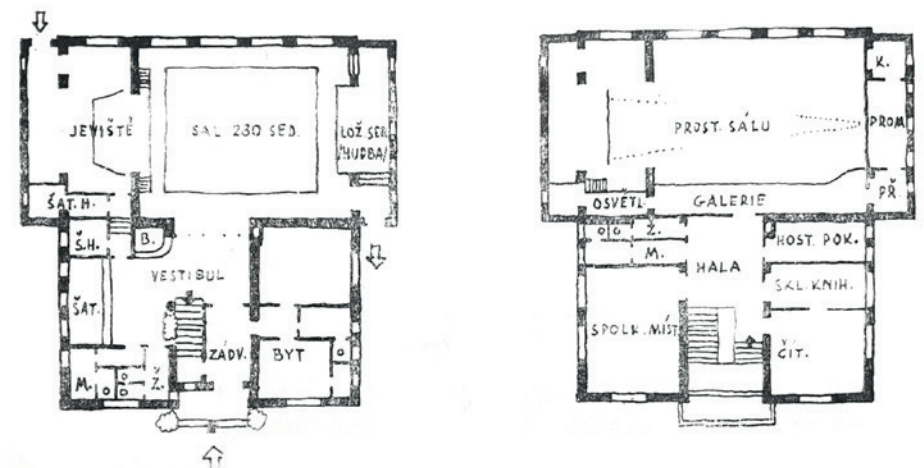
Povojnová obnova

Po skončení 2. sv. vojny bol štát v zlom stave. Preto bolo potrebné urýchlene opätovne vybudovať jeho infraštruktúru. Prioritou bolo budovanie dopravných sietí, avšak sa nezabúdalo ani na kultúrneho ducha. Štát preto rozbehol akcie na podporu v oblasti kultúry, ktoré malo v rukách ministerstvo poľnohospodárstva. Výstavba nových kulturných zariadení tak mala byť orientovaná predovšetkým na menšie dediny a obce. Vnímané to malo byť ako kulturná pomoc dedinám.

Pod heslami sprístupnenia kultúry všetkým vrstvám obyvateľstva započala výstavba kulturných domov. [2] Prístupovalo sa hlavne k rekonštrukciám existujúcich budov, ale aj k novej výstavbe. Relatívne nový druh stavby s multifunkčným využitím a veľkou kapacitou, bol intuitívne navrhovaný s prihliadnutím na dané miesto a neucelené požiadavky od nadriadených inštitúcií, čo presne od tohto typu zariadenia očakávať. “Do roku 1948 se s konkrétním vymezením pojmu kulturní dům (nebo podobného označení) nesetkáme, přesto budovy s takovýmto názvem vznikají.” (Veverka, 2021, s.45)

Práve na základe toho boli vypracované 2 typové návrhy kulturných domov I. a II. pod záštitou ministerstva poľnohospodárstva. Tie boli prezentované v príručke, podľa ktorej sa obce majú riadiť pri výstavbe, aby boli sebestačné.[4] Snahou tak bolo vytvoriť šablónu, podľa ktorej by si všetci mohli vystavať svoj vlastný dom kultúry. Približujeme sa tak k snahám, ktoré prepuknú v nasledujúcich rokoch. Ukázkové príklady kulturných domov I. a II. však neboli dostatočne vhodné na to, aby vznikali podľa nich identické stavby a tak neboli realizované. Boli však príkladom ako s priestorom narábať i keď vtedy ešte čiastočne prevládala individualita návrhov, čomu bude po roku 1948 koniec.

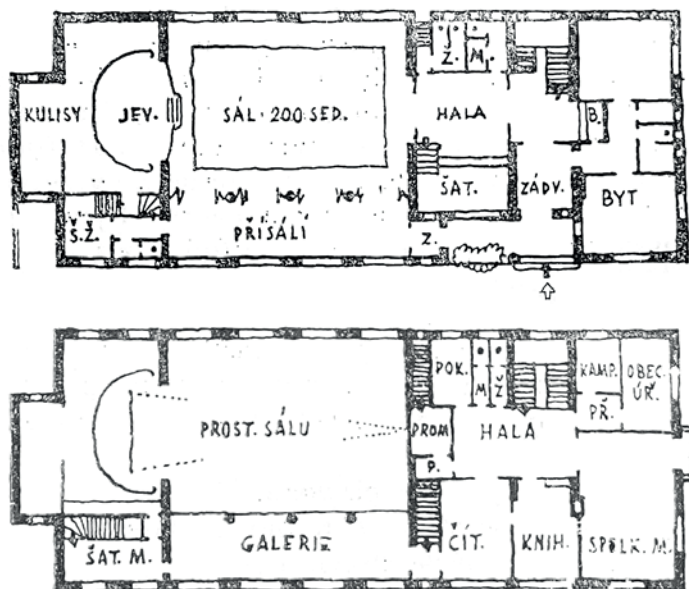
Jednalo sa o jednoduché návrhy kulturných domov I. a II., ktoré sa od seba navzájom líšia predovšetkým objemom zastavanej plochy. Základom menšej aj väčšej varianty je sála s kapacitou pre 200 divákov. K nej sú pridružené minimálne priestory pre zázemie a doplnkové funkcie. Snahou je tak sústrediť čo najviac funkcií na jedno miesto, tie sa však mohli aj líšiť podľa potrieb danej obce či dediny. Návrhy dvojpodlažných budov s pravidelným pôdorysom so zväčša so sedlovou alebo valbovou strechou sa majú svojim výzorom snažiť približovať k typickej zástavbe svojho okolia. [1]

obr. 7 Kulturní dom I.

zdroj : STAŠEK, Jiří a Hana STAŠKOVÁ. Kulturní domy. 2. dopl. vyd. Praha: SNTL, 1960, strana 14

KONTEXT KULTÚRNYCH DOMOV A VÝCHODISKÁ NÁVRHU

obr. 7,8 Kultúrny dom II.

zdroj : STAŠEK, Jiří a Hana STAŠKOVÁ. Kulturní domy. 2. dopl. vyd. Praha: SNTL, 1960, strana 14

V povojnovom období v roku 1945 ako jedným z prvých bol vystavaný Krohov kultúrny dom v Mníchov. Ten ešte nepodľahol typizačným snahám a zachoval si svoju jedinečnosť. [3] Ďalšími takými príkladmi povojnovej architektúry sú: kultúrny dom Paseka, Hrabství u Bílovce, Tutleky, či kultúrny dom v Raděticích u Bernartic.

Tieto objekty spolu spájali jednoduchý architektonický tvar a výraz, ktorý je založený predovšetkým na obdĺžnikovom pôdoryse. Pri všetkých sa jedná o veľmi strohé a výrazne účelové riešenie objektu. V prípade KD v Pasekách je táto nová hmota ešte napojená na vedľajší, už predtým stávajúci objekt, s ktorým spoločne vytvárajú pôdorysný tvar písmena "T". To odpovedá snahe nadviazať s kultúrnymi domami aj na existujúce a málo využívané budovy. Okrem iného tu vznikla aj myšlienka využitia sály v období, kedy sa nekonajú spoločenské akcie, ako telocvičňu na športové účely.[3] Takéto veľmi ekonomicky orientované riešenie však má aj nepriaznivý vplyv na výzor a estetiku budovy a priestorov v nej. Toto je hlavný predobraz kultúrnych domov, ktoré boli tvorené v menších obciach po celom Československu.

Typizácia po februári 1948

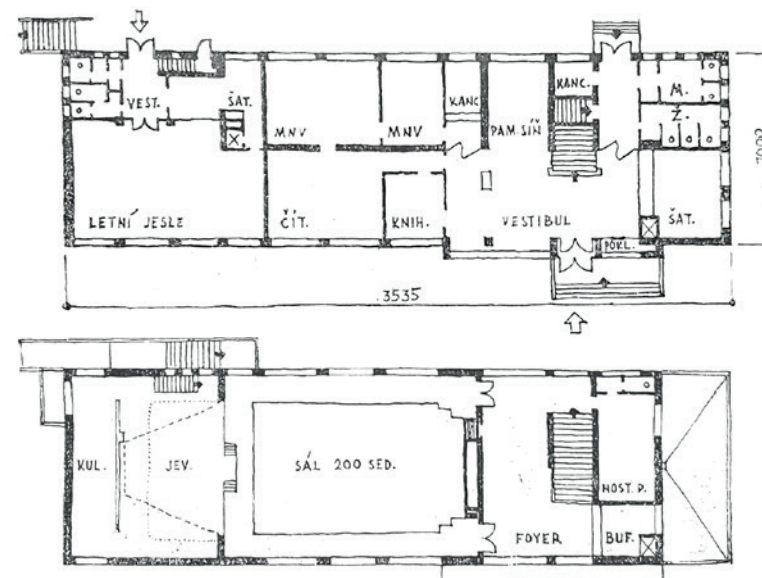
V roku 1948, kedy nastal komunistický prevrat začalo obdobie socializmu, ktoré okrem bežného života tiež ovplyvnilo vývoj v architektúre. Predovšetkým v oblasti nami spomínaných kultúrnych domov došlo k veľkému rozmachu. Kultúrne domy ako miesto stretávania občanov a konania sa akcií boli vhodným miestom pre totalitný režim na utužovanie jeho moci. Preto sa stali mocenským nástrojom k propagovaniu socialistickej ideológie. Vystala tak potreba rýchlej a lacnej výstavby, ktorá by bola riadená štátom. To znamenalo začiatok obdobia československej typizácie, ktorej snahou počas niekoľkých rokov bolo vytvoriť jeden ideálny typ objektu, ktorý by bolo možné umiestniť vo všetkých kútoch Československa.

Typizáciu mal pod záštitou Študijný a typizačný ústav (STÚ), ktorý vytvoril smernice tzv. typizačných pravidiel (typizační řady).[3] Tie sa týkali nielen výstavby kín a domov osvetly, ktoré boli hlavnými druhmi kultúrnych stavieb tohto obdobia, ale architektúry ako takej. Snaha riadiť tvorbu a vytvoriť jednotné pravidlá a podmienky pre všetkých tak skľučujú tvorbu architekta a nepodnecujú k rozmanitosti a rôznorodosti stavieb. Práve kvôli tejto jednotnej forme si všetci

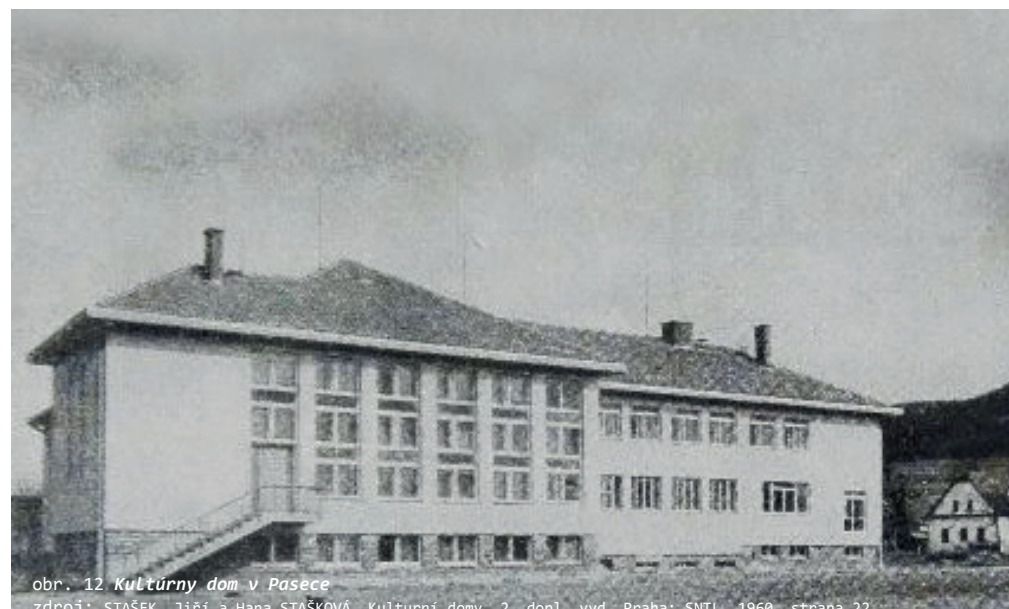
obr. 9 Kultúrny dom v Mníchov

zdroj: <https://www.archiweb.cz/n/domaci/krohuv-kulturni-dum-v-mnichu-byl-prohlasen-kulturni-pamatkou>

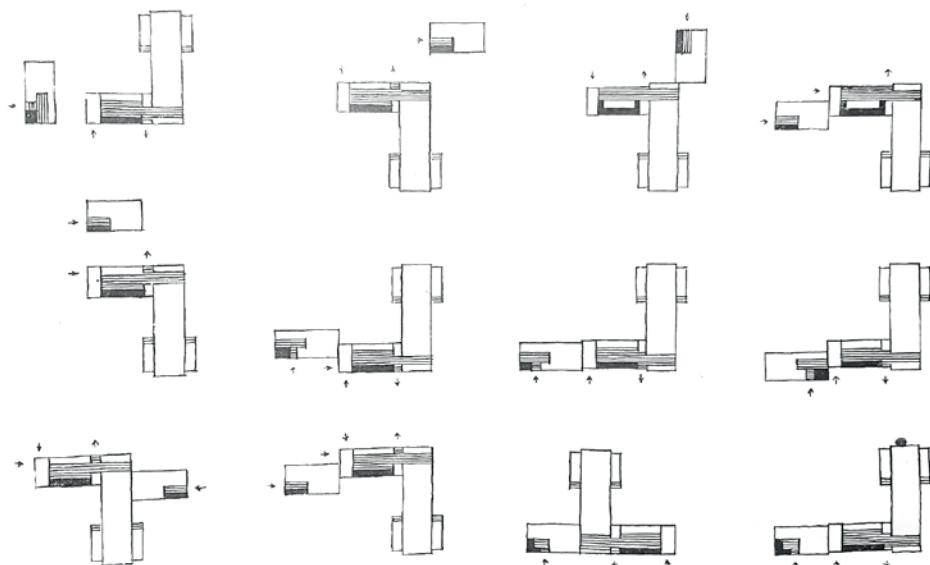
obr. 10,11 Pôdorys kultúrneho domu v Mníchov

zdroj: STAŠEK, Jiří a Hana STAŠKOVÁ. Kulturní domy. 2. dopl. vyd. Praha: SNTL, 1960, strana 15

obr. 12 Kultúrny dom v Pasece

zdroj: STAŠEK, Jiří a Hana STAŠKOVÁ. Kulturní domy. 2. dopl. vyd. Praha: SNTL, 1960, strana 22

obr. 14 Skladobné jednotky typizačnej rady STÚ, 1951

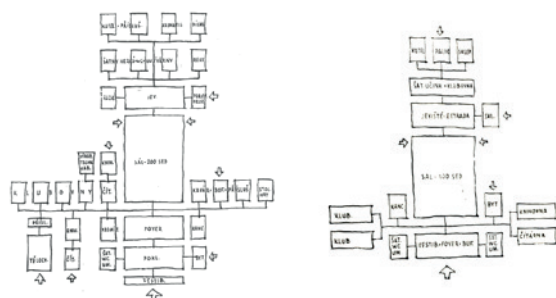
zdroj: STAŠEK, Jiří a Hana STAŠKOVÁ. Kulturní domy. 2. dopl. vyd. Praha: SNTL, 1960, strana 73

predstavíme jasný typ objektu, keď sa povie dom kultúry. Tieto stavby stavané vo veľkom počte v tomto období tak oplývajú spoločnými rysmi, ktoré sa mohli mnohým sprotiviť.

Typizácia tak viedla k prefabrikácii stavebných prvkov a modulovému riešeniu, ktoré malo byť ekonomicky výhodnejším. Otázka peňazí bola pri týchto stavbách často skloňovaným problémom. Prefabrikácia preto mala umožniť ľahšiu manipuláciu a rýchlejšiu výstavbu, ktorá by bola menej finančne náročná. Na stavbách v menších obciach či dedinách sa tak mohli zúčastňovať občania a svojpomocne sa podieľať na výstavbe kultúrnych domov. Práve preto je často pri stavbách kultúrnych domov nutné uvažovať aj o citovom vzťahu občanov k danej budove.

Kultúrne a osvetové zariadenia, ako boli označované, pozostávali tak z troch hlavných celkov tzv. skladobných jednotiek - vstupná, hlavná (sála, kino...) a osvetová (knihnica, klubovňa a iné). Hlavným námetom tak bola možnosť variovať tieto jednotky a vytvárať rôzne usporiadania z rovnakých prvkov. Na prvotných skladobných jednotkách je však možno vidieť veľkú plošnú náročnosť, ktorá bola neskôr tiež kritizovaná. Preto sa ďalej nadviazalo novými typizačnými pravidlami z roku 1952, ktoré už predpokladali väčšiu komplexnosť budov s uceleným pôdorysom. Vypracované preto boli veľkostné rady a organizačné schémy pre kultúrne zariadenia. [1][2]

“Autor stanovil dvě základní skupiny kulturních zařízení - osvětové besedy a závodní kluby ROH -, pro které navrhl teoretické velikostní řady vycházející z rozdělení sídliště do osmi kategorií. Výsledkem byly studie čtyř velikostních kategorií kulturních domů (pro 200 až 500 sedadel v sálu) na kompaktním obdélníkovém půdorysu a půdorysu ve tvaru písmene T.” (Hoffmanová, Votrlik, 2018, s.55)

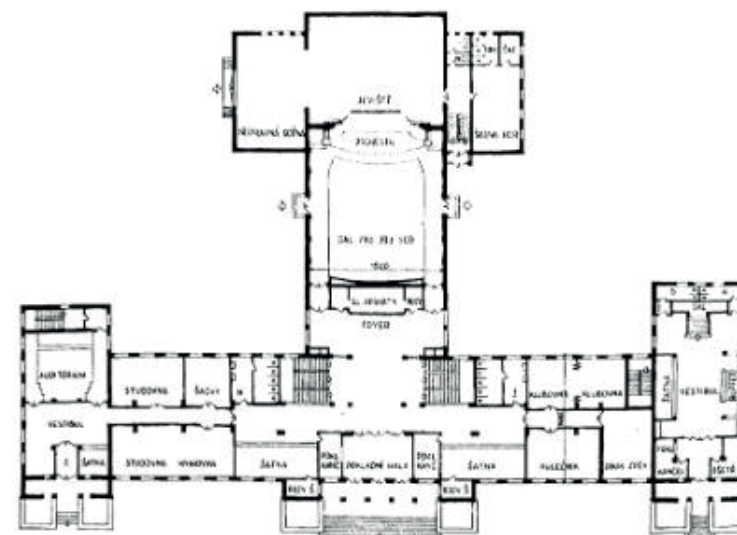

Na základe týchto typizačných pravidiel bol vystavaný kultúrny dom v Hrádku u Rokycan z roku 1952, ktorý vznikol v novovznikajúcom sídlisku.[3] Vďaka spomínaným sídliskám je značné, že kultúrne domy sa začali presúvať aj do miest, predovšetkým do takýchto nových typizovaných sídlisk, kde by tvorili dominantu v danom priestore. Naokoľko bol dovtedy záujem kladený predovšetkým na dediny a obce absentoval typ veľkého kultúrneho domu vhodného do mestského prostredia.

Na to reagovali ďalšie typizačné pravidlá z roku 1954, ktoré predstavili stredne-veľký a veľký typ budovy. Tie sa obdobne zakladali na tvare písmena T so symetrickým usporiadaním a zvýrazneným nástupom v ose. Avšak v prípade väčších projektov bola tiež možná väčšia kreativita a voľnosť autorov. To vyústilo do organizácie viacerých architektonických súťaží. Významným príkladom takejto architektúry je kultúrny dom v Ostrově. [1] Častým javom pri kultúrnych domoch je tiež ich spojenie s umeleckými dielami svojej doby akými boli sochy, mozaiky či reliéfy. Tu sa však dostávame k veľkým mestským štruktúram, ktoré pre tento projekt nie sú tak zásadné.

obr. 15 Kultúrny dom v Ostrově

zdroj: <https://www.theatre-architecture.eu/cs/db/?theatreId=433>

obr. 16 Pôdorys kultúrneho domu v Ostrově

zdroj: STAŠEK, Jiří a Hana STAŠKOVÁ. Kulturní domy. 2. dopl. vyd. Praha: SNTL, 1960, strana 104

KONTEXT KULTÚRNYCH DOMOV A VÝCHODISKÁ NÁVRHU

60. roky

Zámerom socialistickej spoločnosti bolo dostať kultúrne zariadenia do väčšiny obcí. To bolo hnacím motorom k ďalšiemu rozvoju. V roku 1961 vyšla Československá štátna norma č. 73 5252 o Projektovaní kultúrnych domov. Tá definovala predovšetkým pojmy kultúrneho domu a osvetového domu, ktoré sa s obľubou zamieňali vďaka podobnosti ich náplne.[5]

“Kulturní dům (osvětové zařízení klubového typu) – kulturní a společenské zařízení univerzálního typu, sloužící obyvatelům příslušného územního obvodu k jejich kulturnímu a společenskému životu a zájmové činnosti.; Osvětový dům – metodické středisko kulturně-osvětové práce a instituce pomocí výchovy osvětových pracovníků a členů lidové tvořivosti.” (ČSN 73 5252, 1961) Norma tak mala zjednotiť zásady navrhovania KD.

V rokoch 1961-1962 tiež vyšli ďalšie Typizačné pravidlá STÚ, ktoré mali slúžiť ako podklad pre MNV pri stanovení náplne budovy. Stavebný program pre menšie obce bol veľmi obširný a líšil sa podľa počtu obyvateľov. Zahŕňal v sebe okrem sálu s osvetovou časťou aj priestory reštaurácie, zázemie MNV či požiarnu zbrojnicu. Obce od 2000 obyvateľov tu mohli združovať aj poštu. Naopak pre menšie obce sa zriaďovalo aj zázemie pre lekára či samoobsluha, aby boli všetky služby dostupné na jednom mieste. [1] Práve tu môžeme hľadať zárodok kultúrneho domu vo Veľkých Němčiciach, ktorý vznikol na popud MNV a môžeme v ňom nájsť viaceré zo spomínaných funkcií. Prvotne vznikla sála, ku ktorej sa pripojila požiarňa zbrojnica a budova MNV. Neskôr aj kino a reštaurácia. Avšak jednoduchý výraz kultúrneho sálu nás vracia skôr niekam do obdobia povojnových kultúrnych domov či kultúrnych domov z obdobia začiatku typizácie s veľmi jednoduchou a strohou formou.

Chaotická cesta socialistického realizmu za hľadáním ideálneho typu kultúrneho domu bola za účelom vybudovania jednotnej siete budov silne ovplyvnená politickými a spoločenskými súvislosťami. Počas niekoľkých desaťročí však táto snaha nikdy nebola príliš úspešná. To je značné aj na príkladoch nakoľko bolo zakaždým nutné zohľadniť aj kontext miesta a potreby daných obyvateľov, ktorých takáto kultúrna stavba má byť odrazom. V 60.-70. rokoch tieto snahy doznievajú a tak zaniká aj potreba zaobaliť všetky kultúrne zariadenia do rovnakého šatu a nastáva éra veľkých kultúrnych domov. Začali vznikať aj smernice, ktoré nezasahujú do formálneho výrazu budovy, ale hovoria skôr o stavebnom programe kultúrnych domov s vymedzením priestorových kapacít a technických parametrov pre daný typ budovy. [2]

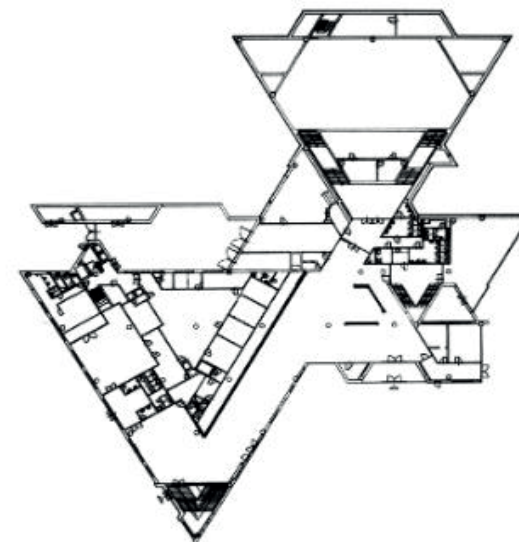
“Zatímco v realizacích začátku 60. let ještě doznívala „metoda“ socialistického realismu, v súčasne probíhajících soutěžích se už naplno projevovaly vlivy bruselské výstavy a uvolněnější společenské situace umožňující navázat na meziválečnou architekturu, ale i zahraniční inspirace. Jelikož byl ale proces výstavby složitý a pomalý, posun se naplno projevil až v realizacích 70. a 80. let.” (Hoffmanová, Votrlik, 2018, s.57)

70.-80. roky

Kultúrne domy sa spájali predovšetkým s komunistickou stranou a jej propagandou. Postupom času sa však aj ich program upravoval, a tak po páde režimu v roku 1989 nemuseli meniť svoje pôsobenie. Ich hlavným záberom tak naďalej mohli byť spoločenské či kultúrne akcie občanov so zázemím pre kluby či spolky a ďalším spoločenským vyžitím. Odvtedy vznikajú hlavne v mestách individuálne stavby, ktoré sú komplexnejšie. Jedná sa o stavby veľkých monoblokov alebo o zrastené štruktúry skladajúce sa z členitej hmoty. Taktiež prevládal aj experimentálny typ kultúrnych domov, ktoré sú založené na odvážnych pôdorysoch mnohouholníkov.[2] V týchto rokoch sa často stretávame aj s brutalistickou podobou budov.

obr. 17 Kulturální dům Litvínov
zdroj: https://www.zdeneksykora.cz/?s=udalosti&id_udalost=23

obr. 18 Pôdorys kultúrneho domu Litvínov
zdroj: https://www.zdeneksykora.cz/?s=udalosti&id_udalost=23

Je možné vidieť, že počas niekoľkých rokov stavebný typ kultúrneho domu prešiel výrazným posunom. Obdobie, v ktorom sa ustalovala jeho forma, bolo veľmi poznamenané spoločensko-politickou situáciou, a to tiež mnohokrát ovplyvňuje náš pohľad na dané budovy. Problémom sú predovšetkým menšie typy kultúrnych domov v obciach a dedinách, kedy sa princíp univerzálnosti a multifunkčnosti javil ako vhodný, avšak príliš veľká kombinácia funkcií často ústila do mnohotvárnej zrastenej štruktúry, ktorú je ťažko začleniť do svojho prostredia. Neatraktivnosť a zastaranosť priestorov pôsobí často neadekvátne k danému typu reprezentatívnej budovy. V rámci Českej a Slovenskej republiky sa nachádza mnoho takýchto budov, ktoré by si zaslúžili pozornosť. Preto je otázkou, ako k takýmto budovám pristupovať. Na jednej strane je tu citový vzťah k budovám, často svojpomocne vystavaným, kde sa odohrával spoločenský život. Na druhej strane prevažuje nechť k budovám minulého režimu. Stretáme sa s rozličnými názormi či budovu zbúrať alebo zrekonštruovať. V súčasnosti sú kultúrne domy aj častým námetom na architektonické súťaže či študentské práce ako ich zrekonštruovať a nanovo začleniť do svojho prostredia tak, aby slúžili a vyhovovali požiadavkám dnešnej spoločnosti. Jedným z takýchto príkladov na rekonštrukciu je práve kultúrny dom vo Veľkých Němčiciach, ktorý je predmetom tejto práce.

Kultúrny dom a kino vo Veľkých Nēmčiciach

O podobe kultúrneho domu sa vo Veľkých Nēmčiciach začalo diskutovať v priebehu 50. rokov minulého storočia. Obec nedisponovala takými priestormi na stretávanie a konanie spoločenských akcií, ktoré sa v tomto období vo veľkom stavali po celej republike. Umiestnenie kultúrneho domu však bolo sporné a prevládali rôzne názory o tom, či stavbu postaviť na novo alebo adaptovať niektorú zo stávajúcich stavieb v rámci Městečka. Víťaznou myšlienkou bolo vystaviť novú budovu v mieste bývalého zámočského parku. [6] Stavba kultúrneho domu bola zahájená v roku 1958. Prvotnou stavbou na miestne dnešnej zrastlice budov bol tak multifunkčný sál s javiskom, hygienickým zázemím a miestnosťami zákulisia.

Kultúrny dom vo Veľkých Nēmčiciach je typickým príkladom stavby vystavanej v rámci tzv. Akcie "Z", ktorá tiež bola posmešne označovaná ako "zadarmo". V období komunistického režimu to bola svojpomocná pracovná činnosť obyvateľov na budovaní infraštruktúry či výstavbe budov. [7] Brigádnicmi z rad obyvateľov vo Veľkých Nēmčiciach strávili na stavbe približne 7500 hodín. [6] Okrem iného to hovorí o citovej hodnote k miestu, ktoré si vlastnoručne vybudovali.

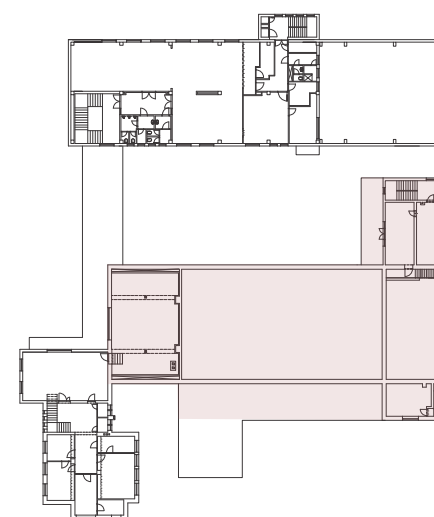
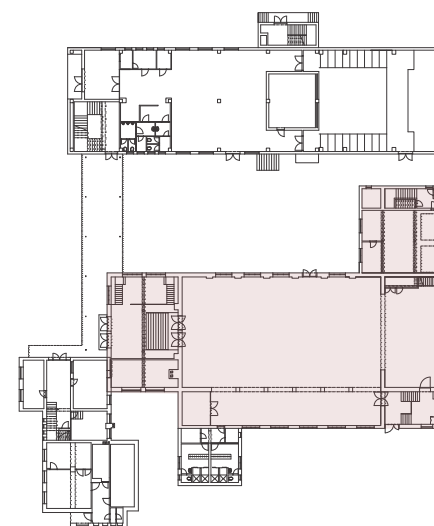
Samotný kultúrny dom je veľmi strohý a pripomína už spomínané stavby kultúrnych domov v povojnovom období. Murovaná stavba na jednoduchom obdĺžnikovom pôdoryse je zastrešená sedlovou strechou tak, aby zdanlivo zapadla do okolia. Zo vstupnej časti, kde sa nachádza šatňa a hygienické zázemie v podzemí sa zostupuje do sálu. Ten je multifunkčne riešený v jednej úrovni bez zdvíhania podlahy. To tiež umožňuje, obdobne ako v prípade kultúrneho domu v Pasekách, aby bola sála využívaná aj na telovýchovné účely, nakoľko obec nedisponovala inými priestormi, ktoré by boli na to vhodné. Preto boli neskôr k prisátiu nie veľmi citlivo pristavané priestory šatní a hygienického zázemia pre účely telocviku. Takáto multifunkčnosť a prílišná snaha využitia sály nesvedčí jej výzoru a tak stráca na svojom reprezentatívnom vzhľade. Tomu prispieva aj zlý technický stav budovy (predovšetkým zatekajúca strecha) a zastaranosť použitých materiálov.

K spomínanému obdĺžnikovému pôdorysu bola ďalej pristavaná ďalšia časť, ktorá dotvorila pôdorys to tvaru písmena "L". Tu bol umiestnený priestor požiarnej zbrojnice, nad ktorou sa nachádzali aj doplnkové klubovne.

Na istú dobu bol toto ucelený výzor kultúrneho domu vo Veľkých Nēmčiciach. Avšak v 70. rokoch sa započala výstavba novej budovy MNV, ktorá v sebe ukrývala tiež priestory knižnice a pošty. Vznikla tak ďalšia hmota, ktorá sa "nalepila" na budovu kultúrneho domu. V roku 1972 bola dokončená. Nová budova nerešpektujúca tvar, výzor ani dominanciu kultúrneho domu tak započala éru akejsi zrastlice budov, ktorá spolu nekorešponduje.

Neskôr v rokoch 1975-1979 došlo k výstavbe budovy kina s pohostinstvom, aby doplnila ponuku služieb obce. To nadväzuje na pôvodný obdĺžny tvar sýpky, ktorá prináležala k zámočkej záhrade, ktorá sa na danom mieste nachádzala. Nová budova so železobetónovým skeletom a plochou strechou tak dotvorila celok dnešného "kultúráku" a pôvodná hmota kultúrneho domu je skrytá v úzadí spoločne so stiesneným ústredným nádvorím, ktoré sa tu vytvorilo.

Kultúrny dom je ústrednou budovou v obci, jeho vzhľad ani náplň tomu však nezodpovedá. Na jednom mieste sa stretávajú funkcie ako viacúčelovej sály, tak aj kina, a o to viac by tu mohol byť umocnený kultúrny aspekt objektu tak, aby ponúkal kultúrne vyžitie počas celého dňa. Taktiež je to miestom možného spoločenského stretávania a budovania komunity. Práve to by malo byť náplňou projektu vytvoriť flexibilné kultúrne centrum, ktoré bude slúžiť obyvateľom obce a "žiť" počas celého dňa nabitým programom.

obr. 20,21 Pôdorys kultúrneho domu VN, zvýraznená časť pôvodného KD
zdroj: autor

KONTEXT KULTÚRNYCH DOMOV A VÝCHODISKÁ NÁVRHU

Prístup k riešeniu

Nové kultúrne centrum na mieste súčasného kultúrneho domu by malo nadviazať na odkaz kultúrnych zariadení v snahe vytvoriť priestor pre spoločenské stretávanie. Avšak tiež prehličať aj kultúrny zámer celej budovy predovšetkým svojou náplňou. Popritom by mala prevládať snaha vyhovieť komunite ľudí (občanom Veľkých Némčíc), ktorí ho budú navštevovať. Zároveň by tento priestor nemal slúžiť iba na spoločenské akcie či individuálne stretávanie klubov či spolkov ako tomu bolo v predošlých príkladoch. V minulosti tento typ budov slúžil hlavne k stretávaniu vymedzených skupín ľudí čo je snahou zmeniť a podporovať rôznorodosť a pospolitosť širokej skupiny ľudí. Preto je snahou združovať občanov v priestore, ktorý im patrí a vyhovuje.

Táto komunita ľudí by sa tak nemala obmedziť iba na určitú skupinu populácie. Budova by mala slúžiť všetkým. Či už malým alebo veľkým, a poskytovať program určený pre nich tak, aby prosperovali všetky vekové kategórie zo svojej prítomnosti. V obci so starnúcou populáciou je tak dôležité zapojiť predovšetkým aj staršie generácie do tohto cyklu spoločenského života. Takéto bezprostredné stretávanie tak ovplyvní porozumenie problémov jednotlivých skupín, ktoré z toho môžu profitovať a bude to pre všetkých obohacujúce navzájom.

“Rast v priebehu životného cyklu nie je nevyhnutný. Závisí od prítomnosti vyváženej komunity, komunity, ktorá dokáže dávať a aj si brať zo spoločného rastu. Ľudia v každej etape života majú niečo nenahraditeľné, čo môžu dávať a brať komunite a práve tieto interakcie pomáhajú človeku riešiť problémy, ktoré sužujú každú etapu života.”

(Christopher Alexander, 1977)

Práve preto je v takomto mieste dôležité vybudovať zázemie pre spoločenský život a komunitu občanov tak, aby mohli v danom priestore tráviť čo najviac času a identifikovali sa s ním. Práve pre spomínaných starších ľudí je dôležité, aby boli tiež v centre diania a mohli sa stretávať naprieč rôznymi vekovými skupinami, aby neboli segregovaní do úzadia. “Starí ľudia potrebujú starých ľudí, ale potrebujú aj mladých a mladí potrebujú kontakt so starými.” (Christopher Alexander, 1977) S tým súvisí celková snaha oživenia centra obce tiež vybudovaním nového námestia a nového kultúrneho centra tak, aby ponúkala obec viac možností spoločenského využitia.

Preto je vhodné tomu tiež prispôsobiť prevádzku a aktivity, ktoré bude toto centrum ponúkať tak, aby sa kultúrne centrum stalo prostredníkom pre nadväzovanie sociálnych väzieb. Aktivity by tak boli založené priamo na potrebách daného miesta, či by sa jednalo o edukačné aktivity, záujmové krúžky- hudobné, umelecké, divadelné či tanečné, workshopy, co-working, komunitné priestory a hlavne zázemie pre kluby a spolky, ktoré sú silným činiteľom v medziľudskej interakcii. Tiež doplniť miesto o služby, z ktorých by profitovala rovnako budova a v tomto konkrétnom prípade aj prilahlé námestie.

Návrh tohto charakteru by tak mal byť určený pre všetkých pričom bude rovnako flexibilný a dostupný. V zmysle navrhovania “design for all” je potrebné aby boli priestory okrem iného aj bezbariérové dostupné. To sa dá vyčítať väčšine kultúrnych domov spomínaných v predošlej kapitole. Budovy boli ťažko dostupné s rôznymi podlahovými úrovňami s potrebou mnohých vyrovnávacích schodísk. To sa vo veľkom týka aj kultúrneho domu vo Veľkých Némčiciach či sa už jedná o vonkajšie alebo vnútorné priestory. Preto by mal návrh svojou podstatou reagovať na tieto problémy a funkčne ich vyriešiť. Sprístupnenie všetkých častí takýmto spôsobom tiež dopomôže k snahe začleniť široký záber komunity v danom priestore.

Komunitná architektúra

Preto môžeme označiť tento zámer za snahu o vytvorenie komunitnej architektúry, ktorá je integračná, inkluzívna a interaktívna. “To znamená, že pojmom komunitná architektúra môžeme označiť vytvorené demokratické prostredie, ktoré je prístupné a užívateľné všetkými členmi komunity rovnocenne, s cieľom aktivizovať komunitu, podnecovať interakciu užívateľov a pritom napĺňať ich meniace sa potreby.” (Butková, 2020, s.5)

Postupným rozklúčováním týchto potrieb a princípov, ako k danému objektu v tomto prípade pristupovať sa dostávame k tendenciám, ktoré by sme mohli označiť za komunitné centrum. U nás tento pojem nie je presne definovaný, ale často sa stretávame s pojmami ako kultúrne centrum, centrum kultúry, spoločenské centrum, voľnočasové centrum a iné, ktoré majú obdobnú náplň. Tá však nie je presne definovaná a je premenlivá na základe miesta a potrieb okolia projektu. **“Komunitní architektúra je tak zhmotnením tužieb po ľudskej pospolitosti a vzájomnej blízkosti. Prostorovou úvahou nad tým, čo nás spojuje.”** (Okamura, 2016)

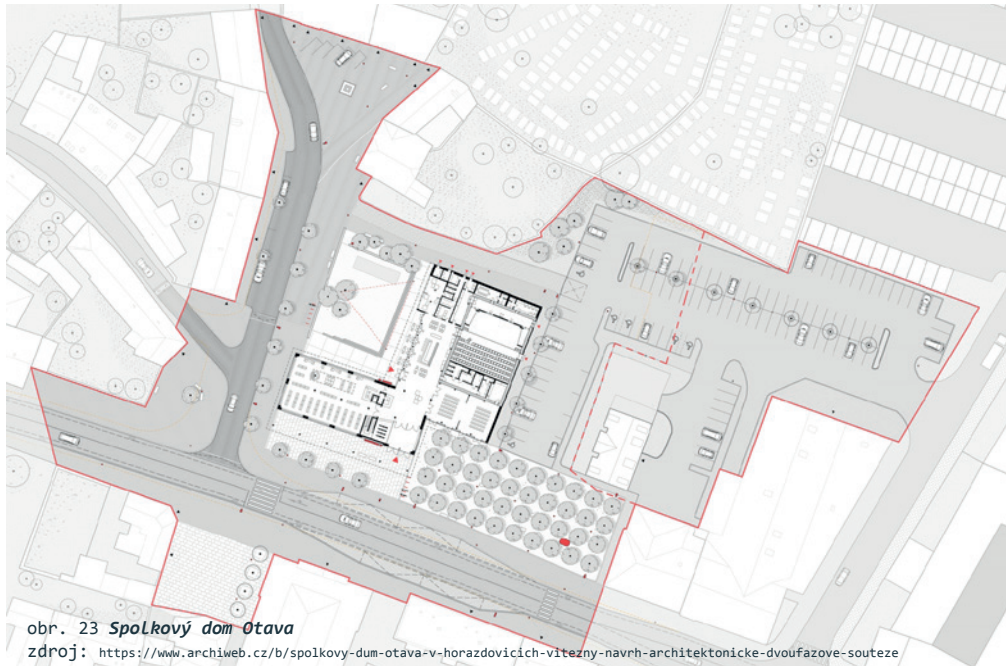
Čo je však značné na príkladoch komunitných centier, predovšetkým zo zahraničia, si môžeme všimnúť ich multifunkčnosť a flexibilitu návrhu. Taktiež sú častým prvkom veľké spoločenské sály a tiež možnosti využitia exteriéru a ich previazanosť na prírodu a okolie. To sa tiež odzrkadľuje na všeobecnej snahe o vytvorenie udržateľnej architektúry.

V našom prostredí sa stretáme či už s budovaním nových kultúrnych/komunitných či spoločenských centier ale aj s adaptovaním stávajúcich budov. Populárnymi sú či už chátrajúce industriálne objekty, staršie budovy čo stratili svoj pôvodný účel, alebo aj konverzie kultúrnych domov či budov kín. V súčasnosti prebiehalo aj viacero architektonických súťaží v podobnom znení. Taktiež to býva obľúbeným námetom študentských prác. Potrebnou je predovšetkým modernizácia budovy, prípadná dostavba a úprava exteriérov tak, aby slúžili novému účelu.

Takýto prístup sa pre daný typ budovy preto javí ako správny. Nie len v našom konkrétnom prípade, ale aj ako prístup k obdobným prípadom socialistických kultúrnych domov, i keď sa to nedá zovšeobecňovať, nakoľko sú samotné stavby veľmi rozmanité. Taktiež aj ich súčasne umiestnenie v štruktúre zástavby sa môže líšiť. V každom prípade treba k budovám pristupovať citlivo a s rozmyslom nakoľko sa tiež stretávame s neodbornými zásahmi, ktoré nevedú k dobrým výsledkom. V našom prípade budova kultúrneho domu a neskoršia dostavba budovy kina s pohostinstvom, ktoré sú kľúčovými v tomto návrhu ponúkajú dostatok priestoru na umiestnenie rozličných funkcií, a tak by iba revitalizácia viacúčelového sálu nebola vhodným riešením, ako v niektorých iných menších obciach. Pozemok a umiestnenie nám tiež dovoľuje pracovať s novom prístavbou, ktorá doplní ďalšie funkcie a dopomôže k začleneniu budovy do svojho okolia.

Referencie

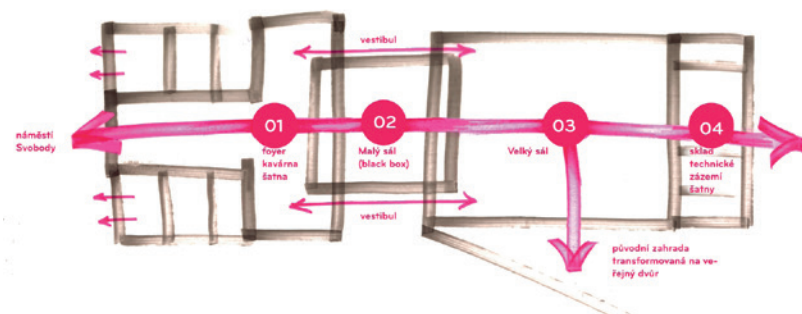
Rada by som tiež uviedla pár príkladov z nášho prostredia pre daný typ stavby. Predovšetkým sa jedná o súťažné návrhy, akými je napríklad Spolkový dům Otava v Horažďovicích (vítězný návrh na rekonštrukciu a prístavbu k starému kinu z dielne Aoc architekti) či súťaž na vytvorenie kultúrno-spoločenského strediska a knižnice na ulici Žarnovická v Bratislave v Rači. Pri tej sa jednalo o rekonštrukciu kultúrneho centra z 80. rokov, ktorá nevyhovovala súčasným požiadavkám. Ako ďalšie tiež môžeme spomenúť úspešnú revitalizáciu Spolkového domu v Slavonicích od Ov-a architekti. Tí citlivo zrekonštruovali a nadstavali bývalý Nemecký spolkový dom. Príkladom objemovo nie však významovo menšej rekonštrukcie je Kinonekino, kedy sa z objektu starého kina stalo viacfunkčné kultúrne zariadenie so sústavou viacerých samostatných prevádzok, ktoré môžu byť prepojené

Kultúrne centrum Velké Němčice

Ako už bolo spomínané snahou tohto projektu je vytvoriť prvok komunitnej architektúry, ktorá bude patriť občanom obce. Tradičné priestory klubovní a spolkových miestností sú tiež súčasťou návrhu. Na ne nadviažú komunitné priestory, knižnica a spoločenské priestory. Nosnou časťou návrhu je tak náplň budovy. Zriadený by mal byť celodenný program, aby centrum žilo od rána do večera. Čo sa týka architektonického výrazu, dôležitým v tomto prípade bolo doplniť stávajúcu zástavbu a začleniť budovu do prostredia, aby príliš nevyčnievala a nebola tak v opozícii kostolu a zámku, ktoré sú v tesnej blízkosti.

V návrhu je snahou dodržiavať a využiť vyššie spomínané princípy inkľúzie a participácie občanov v centre. Tiež prispôbiť návrh tak, aby bol dostupný všetkým návštevníkom aj zamestnancom rovnako, aby bola jednoduchšia dostupnosť budovy a tiež otvorenosť a ľahší prechod smerom k centru. Okrem iného tiež úpravou prostredia a terénu dostať viac zelene do tohto okolia, aby bolo vytvorené príjemné malomestské prostredie pričom je dôležitá prepojenosť interiéru s exteriérom. Multifunkčnosť návrhu je docieľená možnosťami rôzneho členenie priestorov na menšie a opačne tak, aby sa budova vedela prispôbovať aktuálnym potrebám na jej prevádzku čo je tiež dôležitým aspektom návrhu.

ZHODNOTENIE

V priebehu práce boli vytýčené ciele na vytvorenie multifunkčného kultúrneho centra. Snahou tak bolo vytvoriť komplex, ktorý by obohatil obec a vylepšil prostredie revitalizovaním neutešeného prostredia súčasného kultúrneho domu. Ten sa nánosom postupných zásahov a dostavieb dostal do súčasného stavu, kedy pôsobí ako zrastlica nesúrodých štruktúr. Náplň nového kultúrneho centra nadväzuje na pôvodnú funkciu budovy a rozširuje ju tak, aby bola prínosom pre obec. Projekt zohľadňuje aj preddiplomovú prácu, v ktorej bola revitalizovaná časť priľahlého námestia. Tieto štruktúry na seba nadväzujú a dopĺňajú sa. Rekonštrukciou a revitalizáciou Kultúrneho domu Velkých Němčíc a jej priľahlého okolia má tento priestor šancu stať sa príjemným a funkčným prostredím v samotnom srdci obce.

Vytýčených cieľov práce sa mi podarilo dosiahnuť.

BIBLIOGRAFICKÉ CITÁCIE

- [1] VEVERKA, Lukáš. Mezi sjezdy a tanečními: kapitoly z dějin kulturních domů. Praha: Filozofická fakulta Univerzity Karlovy, 2021, 255 stran:ilustrace, plány. ISBN 978-80-7671-016-0.
- [2] HOFFMANNOVÁ, Alexandra a Petr VORLÍK. Poválečné kulturní domy. BETON. 2018, 2018(1), 54-61.
- [3] STAŠEK, Jiří a Hana STAŠKOVÁ. Kulturní domy. 2. dopl. vyd. Praha: SNTL, 1960, 284 s.
- [4] JANEČKOVÁ, Michaela. ARCHITEKTURA Socialistické kulturní domy: Jak chápeme kulturu... In: ISSUU [online]. 2019 [cit. 2022-04-22]. Dostupné z: https://issuu.com/ambitmedia/docs/art_antiques_2_2020/s/10164209?fbclid=IwAR1BMX4Y5NbooGV2ySXsEpSwn_v3yy5w5MCvkhkWR3SJufFiXUSqvNR8w1J4
- [5] VEVERKA, Lukáš. Kulturní domy ve Středočeském kraji v letech 1945–1972. Praha, 2019. Bakalářská práce. Univerzita Karlova. Vedoucí práce PhDr. Richard Biegel, Ph.D.
- [6] BAŽANT, Zdeněk, MLATEČEK, Karel a Miroslav SVOBODA, ed. Velké Němčice: městečko, které se nestalo městem. Velké Němčice: Městys Velké Němčice, 2009. ISBN 978-80-254-5879-2.
- [7] ŘEZNÍČKOVÁ, Aneta. Díky akci Z. Když za socialismu selhala samospráva, nastoupili dobrovolníci. IDNES.cz [online]. 2019 [cit. 2022-04-26]. Dostupné z: https://www.idnes.cz/ekonomika/domaci/30-let-svobody-akce-z-vystavba.A190817_080119_ekonomika_mato
- [8] BUTKOVÁ, Miriama. Komunitná architektúra. AL FA: Architecture papers of the faculty of architecture and design stu. 2020, (3), 3-12.
- [9] NOVOTNÁ, Marie. Fenomén kulturních domů na Hodonínsku: (se zaměřením na obec Čejkovice). Brno, 2011. Diplomová práce. Masarykova univerzita. Vedoucí práce Ing. arch. Lea Vojtová, Ph.D.
- [10] JANEČKOVÁ, Michaela. Kulturáky typické i typizované. Arttalk.cz [online]. 2021 [cit. 2022-05-04]. Dostupné z: https://artalk.cz/2021/08/23/kulturaky-typicke-i-typizovane/?fbclid=IwAR2Ftu--QocAGTnMFNmg_QRb-eky7TP2PqoDo7AuAuPI0zjc-4zv070ShOU
- [11] OKAMURA, Osamu. ERA21 06/2016: Komunitní architektura. Earch.cz [online]. 2016 [cit. 2022-05-05]. Dostupné z: https://www.earch.cz/revue/clanek/era21-062016-komunitni-architektura?fbclid=IwAR0GwGWVjfl_1HGZUA0z49ENICfjiLESdxRVedd3BqURgjA64590BIjhdj8
- [12] TOMAŠÁKOVÁ, Alexandra. Kultúrne centrum Velké Němčice. Brno, 2021. Preddiplomová práva. Vysoké učení technické, Fakulta architektury. Vedoucí práce Ing. arch. Vítězslav Nový.

